

Vimedusest

Walguse.

Meeta Draw.

Meeta Draw.

Pimedusest Valgusse.

Minu töö tõlkimine, trükkimine ja
mahakirjutamine, nii hästi terwelt
kui osades, ei ole lubatud.

Autor jätab enesele õigused.

Wälja kirjutada võib autorilt: M. Draw.
Adress: ~~Narwa, Saani post, Peterburi 8.~~
Tallinn, Heeringa 15-12.

Ar 932
Orav

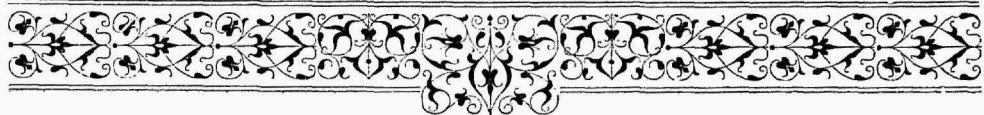
AR F. R. Kreuzwald
nim. ENSV Riiklik
Reumatokogu

94 090 *

A. Origorjevi pär. trükitõjas, Narvas, 1932

Minu ümberpöördumine.

Olen õnnelik, et Issand Oma armust andis mulle võimaluse triiktida selle raamatu, selleks et armsatele Eesti hingelele näidata tõeteed, mida mina, tänu Issandale olen leidnud.

Kasvasin üles Luteruse-kiriku liikmena, olin kindel, et ma olen Jumalalaps ja ristitud Püha Waimuga; sealjuures olin ilmalik ja patune nagu kõik seda laadi usklikud. Käisin pidudel ja kinos, tantsisin, püüdsin meeldida noormeestele j. n. e.; kõik see näis olevat loomulik ja sobiv kristlasele. Südamess aga tundsin piina ning hing jänunes tõe järele. Otsisin rahuldust ja elusihit mitmesugustes töödes ja õpingutes, tutvusin inimestega, hullusin päewade kaupa metsas ja mererannal — otsisin elumõtet kuid ei leidnud... Arvasin uskunvat — Elawasse Jumalasse — ometi otsisin elumõtet. Lõpuks pidin tunnustama: „ja pole Jumalalaps, ja ei tea kes on Püha Waim, kõik on waimlik wale! Sinul pole usku, ja ei tea isegi seda, mis tähendab usk! Oled petetud, kõigist petetud ja lähed hukatusse“. Mul oli selge, et luteri kiriku waimlik seisukord ei wasta Ewangeliumi usu nõuetele, millest kõneleb Jumala Sõna. Mõistsin selle seisukorra põhjuse. Ootus, et niisuguses waimus on wõimata leida Kristust kui Tõtt, Teed ja Elu. Tahtsin wabaks saada selle waimu wangistusest. Hakkasin paluma ja otsima õiget teed Kristuse juure. Külastasin palwemaju ja usklikute ringe, pettusin kõiges. Iga lahkusundi esindajad püüdsid mulle selgeks teha, et Kristus ja Jumala tõde on nendega. Iga usuühingu püüd oli: saada mind oma liikmeks ja selgitada teiste eksõpetust. See oli hirmus! — Rahu ja waimu- toidu asemel pakuti igalt poolt seletusi: meie oleme õigel teel, teised on eksituses! meie juures on Päästja Waim. Igal pool põhjendati need wäited Jumala Sõnaga. Igal pool oli waimlik tühjus! See wiis mind sifemisele meeleheitmisele! — Siis tõmbusin tagasi kõigist, et selgusele jõuda. Maailm oli mulle aga mõõraks jäänud. Walud ja kurwastused, mis järsku mini seni rahulikku elu astusid, isa ja õe surma ning wenna raske haiguse läbi, näitasid mulle selgelt ja walusalt maailma petlikku ja nõrka pinda, millel olin seni kõik aeg muretult hõljunud. Ka polenud mul enam wõimalik

oma õppimist ülikoolis jätkata. — Nii walmistas Issand mulle teise tee. Et ma aga ise püüdsin minna oma isiklike teid, siis ei leidnud ma seda kohe.

Õppude lõpuks otsustasin minna kloostrisse, et põgeneda kõige maailma ning ilmaliku usu eest! Kloooster paistis mulle veel ainuke päästetena. Sadas tugewasti wihma, kui mõnda muudast teed läksin Ruremäe kloostrivi poole—südames oli aga rõõm: ometigi lord pääsen maailmast ja leian usu! Dotasin, et see ainuke naiskloooster siin, sügawasse wäiksesse on wajunud, kaugel käreast ja maailma tühjusest, kus kristliku rahu sügawusest ja armastusest palaw palwe üles tõuseb taewa poole! — Lootsin siin maitsta igawese elu rõõmu! Aga milline pettumus!! Mida leidis wäsin ja oisija hing siin, kus kõik Issandale pidi kuuluma?! See oli hirmus! — Maailma wainu oma käreaga, wihaga, kadusufega ja rahutusega oli siin veel rohkem uunda kui maailmas eneses, sest maailmast wõis ennast tagasi tõmmata, aga siin olid sunnitud osa wõtma sellest elust, ja nagu üks nunn minule mu pettumuse peale ütles: „Siin ollakse kaasa kistud sellest elust osa wõtma ja kergem on maailmas päästetud saada kui“... ja ta nuttis... Tee tagasi oli nendele suletud alatiiseks, nii oli oluford... Tundsin ennast õnnelikuna, et mul veel võimalus oli ära minna. Lõpuks anti mulle teada, et ma ei kõlbawat nende kloostrisse, nemad wajawat tugewaid tööstegijaid—sest kloooster oli ju mõis! Südames hõijates tulin kloostrisse — ja kurwalt läksin. Olin kindel, et seal kus on usk, peab olema elu, rõõm ja rahu. Kuid kuski ei leidnud seda, ei leidnud usku ega armastust. Kuulsin veel ühest ühiklastest, kloostrisi mitte wäga kaugel. Nuttasin sinna. Ka see ei mõistnud joota minu jänunenawat hinge. Tema ihklikude jõupingumuste tagajärjeks oli, et ta iseenejst jutustas ja ei mõistnud midagi seletada waimliku eesmärgi ega waimliku elu üle ühenduses Kristusega, sest ta polnud isegi weel kaswanud selleni. See külastamine jäi ilma ühegi waimliku tagajärjeta. Olin waimlikult nii nälgas, et kõik elutahtmine kadus; surma ees oli aga hirm. —

Tulin koju tagasi: otsimiseist wäsinud ja usklikkudest pettunud... Püüdsin nüüd oma nälgga kustutada waimlikkude raamatute lugemiseega. Lugesin ka Piiblit, kuid see oli mu ees nagu kinni. Lugesin kõikluguseid religioosjeid raamatuid ja lehti, lugesin nii, et silmad walutatiid, kuid nälg suurenes. Tundsin kuidas nõrgenesin, hūmi kadus ümbruse, töö ning enese wastu. Tuli wäsimus ning lootusetus. Püüdsin rahustada end sellega, et kõik elawat mõttetut elu; jätsingi otsimise ja tegin katses rahuneda wäikse, ilma tagajätkõmbunud eluga ja tööga. Kuid ei saanud...

Olin ajajooksul nii mõndagi kuulnud Smirnowideest ja nende õpetusest. Kuulsin neist hääd ja halba, nüüd tahtsin aga oma silmaga neid näha ja ise neid kuulda. Kuulsin, et nad elawat Marwas. Sõitsin sinna. Marwas käisin ühe koguduse wanema käest küsimas, kas ta ehk tunneb härra Smirnowi ja teaks mulle juhatada, kus ta elab. See küsis minult uudishimulikult: kust ma tulen? mis temast tahan? kuidas teda tunnen? j. n. e. Lõpuks ütles: kahjuks pole kuulnud jarnast inimest. (?) Hiljem kuulsin, et see kuulutaja Smirnowidega tuttaw oli ja, et ta jutustas isegi härra Smirnowi koosolekutel — ja waletas ometigi nii wabalt minule! Selle autu tegewuse läbi tahtis

see kuulutaja minule kinni panna tee pääsmiseks. Olin unustanud nimelt härra Smirnoffi eesnime, aadressi aga polnud meil, nii olin summitud jõitma tagasi. Triimesed panid teadlikult mulle tee kinni Smirnoffide juurde, kuid Sumal juhtis mind, aasta pärast seda juhtumist, siiski nendega kokku.

Sel ajal tutvunesin proua Nataly Smirnoffi raamatu sifuga: „Mis teie Glawat surnute juurest otsite?“ *) Kui ma selle raamatu läbi lugesin, siis läks mulle kõik korraga selgeks, oli nagu oleks ma pime olnud ja järsku tundsin, et mu filmad awanesid... see polnud mitte raamat ise, waid Issanda and, mis selle raamatu sifu üle oli ilmutand, see töötab nüüd ka minu südames! Awasin kogu oma südame ja hinge Glawale Kristusele. Mu eesmärk oli leitud — see oli ka raamatu eesmärk: Glawat Kristust awada! Nüüd teadsin ma Kelle järele mu nõubmine ja igatjus oli — Glawa Kristuse järele! See raamat oli tõõriist Tema kätes, et mind pimedusest päästa. Glaw Kristus seisis kauguses... ja nüüd pidin minema Tema juurde. Mu elutee oli weel pime, kiwid ja tõkkes lamafid teel... aga walgus paistis mulle juba kaugusest. Esimene mõju pääle lugemist oli: ma otsustasin leida Glawat Kristust. Teadsin, et see pole kerge, tee selleks on kitsas nagu Ta Ise seda ütles... mõisifin, et kõik mis ma enne kohanud ja mida „usflifuks“ nimetanud ja mis mind wiinud meeleheittele, pidi lõplikult saama maha pandud; just nagu ära wifatakse klaasitükk, kui leitakse kalliskivi! Ma ei taha aga mitte ainult oma isiklikku arwamist, waid ka oma tuttawate arwamist siin edasi anda. Üks hing kirjutab:

„...Ei ole sõnu, millega tänada selle raamatu eest. Lugesin ta kohe läbi, kuid teen seda teist korda kindlasti weel, rohkemgi weel, sest tahan, et tõed, mis leiduwad selles raamatus jääksid igawesti pähe... Sarnased juhivad juhatawad meid sinna, kuhu kutsub meid igatjus, mis on pandud meie südamesse juba enne kui tulime siia hõdaorgu. Ma arwasin küll, et tean juba nii mõndagi sellest õigest usuelust ehk küll mind nii wähe on selles juhatawad, kuid nüüd näen, kui palju uusi, juuri põhimõtteid ja juhiheid see raamat mulle weel anda wõis... palju oli ilusat selles raamatus ja ma lugesin teda nagu oleksin jänuga midagi karastawat joonud ja lõpuks jookfifid tahtmatult filmist pijarad, ehk mul nad küll raskest on tulema.“ Joh. R.

Üks teine kirjutab: „...kuid kõige rohkem mõjus mu peale ja tungis südamesse patuse naise kahjatsemine, kes sõnabeta ainult nutab, nutab nii waikselt Zeesuse jalge ees, ja walab tiuhjaks oma südame Tema ette. See patune naine on iga päew ja tund mu meeles ja mõttes ja süda läheb nii pehmeks tema peale mõeldes ja mu siht on saada niisuguseks naiseks, mida ma ka iga päew palawalt palun Zeesuse käest. Oh, oleksin ma niisugune naine! See raamat seletab nii selgesti elawa usu sifu ja paljastab surnud usflifke, misjuga sed nad on; nii selge pildi sain ma surnud usu ja elawa usu üle, mis mul enne oli kaunis segane. Ma olen kindel, et iga inimene, kes seda raamatut loeb, saab selge pildi meie-aja usflifkude üle, nende wariferlikkuse kohta...

*) Väljafirjutada wõib autorilt: N. Smirnoff. Saani pool, Peterburi tän. 8. Narwa. (Sind 35 senti).

See oli nagu elaw kiri, mis mulle andis uut jõudu edasiipüüdmiſeks ja wõitlemiſeks, et kätte saada elawat usku..." H. R—berg.

Üks usklik, wäga lugupeetud proua kirjutab: "...Jah, tõesti see raamat selgitab furnud ja elawat usku nagu seda Gestiſe tarwis on, sest et meie iseäranis selles oleme segatud endiste õpetuste läbi, ja endid walesti rahustame. Annaks Jumal, et see raamat kõik wale toed Gestiſi maha liiguks, aga kõige pealt ka mulle, et elaw usk mu südant täidaks ja armastuse tegudele, Jumalale elamiſeks kihutaks; loodan et kui nüüd raskused ja tagatiusamiſed algawad, need ka selleks kaasa aitawad. Ometigi on üks raamat, mis kõigi kirikute wale lootusi awalikuks teeb ja sellepärast wist wäga palju wihatud wastastelt esile kuisub, nii et lähemal ajal lahinguid on oodata. Aga rõõm on seal juures, et Issand tõe poolt ja et see Tema käsk ja sõnum on, mis wälja läheb ja lambad ja sikud ühest lahutab"... Jd. R—berg.

Keegi noor hing kirjutab: „De Nataly Smirnowi raamat, on wäga wäärtuslik! Iga inimene võib, seepeale waatamata, mis meeleolus ta on, säält trööstitud ja kinnitatud saada. Aga, see peab osija ja awameelne hing olema.“ Hl. R—berg.

Üks wanem ja lugupeetud usklik proua, kes imeliſe terweksaamiſe läbi elas, kirjutab de Nataly Smirnowile: „Südamest tänan Teid, et mulle lahti tegite, mis Jumal Teile ilmutand. Ma ei leia sõnu Teid tänada. Ma tean ja usun, et Jumal tajub Teile mitme sõrra. Kuidas Jumal Teile andis seda raamatut just minu kirjutada! Sain kõik aru; kõik oli minu kohane, südant sulataw. Usun, et iga raudne süda sulab, kui tema loeb seda raamatut. Ei ole suutnud ükski inimene meile, eestlastele, teha selgeks, milles see wiga seisab, et hinged ei saa päästeud. Tänu Jumalale rikkaliku õnnistuse eest! Meie furnud usklikud matsid mind elusalt, wõeldes: „See on saatana hül, kes ütleb, et minu süda on wana, ja palud ju Jumalat; mis sul weel puudub? Jumala teed on imelikud, Tema andis mulle võimaluse teada saada Kristuse teed Teie läbi... Ma saan nüüd uskuda: uskliku inimese wägew palwe on mahew Jumala ees. Olen lõpmata õnnelik, et sain luba wiibida Teie juures. Kui nüüd terve maailm segada püüaks, ei mõjuta see mind, sest ma olen oma filmaga näinud püha elu, mis Kristuse jees elatakse...” M. U—a.

Weel üks noor hing kirjutab: „Minul oli küll Jumal, kes mind täitis igatsusega saada lord Tema juurde, kuid mul polnud teed Tema juurde, ma ei leidnud Teida, ehk küll käsitandu kobasin, sest olin weel pime, ma ei näinud, et Lunastaja see tee on. Kuid nüüd tean seda, kust leida teed, mis wiib mind mu igatsuste, igawese rõõmude maale... Võib uskuda, et see pole maine mõistus, mis meile need tõe walgele toob, waid taewalik ilmutus. Jah, võib aimata, kuis on wäärt üks inimhing, kes võib wäljendada sarnaseid tõdesid... Nüüd ma alles saan aru, kui palju on inimesi, kes räägiwad, et nad usuwad, kuid kui selle kajuks on tarwis tegusid, siis on kõik kadunud...” S. R—nex.

Wõimatu on anda edasi siin kõiki muljeid. Ka tean sügawa mõju üle, mida see raamat awaldas paljude tõsiſte ültõpilate peale. Mitmed nendest tegid kindla

otjuse järgneda Glawale Kristusele! — Ma isiklikult lugesin selle raamatu mitu korda läbi ja mõistsin, mis mind warem wiis meeleheitele. Kui mitmesugused usufeltsid mind mõjutada ja mulle selgeks teha püüdsid, et ma juba usklik olen ja et mul ainult puudub, et ma nende kogudusesse astun, siis oli mulle arusaadamata, kuidas nemad, iga kogudus, Kristuse tõde tunnistawad ainult enese juures ja teisi süüdistawad ilma, et nad ise aga oma elus oleksid paremad. Sõnadega olid nad kõik erinewad, aga eluga olid, nad kõik sarnased: usus surnud ja ilma jõuta ülewalt! (Mark. 16.) Mulle läks selgeks, et nemad kõik põhjendajad endid usklikutele tõdebele, mida nad olid wälja kistunud terwest Jumala Sõnast, ehitajid sellele oma isikliku ning inimliku õpetuse; selle oma õpetuse andsid wälja Kristuse õpetusena ja wiitwad hinged seeläbi eksituse. Kuidas võis olla sääl tõde leidawal? Need olid surnud, jõuetud ja tagajärjetud inimeste õpetused ja inimeste seletused! Nüüd teadsin seda, mille läbi ma rahuldamata jäin ja isegi suuremas segaduses olin, kui enne. Hädaohulik oli mõte, mis mul oli lõpuks, et maa peal on võimata leida tõde, Glawat Kristust... See oleks wõinud mu elu maksta — ma olin ju pettunud! Nüüd aga pöördusid sa raamatut õe Nataly Smirnoffilt tahtsin ma teada lähemalt tundma õppida. Mu soov täitus siiski: sain õde Natalylt luba neid pikemat aega külastada.

Esimesel kokku-puutumisel Smirnoffidega tundsin, et nendega on tõewaim! Nemad tundsid kohe minu hingehaigust ja ruttasid appi kristliku armastusega. Nende juures kuulsin esimest kord, et on olemas Kristuse tee ja et selleks, et käia seda teed, on tarwis enne kahjatseda pattu ning pöörduda. Minu imestus oli suur! Ma ootasin nimelt, et nad awawad mulle arusaamise, oma huwitawa õpetuse — ja sääl nägin ma, et Smirnoffidel isikliku õpetust polegi, waid et nad näitajid ainult Jumala Sõnast Kristuse teed. Härra Smirnoff juhatas esimest waimlikku läbiraakimist ja ma imestasin tema teadmiste üle Piiblist. Iga küsimuse, mille ma panin, sai seletatud ainult Jumala Sõna alusel. Siis mõtlesin eneses: „Tähenab selles seisab wale-õpetus“, nagu mõned usklikud Smirnoffide üle räägivad „et nad ei räägi midagi enesest, midagi oma arusaamisest ja mõistusest, waid walgustawad küsimusi igakülgsett ainult Jumala Sõnaga! See oli jügam lahkumine kõikidest usklikudest, teada ma seni olin tundma õppinud. Smirnoffid ei rääkinud midagi omaist pääst, waid Jumala Sõnast! Ma tundsin Waimu jõudu, mis minu õnnetu ja wäsinud hinge juhtis surmast ellu. Eesti nende sõnad pole tühjad sõnad waid elu ja waim, ning neis oli tunda wäge ülewalt, kes töötas mu hinges. Nüüd mõistsin, mispärast usklikud teed Smirnoffide juure hoolega warjasid ja püüdsid sulgeda ja see oli nende seisukohalt põhjendatud: kes tutwuneh isiklikult Smirnoffidega, see näeb, et nad seisawad tões. Tõde tunnistab ise enese eest! Kui ma ülewal üksi oma tuppä jäin, siis heitsin pilgu oma möödunud elule ja jäin kurwaks...

Kuni selle tunnini eljisin pimeduses, kui maailma-kristlane... ja mul polnud aimugi oma hirmsa seisutorra üle... ja oleksin läinud hukka; aga Issand Oma armust juhtis mind siia ja awas mu silmad.

Siin saabus aeg, mis õjutus minu elus viimseks õhtuks maailma pimeduses. Veel ei aimanud hing midagi sellest imest, mis sündima pidi. Lõel 8. ja 9. augusti vahel (1931) hakkasin kahjatsema. Olin palju juba nutnud oma õnnetu, sihitu ja raijatud elu pärast, kuid ei teadnud, et ainult minu patud mind lahutasid Elavast Sumalast. Kogu mu minevik seisis awatult mu ees ja ma olin kurb, et mu elu Sumalast lahutatud oli ja isegi kõik, mis mulle warem hääna ja õigena näis — awanes nüüd läbipääsmata pimedusesse uppunult — ja esimest kord mõistsin Sumala Eõna sügawat mõtet sellest, et iga inimene kadunud on ja tema hääduš, teod ja südamlikkusksti oli kõik Sumala filmade ees wäärtsušetu, sest et ta allikas mitte Sumalast polnud, waid patuses inimsoos. Pidiu kõik wälja nutma ja ka nõnda nimetatud „hääduš“ pidi saama koos pattudega südamest wälja wisatud. Et Seesust wastu wõtta, selleks pidi süda kõigest saama wadastatud, sest musta südamesse ei saa Issand sisse astuda. See aga polnud nii kerge, patukahjatsust lõpule wiia! Sa jarmane süda on kõikidel enne ümberpöörbumisil! Nagu tuba, mida ainult harwa kasutatakse, kus kuuagi ei korraldata ega puhastata, kuhu tolm ja mustus on aastate wiisi kogunenud, kus kõik wäärtsustik, ilus ja puhas on maailma läbi purustatud, määritud ja häwitatud — kus afende ees raskeid eesriided ja kuhu ükski tiir Sumala loominguſt sisse ei pääsnud — nii tume, nii troostitu oli minu süda! Ka minu hing polnud waimlikult pareml! Mis Sumal mulle elus kinkinud, Oma lõpmatus armastuses — see seisib närtsinult ja murtult, surmale lähedal. Esimest korda tulin teadwusele, et olen Kõik-wõimja kästude murdja! Inimliku lohu ees polnud ma süüdlane, aga waimlikult seiwukohalt awanes hoopis teine waade! See oli täielikult häwitatud ja kõrbeks muudetud, mida Issand oli mulle annud ellu kaasa. Kuhu oli jäänud kõik see, mida Issand oli usaldanud minu hingele? Kuhu oli jäänud puhas, elaw lapsenst, usaldus, armastus, tõde ja sihemine waimlik elu, mille allikas pidi olema Issandas? Kõik oli kadunud—mitte nii palju halbusest, kui elust ilma Sumalata. See oli hukatuse us, kes sõi mu hinges, kuni see purunes ja uppus pimeduses!

Nüüd tahtsin pisarate ojas, walades oma pattude pärast ja sihemise kannatuse tules oma südamest wälja kiskuda kõik, mis mind juhtis surma ja hukatusse. Mu hing sirutas käed taewa poole ja palus Kristilöödukt halastust! Kõisendasin Sumala poole! Olin ligi meeleheitel! Nagu oleks torm mu ümber ja minus mõllanud, nagu oleks kõik tuuled mind purustada ja laineid mind uuesti maailma tagasi kanda tahtnud. Kui kannatus haripunktile tõusis wõitluses mu oma patuse loomusega, läks enesewihkamine ja hukkamõistmine nii terawaks, et tundus, et mu süda selles walus täiesti puruneb... Siis järsku muutus kõik waitseks... imelisel waitseks. Sügaw rahu täitis mu südant, hinge ja kogu tuba... sääl kuulsin õe Nataly sihemist kannatawas armastuses palwet minu kadunud hinge eest! Tema kannatas ja wõitles minuga... see palwet ma ei saa seda iialgi unustada! See palwet oli sügaw ja täis armastust Issandale, kes seisib Waimus tema ees. Nüüd teadsin ka mina, Kellest see rahu tuli — see oli Rahuwürst, kes selles hirmsas tormis minu hukkuwasse lootsi-

kusje astus. Tema oli see, kes waigistas tormid, lainetuse ja tuuled minu elus. Seejus Ise oli tulnud ja kõik uueks teinud. Südamel awanes elawa usu allikas, sest päästetud süda võttis vastu oma Päästja kui oma Isjanda. Tungis esile südamehõiskamine rõõmuse, imelise patukõidikutest pääsmise eest, millega olin seotud, kõididud purunesid ja olin waba, waba pattudest! Do! mu Isjand ja mu Päästja — kuidas saaksin wäljendada Sinule oma wäärusetu inimliku tänu!

Ja Tema armastus, mis päästis mind, kadunud patust, äratas ka minu südame sügawusest puhta armastuse jädeme. See oli Tema armastus, mis selle kadunud ja waewalt hõõguwa südame muutis armastuse leegiks Tema Enese, minu Päästja vastu. Kus ma Teda ainult armastada ja tänada tahjisin — sääl sündis suurim ime, mis üldje võib olla. Tema, Kristilöödud Jumala Poeg, peji mind waimus Oma Weres. Need polnud inimlikud sõnad, see oli Tema Süda, mis kord seisma jäi meie eesti, et meile huffamõistetutele surma warjus, üles tõusta ja kindida Oma elu, see Jumalik süda Oma lõpmatus armastuses kindis nüüd minu südamele pattude andeksandmise. Tundsin waimus Tema Jumaliku rõõmu minu walu, kahjatuse ja piisarate üle.. ja mul oli häbi, et see oli nii wägne ja nõrk, sest kõik mu südant purustaw kannatus pattude pärast, näis mulle nüüd täiesti wäärusetuna selle ime ees, mis Ta minus korda saatis! Kolgata Dhwert oli ka minus korda saadetud!

Do armsjad hinged! Kui teie teaksite, milline õnn, rõõm ja rahu on päästetud olla Kristuse Weres! — Last: enbid hüüda, laste enbid manitseda, laste eneste eest paluda ja kahjatsege pattu—täna, ja isegi praegu võib saatan teie jalgade alla tassatud saada ja teie wõidte Elawa Kristuse läbi wabastatult igawesti õnnelikuks ja elawaks jääda! — Mu minewil oli pimerus — olewil muutus aga helgeks, mis walgestatud Tema Jumaliku olewuse igawese walgusega. Nüüd alles tunnen kui imelijelt kallis see on olla õde Seejuses ja selle juure waimliku perekonna liige! Kõigest südamest joowin, et iga-üks selle saamutaks! Isegi mu terwis muutus selle ime läbi, tundsin waimulijelt ja kehaliijelt ennast wärskena ja terwena. Nüüd on kõik waitne ja ma olen waba. Kõige enam takistas mind saatan mõistuse kaudu wiita lõpuni patukahjustust, sealt tuli kahtlusi, meeleheitimisi, kartust j. m., sagedasti aga mõte: ega see asi polegi nii hull, ega sa olegi nii wäga patune, on palju patusemaidki j. n. e. Süda oleks enne Kristuse vastu wõtnud, aga püü takistas. Nüüd on see wõidetud, au Isjandale, kes seda ainult armust minu juures on teinud! Sellest läbielamusest mulle sai selgeks, et õde Natalyl on täielik õigus, kui ta ütleb: „Patukahjatsmine ja wõitlemine oma patuse seisukorra vastu on waimlikult tingimata wajalik selleks, et Isjandale teha waba ruumi oma südames — aga pääsmise, sisemise tunnistuse sellest rahust ja rõõmusest annab Jumala arm. Kahjatuse ja wõitlemise peame meie tooma, siis awab ka Jumal meile Oma poolt Oma armu! Need aga, kes kinnitawad, et nad ilma täieliku patukahjatsuse ja wõitlusega on saanud Jumala päästwa armu osalisteks, on sügawas eksituses! Jumal ei wõi ju Enesele ja Oma Sõnale vastu rääkida: „Kahjatsege pattu ja pöörake ümber, et teile teie patud andeks

antud saaks, et tuleksid Jumala poolt kojutuse ajad ja Tema teile määratud Messia Seesuse saadaks.“ (Mp. 3, 19-20; Mat. 4, 7-10) (Wiendast koosolekust.) Sa nii nagu Jumala Sõna sellest tunnistab elasin ka mina läbi: enne tuli patukahjatjus ja võitlus, et patust seisukorda südamest lõpulikkult wälja wisata; siis mööbus elutorm... järgnes waimus, rahu ja hakkas tujuma südames elawa usu allikas... ja esimest kord tundsin waimus Seesuse isikliku lähedust, Tema lõpmata armastust minu kadunud hinge wastu, et seda päästa surmalt... ja jüda wastas armastusega oma Päästjale. Siis sündis suurim ime: jain waimus pestud Tema kalli Weregaga ning wõisin wastu wõtta oma südames ja waimus Messia Seesuse, oma Issanda ja Päästja. —

Tarwilik on filmas pidada järgmist nagu seletab öde Smirnoff: „Kõik hinged, kes tahawad pääseda Jumala Riiki peawad läbi elama patukahjatjuse ja pöördumise. Need on kaks põhinduet iga hinge kohta, kes igatseb waimus Elawa Kristuse juure. Patukahjatjuse elamise kujunemine ja sügawus, ühenduses meie isiklike jõupingutustega on Jumala Waimu kätes, kes iga hinge juures individuaalselt wiib läbi oma imelise, sõnadega seletamata töö. Minult Jumala Waim teab, kuidas hing oma loojast eematus inimlikkudele eksteedele, järeltult ainult Tema mõistab hinge tagasi wiia Oma rabadele elustades temas möödnud patuse elu mälestusi; sealjuures wies hinge sügawaima patukahjatjuse. Seepärast ärgu kujutatagu ette, et kõik hinged patukahjatjuse ja pöördumise ühtwiiisi-sablooniliselt — läbi elawad — ei! Misugusesse patu hing kõige sügawamale on langenud, selle patu pärast tuleb kõige sügawamalt kahjatjeda. Nii ka pöördumise puhul! Mille külge hing oli tugewamini seostatud maailmas, jeda sügawam peab olema loobumise elamus. Hinge isiklike algatuste ja tõiste ja sügawate pingutuste puhul tuleb paluda Jumala Waimu wäge, et Ta selle individuaalse ja imelise töö meie hinges läbi wiiks. Alles siis läheneb Elaw Kristus ja kahjatjew hing wõib Temalt Eneselt saada pattude andeksandmise tunnistuse. Au, tänu ja kiitus meie Issandale, suure Ime eest, mis Ta igas hinges korda tahab saatal...“

Enne kui kohtasin Smirnoffidega, nägin kuidas teistes kogudustes hingesid „ümberpöörati“. Need olid hääd kogemused mu elus ja nüüd wõin esitada ka siin lahknimekuib Smirnoffide ja teiste õpetuse wahel. Ühed usklikud, nagu ma nägin, panid inimestele käed peale ja andsid ise patud andeks, Kristuse asemel; teised palusid hingedega ja ütlesid ise nendele, et nad nüüd on päästetud wõi Jumala lapsed j. n. e. Üks koguduse juhataja Tallinnas õpetab: epiteks, et ümberpööruda wõib ilma täieliku patukahjatjuseta, ainult usu läbi — tähendab: täiesti wastu Jumala Sõnale. Teiseks, et wõib olla ka pöördunud hingi ilma pattude andeksandmise tunnistuseta Jumalalt. Kui aga Issand meie ümberpöörumist pole wastu wõtnud, sest et Kristuselt Eneselt selle üle tunnistus puudub, siis saab meil tegemist olla ainult ettekujutatud ümberpöörumisega! Enese sõjendatud (autofugereeritud) pöördumine on aga inimliku õpetuse resultaat. Minult tõeline ja täielik pöördumine finnitatakse seesmise pattude andeksandmise tunnistusega. Kus puudub wastaw tunnistus, pole ka ümberpöörumist. Kõikjal oli inimeste töö ja õpetus, isiklikud weentumusjed, kuski ei lohanud, midagi

waimlikku ega tõelikk! Hinged olid rahustatud, magama sügutatud ja mõjutatud. Smirnoffid teevad aga waimlikult just wastupidist: awawad hinge seisukorra, tunnistawad temale Jumala Sõna järele, et ta häwineh, kui ta ei kahjatse, äratawad hinge ülesse ja toomad ta teadmisele ja arusaamisele oma sifemise seisukorra üle, nii et hing näeb oma tõelikk seisukorda ja hakkab awameelselt kahjatsema. Nad nõuawad jarnast täelikk patukahjatust, mille Issand kuulda mõtab ja Kristus annab kahjatsejale hingele andeks patud ning jõu täeliku pöördumise läbiwiimiseks (loobuda senisest patusest elust ja alata uut elu Jeesuses Kristuses). Ja selle tagajärg on: Kristus mõtab wastu täeliku patukahjatuse, andestab ja päästab hinge. Nii awasid nemad ka mulle kohad Jumala Sõnast, mis mind wiisid tõelisele sügawale patukahjatusele — kahjatusele, mis on ainuke tee Glawa Kristuse juurde. Wõin tunnistada, et ma Smirnoffides olen leidnud õiged waimlikud juhid — just Glaw Kristus, kes mind on wastu mõtnud, on tunnistus sellest. Nemad näitawid teed ja sellel teel leidsin Kristuse. Järelkult ainuke õige tee on õnnistust kätte saada patukahjatuse ja ümberpöördumise läbi. Selles, et nemad mulle põhjalikult lahti tegid mu seisukorra, näen juurt lahuminekut Smirnoffide ja teiste usklikkude wahel. Usklikud säädsid mulle hulga küsimusi ja rääkisid siis oma isiklikke arwamisi, andsid isiklikke nõuandeid, mis näitawid suuremalt osalt isegi täelikk arusaamatust minu seisukorrast, keegi ei mõistnud mind ja minu jänu igawese tõe ja elawa ühenduse järele Issandaga. Smirnoffid teewad täpsalt, mis just hinge seisukorras on, nad ei räägi hingedega läbi, waid awawad nende sifemise seisukorra jarnasel wiisil, nagu sellest Jumala Sõna tunnistab. (1 Kor. 14, 24-25. Menge tõlkes). Sellest selgub mulle alati, et Smirnoffid Issandalt Eneselt saawad walgustust, hingesid mõistawad ja nende seisukorda tunnawad! Ka pean ütlema, et ma tähele panin kuidas nemad omia raamatuid kirjutasid. Mõtlefin, et nendel abiks on mitmesugused teosed, aga kuidas imestasin kui nägin, et nendel ees oli ainult Piibel! Niiud on mul selge, et inimesemõistus jäl peab waikima, kus Jumal Oma teurite läbi Oma Sõna ilmutab. (Sak. 2, 13). Lahuminekut Smirnoffide ja teiste usklikkude elu wahel seisab selles, et Smirnoffide juures nii isiklikus elus, kui ka kõikes nende tegudes ja sõnades esile tuleb elaw usk, kuna teiste juures ma seda leidnud pole. Nemad elawad alalise palwe ime läbi, elawas usus. Nagu nad jutustawad, nii nad ka elawad. — Mis mulle isiklikult nende juures just meeldib on see, et nad mingis asjas ei mõjuta inimest, ilka täeliku wabaduse annawad walida ja tegutseda. Nad awawad tõe, kuid hing mõib ise walida elu ja jurma, tõe ja wale ning waimliku ja lihliku wahel. Smirnoffid, nagu Kristuse jängiõõõ, õpetawad, et peab maailmast täelikkult wälja tulema ja kätima ainult Kristuse järel, ja et nende waimlikud lapsed tõe on tunnud, siis ei tahagi nad maailma usklikkudega olla ühenduses, kelle juures krisilik elu ja maailm on segatud, waid hoiawad suure armastusega ja tänulikkusega oma waimlikkude juhatajate poole, kes nende silmad awanud ja neid juhatawad ilka kõrgemale. — Ja mis eriti nende juures wälja paistab, on suur armastus Cesti rahwa

västu. See on näha sellest, kuidas nad püüavad kõik teha, et eesti hinged leiaks Elawat Kristust!

Smirnoffid niisuguseid usklike ei tunnista ümberpöördujaks, kellel juba tunnistust pole. Et usklikudel enesiel aga juba tunnistust pole, sellepärast õigustavad nad oma seisukorda tõendusega, et juba ei võigi saada. Mäa rõõmustan Issandas, et ma selle tunnistuse olen saanud ja et ka paljudel teistel see tunnistus on! Tean nüüd, et igauks, kes päästetud saada tahab, juba saama peab! Ei saa ta juba, siis tõendab see, et tal pole täieliku parukahjatust. Samuti on Smirnoffide nõue, et ümberpöörduu peab puhast ja püha elu elama ja täielikult lahkuma maailma elust. Ja, et kõik usklikud Kristuse käsikule peavad järgnema: kõigest lahti ütleva, suurema oma isikliku elule, enesele Kristuse ristil võitma ja elama Jumalale (Lut. 4, 23.) Selles seisabki Kristuse tee; kes aga loobumises ja eneseäraalgamises ei järgne Kristusele, see ei käi Tema teed. Just juba tõelist Kristuse teed ei taha vastu võtta meie usklikud. (Lut. 14, 26-27 ja 33). Wend Smirnoff läheb lahku teistest usklikudest ka ristimise küsimuses. Tema ei luba ümberpöördujatele ristimist. Kuna teised usklikud aga ruttavad oma isikliku koguduse juurendamisega ja ristivad sellepärast ümberpöördujateid, nagu juba Narvas praktiseeritakse.

Smirnoffidel on teised maated ka koguduse juhtimise kohta, kooskõlas Jumala sõnaga.

Wenad ei tohi juhtida õdesid, vaid wanem õde — diakonisja.

1. Diakonisja walitakse Püha Waimu poolt, mille kohta kõik pöördu nud koguduse liikmed saavad Püha Waimu tunnistuse. Znimlik walik on wääruseta, seepärast et diakonisjal Püha Waimult peab olema wastaw mõju ja and.
2. Apostliku kiriku praktikast teame, et diakonisjaks oli abielus wanem ja kogenud õde.

Põhjused:

- a) Püha Kirja alusel oli apostlikus kirikus niisugune korraldus (2—Joh 1:1; Rooma 16:1).
- b) Säilitada Kristuse kiriku pühadus ja puhtus.

Pääle selle, kui minu ise uus jõud ja elu tuli, oli minu palawaks sooviks teisi inimesi ka võita Kristusele. Rõõmuga püüdsin lewitada raamatut: „Mis teie Elawat surmude juurest otsite?“ raamatut, mis mulle teed näitas Elawa Kristuse juure! Tahtsin anda juba ka teistele jänunejatele hingedele. On palju noori ja wanu tuliseid hingi, kes jänunesid leida Elawat Kristust ja need võtsid rõõmuga ning tämuga vastu tunnistuse Elawast Kristusest ja Tema teest ja tulid ära surmude juurest otsimast Elawat Kristust!

Issanda tahtmisel ja sooviga armsatele eesti hingedele aidata leida Elawat Kristust ja Tema teed, awasin õdede koosolekud Rakweres. Need koosolekud olid määratud nendele hingedele, kes kindlasti olid otsustanud järgneda Kristusele. Minu

armas waimlik ema wõttis oma peale koosolekute waimliku juhutamise ja nii tegewuses kui Ta ka on waimliku ja koduse tööga, pühendas ta meile siiski nii palju aega. Sga koosoleku puhuks saatis õde Nataly meie waimlikke tarbeid filmas pidades, kas küsimuste koonsekti wõi Issandast ilmutatud kõne. Olin enne külastanud mitmesuguseid noorte koosolekuid ja tean seda isiklikkudest kogemustest, et nad ei mõista wälja tuua hingefid waimlikult nende wanglatest ega eksitustest. Õde Smirnow, kes enne juba noorte ja õdede koosolekuid juhatanud kui wanem õde, wõib aga tuua hingefid nende sügawast pimedusest walgusele. Seda leiawad loodetawasti lugejad ka ise, kui nad sümenewad nende koosolekute waimlikku sisusse. Mul on wäga kahju, et igal pool jääwad awameelised ja jänunejad noored hinged nälga ja neil pole aimugi sellest, kui imelikult ilus, sügaw ja walgustaw on tõeline waimlik tee, mida Püha Waim awab ümberpöörduwate südames.

Et õde N. Smirnow ei walda eesti keelt ja mina jälle ei walda weine keelt, sellepärast olime sunnitud koos töötama saksa keeles. Tõlkides õde Nataly kõnesid, püüdsin võimalikult täpselt edasi anda waimlikku sisu ja mõtet. Et need koosolekud alguses olid määratud wäiksele ainult waimlikkude huwidega ringile, sellepärast pole nad ka keeleliselt ja stiililiselt läbitöötatud ja jääwad oma eesalgje sihi juure: anda hingedele waimlikku toitu ja juhatusi. Tunnen, et see kirjariimuline oleks, nii palju wäärtuslikku ja waimlikku hoida ainult wähestele, sellepärast palusin Issandat mulle võimaluse anda seda paljude hingede jaoks trükkida. Mu waimlik ema andis selleks ka oma loa, mille siin edasi annan tõlgitult: „Kallis õde Meeta!.. ma mitte ei luba ainult seda materjali trükkimiseks, waid usaldan selle Sinule Sinu armastatud eesti hingede waimlikuks jaoks. Palun, et Jumal Sinu rahwale Oma õnnistuse — waimliku ärkamisaja annab, et paljud hinged wõiwad leida Elawat Kristust! Palun, et Issand Ise seda armastuse tööd õnnistab, et Sa näha wõiksid oma waimliku töö tagajärgi, päästetud hingede näol. Õde Nataly Smirnow.“ — Issanda küsil ruttu raamatu wälja andmisega paljude jänunejate hingede jaoks! Sellepärast palun austatud lugejaid andestada mulle selles raamatus esinewaid puudusi tõlke ja wormi ajal. Südamliku rõõmuga ulatan selle raamatu awameelsetele ja otijatele hingedele palwega, et nad tuleksid Elawa Kristuse juure ja järgneksid Tema!

Ma tahan oma Issandat ja Päästjat Jeesust Kristust eluaeg tänada, kiita ja Tema Nime austada, suure ime eest, mis Issand on minus teinud. Ta on minu kadunud patuse pimedusest Oma Walguse wiinud ja pesenud pattudest Oma Werega

Õde Issandas Meeta Draw.

Tänan Eesti Kristliku Üliõpilasühingu esimeest hra Edgar Krusenbergi selle raamatu koostamisel osutatud abi eest. Minu sügawaim tänu ka korrektoriile hra K. Nusarile, kes aitas kaasa tõlkes originaali waimliku tähenduse täpsemale edasiandmisele.

M. Draw.

Õdedekoosolekud Halweres.

Koosoleku juhataja Meeta Draw.

Esimene koosolek.

Vanem õde avab koosoleku palwega. Juhataja õde ütleb koosoleku teemi:
„Patukahjatus“.

„Kahjatsesse pattu ja pöörafe endid, et teie pattud teile andeks antud saaksid.“

Alp. teg. 3, 19-20. (Menge tõlge).

Põhiküsimus I.

Mida peab peatmiski otstijale hingele
kohe awama?

Wastused:

D. J.: Tõhise tee Kristuses.

H. L.; H. K.; El. P.; A. P.: Elawat
Kristust!

M. R.: Usku Jeesuse Kristuse jisse.

J. K.: Patukahjatusst selleks, et leida
Kristust.

A. D.: Juhatama teed Kristuse juurde.

M. D.: Seba, et hinged otstiks ainult
Kristust tõelise ja sügawa patukahjat-
suse läbi.

Täiendawad küsimused:

1) Milles seisab tõeline patukahjatus?

Wastused:

J. K.; H. L.: Sügawas patutundmises
ja tahtmises sellest wabaneda.

H. K.: Sialgi enam pattusid korrata.

M. R.: Kõigest südamest kahjatseda ja
maha jätta.

D. J.: Pattude äratundmises.

El. P.; E. P.: Pattu kõigest südamest
kahjatseda.

A. P.: Pattu tundes ja kahjatsedes, mõt-
tega seba mitte enam korrata.

A. D.: Kui inimene kahjatses ja enam
ei kerda!

M. D.: Karmatamises oma patu pärast
ja ennast hukka mõistes.

2) Mis süguse patukahjatsuse mõtab Jeesand
wastu?

Wastused:

A. P.; J. K.: Tõelise ja täieliku, mis
südamest tuleb.

D. J.; A. D.; H. K.; H. L.: Südamest tulewa,
M. R.; El. P.: Awameelse ja tõelise
kahjatsuse.

M. D.: Südamest tulewa tõelise ja
tõepuni wiidud patukahjatsuse.

3) Mis wafe on meeleparandamise ja
patukahjatsuse wahel?

Wastused:

D. J.: Meelt mõib parandada wäliselt,
patukahjatus tuleb aga südamest.

H. L.; El. P.; J. K.; A. P.: Meelepa-
randamine on mõtete muutmise,
patukahjatus aga südame muutmise.

H. K.: Meeleparandamine muudab ini-
mest ainult pealiskaudselt, patukahjat-
sus muudab südame.

A. D.; M. D.: Meeleparandamine on
ümbermuutmise, patukahjatus aga
uueks jaamine.

4) Misparast pole meeleparandamisest küllalt?

Wastused:

H. L: Ta on pealiskaubne.

H. R: See ei muuda inimest fšemiselt.

M. R; D. S; E. P: Meeleparandamisega ei saa pattusid andeks.

J. R: Meeleparandamine jätab inimese waimlikult poolituks.

A. P: Meeleparandamine on ainult mõde, selles pole kahjatsust.

E. P: Meeleparandamine pole täielik, parandamine pole uuendamine.

A. D: Kui inimene ainult meelt parandab ja pattu ei kahjatse, siis läheb ta hukka.

M. D: Meeleparandamine jätab inimese endisesse patusesse seisutorda.

Eisamärkusi, mis saadud öde Nataly Smirnoffilt: kolmas küsimus on säätud jelleparast, et usklikud seda wahet ei tea. Enamus toetub sellele, et meeleparandamine (meelemuutmine) seisab eestikeelses Piiblis. Mlgteksi järgi on aga patukahjatsus. See waimlik wiga on miljoneid hingesid oma seisukorra üle wiinud segadusse, neid ekšitanud tõeliselt Kristuse teelt ning saatnud hukatusse. Meelemuutmine ei fšalda eneses sügawat pattude äratundmist, ühtegi kannatust tehtud patude pärast ühtegi patukahjatsust kui südamekahjatsust, seepärast ei wõta Issand kuulda meeleparandamist. Meeleparandamisele ei järgne pattude andeksandmise tunnistus Kristuselt, sest et hing täieliku, sügawa ja lõpule wiimata patukahjatsuseta kunagi ei wõi leida Elawat Kristust. Kristlase teoreetiline teadmine ja ainult usk Jeesusesse ei ole küllalt hingele, kes tahab pöörduda! Ainult täieliku patukahjatsusega ja pöördumisega saab hing kätte ühenduse Elawa Kristusega! Meeleparandamine on ainult waadate ja välispõidise elu muutmine. Täielikul patukahjatsusel on tegemist fšemise inimesega, tema südamega ja see toob kaasa südame ja ka elu uuendamise. Kristus ütleb: „puhasta enne seda, mis karika sees on, siis wõib ka wälimus puhtaks saada.“ Matt. 23, 26 (Menge tõlkes).

Wõihküsimus II.

Misfugust patukahjatsust wõiwad inimesed tuua?

Wastused:

E. P; D. S; H. L; J. R: Tõelist, südame patukahjatsust ja pealiskaubset.

A. P; A. D; E. P: Wõiwad tuua täieliku wõi pooliku patukahjatsuse.

M. R: Peast tulewat patukahjatsust ja südamest tulewat patukahjatsust.

Täiendawad küsimused:

1) Mille läbi erineb pea patukahjatsus südame patukahjatsusest?

Wastused:

D. S: Pea patukahjatsus on pealiskaubne, südamest tulew on tõeline.

A. P: Pea patukahjatsus ei tule sügawast südamest.

H. R: Südame patukahjatsus wiib Jeesuse ligi.

H. L: Südame patukahjatsus uuendab südame ja selle kahjatsuse wõtab Jumal wastu.

A. D; M. D: Südame patukahjatsus tuleb südamest, pea patukahjatsus mõistuselt.

2) Misfuguseid tagajärgi toob pea patukahjatsus?

Wastused:

M. R; D. S; E. P; H. L: Inimene jääb endisesse.

J. R: Ei too waimlikke tagajärgi, teeb aga pea haigeks?

H. K: Inimene jääb endisesse seisukorda edasi.

N. P: Pea patukahjatus ei too muudust elusse.

E. P: Pea patukahjatuslega ei saa inimene edasi, jääb ikka maailma.

M. D: Pea patukahjatus teeb inimese pealiskaudselt ja muudab teda ainult väliselt, sest inimene ei kahjatsse siis südamest.

3) Misjuguised tagajärjed on südamest tuleval patukahjatusel?

Vastused:

H. K; E. P: Pattude andeksamine.

M. D; H. K: Ümberpöörumine ja pattude andeksamine.

B. J: Pattude andeksamine ja Elava Kristuse tundmine.

El. P: Pattude andeksamine, elu ja õnnistus.

J. K: Südamel patukahjatus ei too muudust vastu võtta.

N. D: Jeesus võtab niisuguse kahjatus.

M. D: Südamel kahjatus järele vabastab Kristus hinge pattudest, annab tunnistuse pattude andeksandmisest ja õiguse igavese elu peale.

Täiendusi öde Smirnofiilt: „Apostel Jaakobus näitab meile, misjuguist patukahjatusist Jeesand nõuab: „Tundke oma jõuetust, leinale ja nutke! teie naerimine muutugu nutruselt ja teie rõõm kurbuselt! Mõeldage endid Jeesanda ees, siis ülenab Tema teid!“ Jak. 4, 9. „Kahjatsge pattu ja uskuge Ewangeeliumi!“ Mark. 1, 15. (Menge tõlkes).

1) Mõtete muutmine ja weendumine on pea töö ja temal pole midagi tegemist tõelise südamest tuleva patukahjatuslega. Patukahjatus pole ainult mõtete muutmine, nagu euamus enesele seda ette kujutab ja selle efektuse põhjal peavad mitmed endid pöördumuteks. Jeesand waatab südamele (I Sam. 16, 7) aga mitte meie mõtetele. Väga paljud toovad pea patukahjatusel südamel kahjatusel ajemel — ja imestavad, et nad ei saa pattudeandeksandmise tunnistust, ja et nende elu ei muutu. Öde Meeta Draw tõi minu aastat sarnast pea kahjatus, kuni ta lõpuks meiega sai tuttavaks ja kui ta tõi tõelise kahjatusel südamest, siis sai ta ka Kristuselt tunnistuse. Südamel kahjatus erineb pea-patukahjatusel järgmiselt: a) peab kannatama oma pattude pärast; b) iseennast hukka mõistma ja alandama nagu Kristus õpetab meid tõlneri *) näites (Luuk. 18, 9-14); c) pattu wiskama. Niisuguse patukahjatuslega heidetakse patt südamest välja ja Kristus peseb Oma Verrega kahjatusel hinge ja annab temale pattude andeksandmise tunnistuse.

2) Mõistusega patukahjatusel on hirmsad tagajärjed: a) Hing kujutab ette, et ta ilma vastawa tunnistuseta Kristuselt, on ümberpöörunud; b) Ta kujutab ette, et waimlik elu on koondatud mõtetesse, tähendab pääs wõi mõistuses; c) Ta kujutab ette, et ta kristlikku elu wõib saawutada ilma südamel kahjatuseta; d) Ta algab oma waimlikku elu mitte südamel, järelikult ka mitte waimus, waid oma ettekujutusel ning kujutab ette, et ta waimlikke elamusi peab wõib saawutada; e) Süda eraldatakse ja eemaldatakse waimlikust elust ning hing ei saa armastust vastu võtta. Jumala Sõna aga ütleb, et armastus südamel walatakse Rooma 5, 6. Niisugused usklikud räägivad

*) waata: N. Smirnofi „Tõlneri ja warijri palwe“.

armastusest, aga nendel puudub arusaamine, mis on armastus ja mida nõuab ta meilt; f) Mõistuseliku patukahjatsuse tagajärg on: hing kaotab täielikult elava usu Sumalasse, sest ta ei saa vastuseid Sumalalt, ega võigi neid saada; g) Täielik lootusetus ja meeleheitmine surmatunnil, mil hing jõuab arusaamisele et ta igavesse elu pääsemise asemel hukkab.

3) Südamest tulev patukahjatus toob hingele Kristuselt pattude andeksandmise tunnistuse, waimliku jõu ümberpöördumiseks ja viib tema ühendusse Elawa Kristusega. Südamest algab uus elu ühenduses Kristusega ja hing võib alata oma waimliku kaswamist Issandas. Tagajärgeks on: hing päästetakse, kaswab waimus edasi, võib saada Püha Waimu ja surmatund on temale ainult ülemineks täielikku rahusse ja igawesse rõõmu, Issanda eluasemetesse (3oh. 14, 2—3), mis nagu Jeesus meile ilmutab, on Taewaselt Isalt valmistatud nendele hingele, kes Tema Poja on vastu wõtnud patukahjatsuse ja ümberpöördumise teel.

Üldine palwe. Æ lõpupalwe. Paul.

Teine koosolek.

Wanem õde awab koosoleku palwega. Suhataja õde ütleb koosoleku teemi: „Patukahjatus“.

„Sa jüngerid läkšid teele ja kuulutasid, et peab kahjatsema pattu“.

Mark. 6, 12. (Menge tõlge).

Wõihküsimus I.

Mis oli apostlite patu kahjatsuse jutluste
iht?

Wastused:

A. D: Et inimesi Kristusele Waimus lähemale wiia.

H. R; D. S: Et inimesed Kristuse leiaks ja patud andeks saaks.

El. P: Kutsusid hingesid Kristuse juure.

H. E; E. P: Et hing puutuks kokku Jeesusega.

M. D: Inimeste silmi lahti teha, et nad pööraks saatana wõimusest Kristuse poole.

Täiendawad küsimused.

1) Mis wahje on pastori patukahjatsuse-
jutluse ja Kristuse jüngerid patukah-
jatsuse jutluse wahel?

Wastused:

A. P: Pastor räägib omast, aga jüngerid

kohta on Piiblis öeldud, et see peab teile jeks tunniks antama, mis teie peate rääkima.

H. R; S. R: Pastor räägib oma mõistuse järgi. See läheb inimesest külma mõdda. Apostel oga räägib nii, et see puudutab hinge.

M. R: Apostlid rääkisid Püha Waimu läbi.

A. D: Pastorid pole ise kahjatsenud, sellepärast nad ei oska ka teisi juhataba. Jüngerid on ise kahjatsenud ja juhatab teisi Püha Waimu läbi.

El. P: Pastori patukahjatsuse = jutlus on pealiskaubne ja palga pärast. Jeesuse jüngerid jutluse eesmärk on see, et inimene tuleks tõelisele patukahjatsusele ja puutuks kokku Jeesusega Siiklikult.

D. S: Pastori patukahjatsuse = jutlus on päästi mõetud ja pealiskaubne. Jüngerid aga räägivad Püha Waimu läbi.

M. D: Pastori peamure on ilusad ja mõjuvat jutlusti õelda, aga mitte hingefid pääsmisele juhutada.

2) Mis nõuab patukahjatus igalt hingelt?

Wastused:

A. P; S. R: Patu maha panemist.

A. D; M. R: Patu wastu wõitlemist.

S. E: Patu maha jätmist ja mitte kor-
damist.

S. R: Enekehukkamõistmist.

El. P: Kõigest südamest kahjatseda ja
ennast wihata.

M. D: Awameelsust ja kindlat otsust
ennast ja oma elu täielikult ära
anda Jeesusele.

3. Misjuguine süda on tõelisele patukahjat-
susele walmis?

Wastused:

S. R: Kes oma pattu sügawalt tunneb.

M. R; El. P; S. R; A. P: Rõhutatud ja
murtud süda.

D. S: Rõhutu süda.

M. D: Misjuguine süda, mis kannatab
oma patu pärast.

4) Mis teeb patukahjatus südamega?

Wastused:

Kõik: Teeb pehmeks, alandab, puhastab
ja uuendab.

Selgitust, mida saatis öde Smirnow: „Nüüd aga lasse Jumal
kõikidele inimestele, kõigis paigus kuulutada, et nad pattu kahjatsesid“. Ap. 17, 30.
Jeesus ja Tema jüngrid jutlustasid niisugusest patukahjatussest, mis puudutas inimese
sijimat: a) wanast patusest elust, kui mustusest, mis tuleb katkestada ja ära heita;
b) patukahjatussest, mis sisaldab kannatusi pattude pärast; c) uhke ja ilmameelse inimese
wihaga wälja wiskamisest sifemast; d) kahjatussest, mis paneb pisaratega nutma möödu-
nud elu pärast, milles teotati Usandat patuga ja ebajumalate teenimisega; e) Jeesus
awas patukahjatusse südames, mis wiib pääsmisele.

Apostlite patukahjatusse jutlus awas hingebale, mil wiisil nemad Elawat Kristust,
mitte ainult uskuma, waid Teada oma südamesse ja oma ellu peawad wastu wõtma.
Apostliku patukahjatusse jutluse siht on: wiia hingefid ühendusse Elawa Kristusega,
et nad wõiksid alata uut waimlikku ja püha elu.

Pastori wõi mõne ümberpöörbumata jutlustaja sõna on mõjuta ega anna mingi-
suguseid waimlikke tagajärgi. Kes pole riskitud Püha Waimuga (Luuk. 24, 49),
selle sõna ega jutlus ei muuda ühtki südant. Kristus ütles: „Teie aza jääge siia
linna, kuni teie Sõuga ülewalt relwastatud olete“. (Menge t.) — Surnud jutlus wõib
nagu furnukeha ilusasti ehitud olla ja lutsuda esile kurbid tunkteid ning südamepiinu,
aga nagu furnul: elu, jõudu ega waimu pole teotsemiseks, nii ka surnud jutlusel!
Pastorite ja jutlustajate patukahjatusse jutlusi kiidetakse tarkade mõtete ja wäliselt ilusa
wormi pärast — aga me näeme, et hinged sarnastes kogudustes päewast päewa,
kuude ja aastate wiisi selle peale waatamata ei pöördu ja neil puudub ettekujutus
elawast waimlikust ühendusest Elawa Kristusega Enesega. Hinged jääwad oma
sügawasse waimlikku unesse ja ei ärka surnud jutluse järele üles tõeliseks kristli-
kuse eluks, mis algab maailmast waimliku lahutamisega. Kõhtate teie sarnaseid
hingid, kes surnud patukahjatusse jutlusi kiidawad, siis küsige neilt otsekohe:
„Kas teie selle jutluse järele pattu kahjatsesite? Kas Kristusest Enesest pattude-

andeksandmise tunnistuse saite? Olete teie oma Päästjaga elawas ühenduses? Saate teie oma palmetele vastuseid?" Ja hingel enesel läheb selgeks, et ta on siigawas eeskujuses. Siis seletage temale, et ka teatris inimesed nutavad ja traagilise siigujuttude lugemisel inimesed iisegi tundide wiisi wõiwad nutta, õffel ei maga ja laua järelmõju oma meeleolus tunnewad. See kõif mõõdub ja inimene jääb siisemifelt jamaks, kes ta oli! Nii on kõifide surunud jutlustega: need ei juuda üles äratada hinge waimlikuks eluks. „Spilane ei wõi suurem olla kui tema õpetaja“, ütles Kristus.

Kui jutlustajad ise pöördumata on, kuidas wõiwad nad siis pöörata hinge? —

Põhiküsimus II.

Mispärast on patukahjatus tarwilik?

Wastused:

- A. P: Et andeksandmise tunnistust saada.
 M. N: Kus patukahjatus pole, jäl pole ka andeksandmist.
 A. O: Et inimene õpiks oma „mina“ wihkama ja saaks päästetud.
 H. K: Et Kristust leida ja teisi hinge-
 sid Kristusele tuua.
 E. P: Et Kristusele lähemale saada.
 O. S: Wuidu, ilma patukahjatuseta ei wõta meid Kristus wastu.
 J. K: Selleks, et saada patud andeks ja Kristuse omaks!
 El. P: Patukahjatusje läbi waimib seespi-
 dine inimene.
 M. O: Ilma patukahjatuseta ei saa pattu-
 dest wabaks ega Kristuse juure tulla.

Täiendawad küsimused.

- 1) Kas uues testamendis patukahjatusi nõutakse ainult enne ümberpöördumist wõi ka siis kui patt fordub?

Wastused:

Kõif: Iga kord kui patt fordub, näiteks on ap. Peetrus.

- 2) Kui on pastorile wõi preestrile patte ülestunnistatud, wõi teistele inimes-
 tele—kas on see patukahjatus?

Wastused:

Kõif: Ei ole.

- 3) Kas wõib inimene, kui ta ennaft pas-
 toriks, preestriks wõi jutlustajaks nimetab, meile meie pattusid ande-
 tada?

Wastused:

Kõif: Ei wõi ja ei tohi! Ap. t. 4, 12; I Tim 2, 5.

- 4) Millisel põhjusel ei wõi nemad inimes-
 tele pattusid andeks anda?

Wastused:

Kõif: Ainult Jeesusel on meelewõld pat-
 tusid andeks anda.

Uisamärkusi, mida saatis õde Smirnow: Ainult pattude üles-
 tunnistamisel pole waimlikke tagajärgi: inimesed siirdumad tagasi oma wanade pattude juure. Pastor, preester ja teised ei saa anda hingele mingit jõudu patu wastu wõitlemifeks: see on tõendus, et inimesed on selleks waimlikult wõimetud, et patte andeks anda ja seepärast ei siisalda waimlikku jõudu! Patukahjatus Sumala ees puhastab waimu, wabastab patukoormast, ja kui patukahjatus on lõpuni wiidud, siis on seega Kristusega elule alus rajatud. Pattude andestamisega annab Kristus jõu Tema, Jeesuse Werega patte wõital ükski pastor, ükski preester ega ükski inimene

ei saa patte andeks anda, mis meie Jumala ees oleme teinud. Kristus ütsti oli Patu ohwer, Keda Jumal wõis vastu wõtta. Ainult Jumala Poja Weri peseb ja wabastab patu wõimusest. Loogiliselt on selge, et ainult Jeesus, Kelle Weri ära rääkimata suure wõimu omab, meelewalla ja jõu, wõib meie patud, andestada meile.

Wõhiüksimus III.

Kes on ühfinda See, Kes wõib andestada patusele tema patte?

Wastused:

Kõik: Jeesus!

Täiendawad üksimused:

1) Mispärast ou Kristusel Ühfinda see õigus?

Wastused:

Kõik: Ta juri meie pattude pärast.

2) Mis peab järgnema, kui Kristus on vastu wõtnud patukahjatsuse?

Wastused:

H. E.; A. D.: Pattude andeksandmise tunnistus.

Teised kõik: Pattude andeksandmise tunnistus ja uus elu Issandas.

3) Mispärast pole usklikudel pattude andeksandmise tunnistust? Mis on selle põhjus?

Wastused:

A. P.; A. D.; H. E.; E. P.; S. R.: Nad pole täielikult kahjatenud.

D. J.; H. R.: Pole iseendib tunnud weel nii wäga patused olemat.

M. R.: Pole põhjalikult pattusid kahjatenud ja on leigele jäänud.

M. D.: Neil puudub patu teadmus ja oma kadunud seisuforra tundmine! Sellepärast pole neil ühfti kannatust, ühfti walu oma patuse elu pärast ja nad ei wõi tuua tõst awameelset ja täielikku patukahjatsust. Enesega rahulolemine ja enesest lugu pidamine takistab neid tuua patukahjatsust, mida Issand wõtab vastu.

Täiendusi, õde Smirnoffilt: 2) Kahjatsusele ei pea järgnema mitte ainult pattude andeksandmise tunnistus, ka mitte ainult uus elu, waid tõeliselt pöördunud hinged peawad kätte saama elawa ühenduse Kristusega. Neil puudub pattude andeksandmise tunnistus Kristuselt, sest et nad kahjatsewad kuni nad on saanud kergendust, ajutist rahu. Selles rõõmus kergenduse üle, kujukawad nad ette, et see on kõik, mida nad waimlikult peawad saawutama ja jääwad seisma ilma, et nad patukahjatsuse lõpule wiiks. Jutlustajad, kes ise pole kaugemal waimlikus arengus, ei oska niisugustele hingelele midagi pakkuda. Selle nähte põhjuselt on, et nad näewad patukahjatsamise sihhi mitte ühenduse saawutamises Elawa Kristusega, waid osalises kergenduse saamises hinges. Muidu oleksid paljud hinged lõpuni wiinud patukahjatsuse, et saada pattude andestuse tunnistus Kristuselt Eneselt, millest sõnaselgelt kõneleb Johannee ewangeelium I Joh. 5, 10—11. See tunnistus tähendab: a) et Kristus Oma Werega on pesenud kõik meie patud, mis meid lahutast Jumalast; b) Ta on need kustutanud Oma Werega; c) Tunnistuse kätte saades (Jlm. 12, 17) kirjutatakse Jeesuse, Kolgata Lepitusohwriga päästetu nimi Eluraamatusse: I Joh. 5, 10—11; Jlm. 20, 15; 21, 27; 6, 9. Puudub hingel pattude andestuse tunnistus, siis on kindel, et ta pole jisse kirjutatud Eluraamatusse. „Ja keda ei leitud olemat Eluraamatusse kirjutatud, heideti tulejärwe.“ Jlm. 20, 15 (Menge tõlge).

Wõhiküsimus IV.

Misjughused on pattude andeksfaamise tagajärjed?

Wastused:

H. E; A. D; S. R; H. R: Inimene algab uut elu.

E. P: Saab waimus Kristusele lähemale.

A. P: Olene saatanast ja pattudest wabad.

M. R: Armastus, rõõm ja rahu Kristuses.

E. P: Siis on taewariik meis.

M. D: Inimene saab wabaks patu wõimusest, südamesse tuleb Kristuse rahu ja waikus. Algab uut elu Kristuses.

Täiendawad küsimused.

- 1) Mis järgneb waimlikult peale selle, kui hing pattude andeksfaamise tunnistuse on saanud?

Wastused:

E. P: Waimlik kaswamine.

A. D: Saab Jeesusele ligemale.

A. P: On Kristuse päralt, mitte enam saatana.

H. R: Hakkab wilja kandma.

M. R: Nüüd hakkab Kristus teda kandma.

B. J: Siis on Kristus meis.

M. D: Algab uus elu, waimlik kaswamine ja hing wõib saada ristitud Püha Waimuga. Ap. teg. 2.

- 2) Ras on maailmal ja saatanal õigus selle hinge üle, kellel on see tunnistus.

Wastused:

Kõik: Ei ole!

- 3) Mis räägib Jumala Eõna uende kohta kellel see tunnistus on?

Wastused:

Kõik: Mendel on Jumala laste õigus.

Rõpüks luges õde M. D. järgmisi ridu õde Smirnofilt: „Kõikidele küsimustele, misjughustele õdedelt diged wastused anti, pole ma midagi juure lijanud. Tänan kõiki tõjiste, sügawate ja õigete wastuste eest! Wastatakse isiklikelt (individuaalselt) ja see on waimlikult seisukohalt väga kasulik! Minu palwe on kõigile, et õed need sügawad wastused elus läbi wiiksid!”

Üldine palwe. Õe lõpupalwe. Laul.

Kolmas koosolek.

(Õimene kõne).

Wanem õde awab koosoleku palwega. Õde M. D. loeb ette tõlgitud waimliku kõne, mis koosolekuks saanud õde Smirnofilt.

Seisufordadest.

„Urkta üles, sina magaja ja tõuse üles furnuist! Siis saab Kristus sulle walguseks!” Ewef. 5, 14. (Menge tõlge).

Minu armsad Õsrandad! — ei pea üksi kuulama, waid südamesse wastu wõtma ja sihemiselt töötama oma seisukorra kallal. (Fak. 1, 22. Menge tõlge). Üht teie seast segab sihemine „mina“ nii wõrt, et see waene hing kõik küsimused ainult oma „mina“ ümber pöörab ja sellepärast puudub temal enese kui kõige patusema tundmine; temal on ikka midagi tegemist oma „minaga“. Mitte ükijutud patud,

waib sügaw patutundmine ja enese huffamõistmine peawad täitma kogu sšemise waimliku seisukorra. Ja siis katse oma õigusega alata uut elu ümberpõrdumiset! see on ametliku kiriku waimlik wili. Kuidas wõib inimene, kes pattubes on sündinud ja elanud, õiget elu elada ilma Kristuseta?! Wõimata! Kristus ütles: „...sest ilma Minuta ei wõi teie midagi täide saata“. Johan. 15, 5 (Menge tõlkes). Enne peab igaüks tooma patukahjatuse ja siis pöörduma. Sumalale on ükskõik kui palju pattusid hing oma minewikus on teinud, hing peab tundma oma üldist patust seisukorda nii sügawalt kui ta seda suudab!

Mina pöördusin ümber ilma ühegi jutlustajata, Sumala Sõna läbi. Mind hoiti kodus nii walsult, et mul ühtki wõimalust polnud teha iseäralikku pattu, ometigi tundsin ennaft suurima ja hirmsaima patusena — ma ksenbasin oma patuse seisukorra piinas! Oli õõ. Mu isa ärkas ülesse ja mõtles, mis on küll minuga; ma ksenbasin aga Sumala poole, palusin Kristuselt andeksandmist! Isa tuli ja ütles mulle: „Rahusta ennaft! Sa oled häa tütar! Sa pole midagi halba teinud!“ — „Ei!“ wastasin mina „ma lähen pörgu, ma olen hukka mõistetud, ka mina olen suur patune! Kuigi ma pole teinud pattu ei tähenda see midagi — mina, — mina ise olen patt!“ — ma kannatasin edasi oma patuseisukorra pärast ja lamasin põrandal. Kuigi ma ei teadnud midagi patukahjatuseft ega ümberpõrdumiset, ilmus Kristus mulle waimus ristil ja kannatas minu eest. Kristus waatas minu südamesse ja wõttis minu patud Oma pääle ja ma mõistsin, et kannataja Kristus kannatas ka minu pattude pärast ja et ainult Tema Weri wõib mind puhtaks pesta — ja Teesus andis mulle sellest tunnistuse. Ma olin samuti kadunud kui iga suur patune ja ma tarwitasin samuti Kristuse Werega pesemist nagu kõik, sest mul polnud ühtki wõimalust suurte pattude tegemiseks. Nii ka teie! Õigeusu kirik õpetab oma liikmetele, et nad kõik on kadunud patused — see on põhjus, mis pärast iga wene hing kahjatses pattu sügawast hingest kui ta kuulab Kristuse Were tõde, et igaüks tegelikult waimus peab pestama Teesuse Werega ja isiklikult pattude andeksandmise peab saama. Ametlik kirik õpetab aga oma liikmetele, et nad on juba Sumala lapsed ja et nad isegi on saanud Püha Waimu lapseristimisel, ja niisugused n. n. Sumala lapsed on maailmas ning patus ja nende lõpp, kui nad ei pöördu ümber on — hukatus! See ilmalik patune ametliku kiriku liikmete seisukord tunnistab, et nad kunagi pole tunnud Elawat Kristust! Säär ei wõi olla Sumala lapsi, kus pole täielikku patukahjatust, pattude andeksandmise tunnistust ega ümberpõrdumist. Sga awameelne ametliku kiriku liige, kes kuulastab kinofid, teatreid ja muud maailma lõbustuskohti, joob, suitsetab j. n. e. peab tunnistama, et ta pole Sumala laps ja et ta üldse midagi ei tea Pühast Waimust. Ka peab awameelne ametl. kiriku liige, kes tantjuduud ja muud lõbustuskohti kuulastab, ennaft ehil, defolteerib ja moodi taga ajab, järele andma, et ta pole Sumala laps!

Elu awab inimese püüded! Hingede ülalpidamine näitab meile, kes nad on! — Hinged, kes ametlikust kirikust tulewad on sšemiselst niisuguses effituses, et nendelt

juurimat waewa ja jõupingutusi nõuab, tunda ennast kadunud patusena ja paluda Kristuselt pattude andeksandmist tõelises ja sügawas patukahjatsuses. Suurim tahtlus neil hingedel on: näha ja tunda ennast wiimase patusena! — Ükski meist pole iseeneselt õige — „kõik inimesed on kadunud“, tunnistab Jumala Sõna; kõik tarvitavad Jeesuse ohwrit, et saada päästetud Tema Were läbi, mis üksi võib pesta puhastaks pattudest.

Teine tüüp on Jesandale truudusetu nõrkuselt: ta loobub Kristuse kartusest, et meeldida inimestele ja iga tühijema asja puhul kaotab ta ilmaliku põhjuse pärast Kristuse läheduse! — Ta kahjatsleb, näeb awameelselt oma patte ja on tihti olnud Kristuse jalgel, selle asemel, et jääb Tema sõna pääle oodata pattude andeksandmist ja jääda alaliselt Tema jalgele, see tähendab kääia Tema teed, laskeb ta ennast ära tõmmata maailma tutwuste ja juturajamiste läbi; lahutatakse Kristusest rumaluse pärast ja kaotab kõik oma tõelised ja suured pingutused tühjade maailma põhjuste pärast. Mida see näitab? See näitab, et temal puudub truudus Kristusele ja seepärast puudub ka kindlus otuses ja armastuses Jesanda vastu, mis ometi kogu hinge sügawat süümat peab liigutama, et teda wiia Kristuse juure! Hing imestab: mis-pärast Kristus ei wõta teda vastu ja temale patub andeks ei anna? Kuni hing ümber waatab nagu Loti naine, jääb ta nagu soolsammas kohale. Kristus annab Loti naise näitena lõhkistatud hinge koha, kes näilikult tahawad minna maailmast wälja, teijelt poolt aga waatawad tagasi! Kristus ütleb, et see ei kolba Jumala riiki, kes paneb käe adra külge, et läbitõotada oma seisukorda, süwendada ja kaewata ja järsku tagasi waatab oma sugulastele maailmas ja Kristuselt palub luba weel kord kaelustada sugulasi ja sõpru maailmas — see tähendab — tagasi pöörata oma endisesse seisukorda — olla ühenduses nendega. Kuudas võib Kristus vastu wõtta jarnast kahepaikset lõhkistatud ja truudusetut hinge, temale kõik andeks anda ja teda selles kahe-paikses seisukorras, kui Oma jängrit tööle saata? —

Ap. Jakobus ütleb: „...kahewaheloleja jarnaneb tuulest aetud ja sinnatänna wijatud merelainetele. Niisugune inimene ärgu eodaku, et ta midagi Jesandalt võib saada, üks mees poolitatud südamega on kindluseta terwes oma elus“. Jakob. 1, 6—8 (Menge tõlkes). Teil pole waimlikult weel mitte selge, et tõeline patukahjatus ja tõeline otjus Kristusele oma süda ja elu ära anda, on wõimalik ainult jarnaste hinge juures, kes jäädawalt ja kindlasti otustawad järgneda Kristusele, ega oma muud sihte ja huusi. Sarnane hing näeb ainult üht sihti, tal on ainult üks soow: saada päästetud ja kuuluda Kristusele. Niisugune hing on seesmiselt kindunnud oma Päästja ja Jesanda otsimisele! On aga hingel laiali walgumad huwid, mitmed sihid, mitmed soowid, siis on ta sifemiselt killustatud! Wõib ette welda, et niisugusel hingel on wõimata kahjatseda pattu ja pöörduda. Alles siis, kui hing haaratakse tõeliselt, sifemiselt jänust leida Kristust ja niisuguse waimliku jõuga, et kõik, pääle Kristuse wijatakse wälja südamest ja elust! Siis tuleb patukahjatus südame sügawusest, siis awanewad filmad hinge patuse seisukorra kohta ja inimene näeb ennast kadunud patusena! Meeleäraheitmine oleks täielik, kui sellel momenbil ei ilmuks Jesanda

Arm ja ei saaks ilmutatud hingele Jeesuse Were jõud! Siis alles tuleb päästmine ja pattude andeksandmise tunnistus Kristusest Eneselt.

Kolmandat hinge teie seast taistab pöörduda harjumus korraga maha jätta kõik waimlik. Seletan seda näitega. Ta jätab nagu järsku oma linna ja sõprad ja reisiks ära. Waimlikult: ta jätab maha oma waimlikud pingutused, ostmise, hääb waated ja kawatsused ja tagajärjena sellele kaotab ka oma waimliku seisukorra, ning lasseb enese ära tõmmata ühest maailma waimu laineist ja lõpptulemuseks on, et kõik on kadunud! Hing on sunnitud, kui ta tuleb jälle arusaamisele, et ta peab saama päästetud, algama uuesti teekäimist—ja see pole kerge!—See kohutaw harjumus näitab seda, et see hing on truudusetu ja järsku ennast ära annab wõõrale waimule. See hing peab paastuma, et wabaneda wõõrwaimudest, niipea kui see hing tõsiselt hakkab pattukahjatsema, langewad need kurjad waimud tema hingele mitmesuguste läbielamuste, sõprade j. n. e. läbi ja enne kui ta taipab, mis temaga juhtub, on ta juba nende kurjade waimude wõimuses. Ainult paastumine ei aita, sügaw kahjatus palwega peab saatma paastumist, et Kristus armust Oma Were läbi annaks hingele wabanemise ja siis alles võib see hing tuua tõelist patukahjatust ja pöörduda.

Üks teie seast lasseb ennast sinna kanda tunnetest ka tema seisukoht Issanda ja ümberpöördumise suhtes pole puhas ega püha! Kristus ja ümberpöördumine on tema silmis hääb abinõud — et pärast nendega läbi wiia oma isiklikke plaane ja saawutada isikliku eluõnne. Siin on waimlik ostmine ja müümine. Ma tundsin aastate eest üht noort tüdrukut, kellel oli põhimõte (loosung): „temale Wastamatu (nii nimetas ta Jumalat) võib teha kõik wõimalikuks.“ Iseenesest mõistatavalt, mitte tema ise, waid Püha Waim ilmutas seda mulle, kui ma meeleheittele läksin piinades selle hinge pärast, et teda pöördumisele tuua. Siis sain ka teada selle hinge wäljendatud lause tähenduse. Jumal oli wastuwõtmatu tema ilma waimule, lihalikule lõbule j. n. e., et Teada paluda, Teada wastu wõtta elus, sest tema terve olemus oli wastu Jumalale, ehk ta küll wäliselt teeskles usklikkust. Aga ta oli nõus omale Wastuwõtmatut, kõige pääle waatamata wastu wõtma oma hinges, sel korral kui See temale tema plaane ja soowe wõimaldaks läbi wiia. Sarnaseld hinge ei wõta Jumal wastu, kuni nad oma kaubitsemist Jumalaga maha ei jätta. On sarnaseld hinge kes kaalule panewad, mida nad kaotawad maailmas ja mida nad saada wõiwad pöördumise läbi: walge kleit ja kuldnõu kroon, nagu nad oma lauludes laulawad. Seefugust seisukohta Kolgata Ohwri, Jeesuse Were, Tema kannatuste suhtes meie päästmiseks ei tohi omale lubada. Hingele peab selge olema, et kõik maailmik on kaduw, kõlbmata, kasutu ja tühi; ei pea mitte seda panema kaalule, waid wälja wiskama nagu mustuse ja tolmuga põlgusega ja wastikusega. Tähendab, hing ärgu kaubeldu Jumalaga. Hing ärgu esitagu Jumalale oma nõubeid, ega isikliku programmi, ärgu kirjutagu ette kuidas Tema peab toimima temaga. Skärased kauplused hinged ütlevad: „ma kahjatsen, ma pöördun ümber, aga Sina, Issand, tee seda ja seda, mis mina tahan!“ Teie ei wõi seda, minu armsad, sugugi ette kirjutada, kui hirmus

see on waimlikult! Eriti noortel hingedel on tihti niisugune seisukoht Issanda vastu. Nad ütlevad: „Õnnista minu walfikut, õnnista minu soowe ja plaane ja mina pöördun ümber!“ Ei! Rõige pealt heidetagu kõrwale, kõik ebajumalad, kõik oma soowid ohwerdatagu ja ainult Issand üksi peab saama meie eesmärgiks! Milline tõeline patukahjatus, milline sügaw, leegitsew armastus meie südames siis Kristusele awaneb!

Ma pöördusin siis, kui ma weel kõrgemas õppeasutuses oma õppimist jätkasin — kuid ma olin eisuustand wifata ära kõik, ja ei teadnud, kas Issand minule luba annab seda lõpetada. Patukahjatsemise ajal wifati kõik mu südamest, kui ilmalik, wälja. Minu kaust luuletustega ja lekitäarid ning muud asju lendas tulle. Kui süda oli waba ebajumalatest, alles siis wõis ta nutta sügawas kahjatuses.

Ka on hingi, kelle süda nii kõwa ja külmu on nagu kivi. See tähendab, et see süda oma ligemise wastu on armastuseta ja wihkamises nii kõwaks muutuda wõib kui kivi. Sarnane hing peab ennast ise purustama ja oma südame ligemisele awama tõelises armastuses ja kaastundmuses. Süda täidetud wiha ja enesearmastusega ei wõi tuua patukahjatust! —

Ka on hingi, kelle uhtus takistusena esineb ja nemad ei wõi tuua patukahjatust — mispärasti? Kristus ütleb: Ta pole tulnud päästma õigeid waid kadunud ja patuseid. Sellega ütleb Kristus, et ta midagi waimlikult ei saa teha nende juures, kes enese õigusega ennast ülendawad — nende üle saab ka nende iikliku õiguse järele kohut mõistatud! ja häda neile! sest inimese õigus ei maksa midagi ja on Jumala ees täis jüüd ja käsu üleastumist! Aga kadunud patune leiab armu ja andeksandmist Jeesuse weres.

On ka hingi kes kahjatsewad ja kindla otsuse teewad ennast anda Issandale, aga enesearmastus ei luba seda hääks teha, mida nad inimestele halba on teinud! Jeesuse Weri ei pese itaigi sarnast pattu mida inimene ise hääks teha wõib ja peab tegema. Näiteks: see, mis warastatud, antagu tagasi, kus waletatud, õelbagu tõit, kus pettus oli awatagu see ja palutagu andeks; on see tehtud awameelselt armastuses ja rahus, (mis peaaegu kunagi ei juhtu) ja inimesed ei anna andeks, siis on süüdlane siiski waba, sest ta on täitnud oma waimliku kohustuse ja wõib rahulikult jätkata oma patukahjatust Jumala ees. (Luk. 19, 8—9; Hejel. 33, 14—16.) Sakkus mõistis koke, mida nõuab temalt tõeline kahjatus. Ta lubab seda, mida ta inimestelt liiga wõtnud, neljakorbselt anda tagasi ja weel enam: ta annab poole oma warandusest ligemisearmastuse tegubele. Nii peame ka meie teotsema! Ma rõõmustan, et ka tänapäew Sakkus elab mõnes südames! Prohmet Heseziel awab sama tee eluks, patukahjatuse ja tagasi tasumise läbi. On weel rida kohi, kus Jumala Sõna selgesti sellest räägib, et hing selleks, et Issandalt uuesti saada ehitatud ise tagasi tasumist peab täitma. Hejel. 33, 14—16. Nii peame ka meie teotsema! Siis alles tuleb päästmine ja Jeesus tuleb meie elusse!

Weel on hingi, kelle nõrkus on mitte kunagi teiste ees tõde tunnistada, mitte kunagi Issandat austada, ega ka kunagi Tema jüngrite eest seisda! Neeb diplomaat, liikud hinged walfitwad ja warjawad kõik imelise, mida Issand Oma jüngrite läbi

nende juures on teinud. Ma küsisin waimus, kui mu mehe palwe läbi Pärnus üks noor tüdruk, kes arstidelt termisliku seisukorra poolest lootusetuks tunnistatud, Kristuse poolt kurgutiifikuusest täielikult terweks tehti, millest tuleb see, et sugulased hiljem meid isegi karisid kohata? Sain wastuseks: „Nemad wõlgnewad tänu ja ei taha tänada!“ Meie olime just wäga waeased ja nemad olid rikkad: nad olid kartlikud meile abiwalimis kätt sirutama. Nende meeleheitmine, mure, walu ja piin rütre ja tütre tütre surmawoodil oli unustatud: wälke oli terve ja enam ei wajatud waeft wene wenda.

Ra on niisuguseid, kes waitiwad sügawast lugupidamisest jõuetute ja wõimetute pastorite ja arstide wastu. Nad kardawad arstide autoriteeti ja oma pastori surnud palwet alameerida ja nad waitiwad suurima ime üle, mis Jeesuse Were ning jõu läbi nendes sündinud! Need hinged ei seisa iialgi teiste ees tõe eest! Nad on ainult enefega tegemuses! Mendel on ainult see mõte ja üks soow parandada enese seisukorda. Mendel on wale häbi tõe awalikult tuua walguse ette ja on arad wäljaastuma Kristuse ja Tema jüngerite eest! Niisugune waitimine, sarnane Kristuse jõu warjamine on waimlik kuritöö! Ühwardab õnnetus, juhtub haigus, siis tulewad tungiwad palwed abi järele—on aga palwe kuulnud, ja kõik jälle hää, siis järgneb diplomaatlik waitimine! Sarnane hing ei saa kunagi wälja oma pimedast seisukorrast, ta ei wõi ka armu leida Jeesanda silmis! Jeesant armastab sihemiselt legitiwaid hingi, kes ainult otsiwad kus nad wõiksid tunnistada, tõe eest seista ja kõikidele Jeesanda armastustest ja Tema imedest jutustada! Hing, kelles põleb ja leegitseb armastuse leel Jeesuse wastu, ei wõi iialgi jääda pimedusse: armastus Jeesuse wastu wiib tema wälja igast patust, wabastab kõikidest kurjadest kõbidikutest ja see on see armastus mis toob hinge sügawas lahjatules Jeesuse jalgabel... Sää! langeb ta kokku, mõistab enese hukka, et imelise Jeesuse Were jõu ja waimu läbi kätte saada oma pääsmist.

Minu armsad Jeesandas! ärge pange pahaks, et ma waimus teie südameid olen näinud ja seda wälja tõin, mida teie nii hoolega olite peitnud — ma tegin seda teie päästmise pärast!—Täna õhjel nägin ma karistuse inglit, kes warsti saab wälja minema, et neid karistada kes seisawad tõele wastu ja nulle ilmutati, ma pean teid hoialama, et teie pattu lahjatseksite, mitte inimeste waid Sumala ees ja pöörduks. Paulus ütleb: „Ärge wedage mitte uskmatautega ühes ikkes, sest mis on õigusel ja ülekohtul üksiteisega ühist? wõi mis on walgusel pimedusega tegemist? Kuidas sünnib Kristus saatanaaga ühte? wõi misjugune ühendus on uskliku ja usmata wahel?... Winge nende keskest wälja ja lahutage endid nende ära“, ütleb Jeesand ja „ärge puutuge mitte roojase külge siis tahän Mina teid wastu wõtta“ ja „Mina tahän teie Jsa olla ja teie peate Minu pojad ja tütreid olema“ ütleb Kõikwõimas Jeesand. Et meil nüüd on niisugused töötused, armsad, tahame meie endid hoida, igast plekist meie wälisel ja sihemisel inimesel, puhta ja eneste juures saawutada täieliku pühaduse Sumala kartuses“. II Kor. 6, 14—18 ja 7, 1 (Menge tõlge). Ra paljudele hingebel awab Jeesand unes et karistuskohtus patuse elu eest läheneb.

Minu armjad Issandas! — nüüd põlvitame koos leegitavas armastuses Kristuse vastu — pattusid kahjartsebas ja Issanda armu paludes, et Ta teie südamed teeks pehmeks, teile näitaks teie patust seisukorda, et teie patused olete ja hinge päästmist paluks! Odesid, kes on saanud pattudeandeksandmise ja tões seisavad, palun ma pöördumatute eest täna tuua armastuses tulise palve!

Õde Kristuses Nataly Smirnof.

See koosolek lõppes kõitide koosolijate sügava patukahjatsusega, kes ennast tundsid tabatud tõeliste ja imeliste sifemiste seisukordade analüüsides läbi, mida õde selles kõnes edasi andis. Hinged, kes õde Natalyt üldse ei tunnud olid sügavalt tabatud ja weendusid, ei ainult Issand õele nende hinge saladusi wõis awada.

Õde Meeta Draw.

Meljas koosolek.

Kanem õde awab koosoleku palwega. Õde M. D. annab teada koosoleku teemi:

„Tõelisest ümberpöördumisest“.

„Mii ei saa ükski teie seast Minu jünger olla, kes ennast lahki ei ütle kõigest, mis ta omab.“ Luuk. 14, 26—27 ja 33.

Põhitüsimus I.

Mis tähendab olla ümberpöördunud?

Wastused:

M. K: Kõiges lahkus ja olla ühes Kristusega.

M. P: See tähendab wana patust elu maha panna ja elada uut.

El. P: Ennast anda täiesti Jeesusele!

M. D: Kõik maailm maha jätta ja ainult Jeesuse järele käia.

Hr. L: Wana elu maha jätmist ja uue algamist ainult Jeesusega.

J. R: Ennast anda Jeesusele ja enam mitte maailmale ja enesele elada.

H. K., Er. P.: Maailmasti täiesti lahki olla ja eesmärgiks säada ainult Jeesust.

M. D: Ümberpöördunud on ainult see, kes toonud täieliku patukahjatsuse ja saanud pattude andeksandmise; kes täielikult on maailmasti wäljas ja kuulub ainult Issandale.

Täiendawad küsimused:

1) Keada peame pidama ümberpöördunuks?

Wastused:

M. K., Hr. L., M. P: Seba kellel on pattude andeksandmise tunnistus.

Hr. D: Miisugust inimest, kes on patud andeks saanud ja elab Jumala Sõna järele.

Hr. L., M. K., R. J: Sarnast inimest, kes on saanud pattude andeksandmise tunnistuse, püha elu elab, temas peab olema: armastus, rahu ja rõõm.

El. P: Keda Jeesus on vastu võtnud lõpule viidud patukahjatsuse järele, ainult see on ümberpöörduud.

H. R: Ümberpöörduud on see, kellele Jeesus valitseb.

M. D: Sarnast inimest, kes on täielikult wabanenuu patukahjatsuse läbi patusest elust ja ennast annab ainult Jõsanda teenimisele.

2) Kas on see juba ümberpöörduud, kes patte on kahjatsenuu?

Wastuseb:

M. R: Ei ole. Kahjatsenuu on aga pole weel andeks saanuud:

Ar. D., M. P., Er. P: Ei wõi selleks pi-bada seni kuni pole tunnistustu saanuud.

El. P: Kahjatsenuu on enne, kuid ümber-

pöörduud on ainult neeb, kellele Kristus wastawa tunnistuse annuud.

J. R., H. R: Seni kuni sjemist tunnistustu pole, pole ta ka ümberpöörduud.

M. D: Ei ole. Kahjatsenuu ei ole ümberpöörduuine. Ümberpöörduu. wõib järgneda ainult päüle selle, kui kahjatsenuu on Sumalalt wastu wõetuu.

3) Kas järgneb patukahjatsusele alati ümberpöörduuine wõi ei?

Wastuseb:

El. P., M. R: Kui patukahjatsus on wiiduu lõpuni, siis järgneb ümberpöörduuine, kui jätub järele enne, siis ei. Ülejäänuu: ümberp. ei järgne alati. Alati ei pööra. Paljud ei saa peastmist kätte.

Selgitusti, mida saatis õde Smirnow: „Ümberpöörduuine tarmi-tatake sõna otseohesese mõttes: ümberpöörduuina. Enne oli inimene seljaga Sumala poole ja nãoga maailma poole. Nüüü peab täiesti ümberpöörduuina, täielikult maailmale waimlikult selja pöörama ja waimliku nãoga Jeesuse poole. Room. 6, 3—4.

1) Niisugusti inimest peame lugema ümberpöörduunustu, kes täiesti maailmast ennast on lahutandu, oma patukahjatsuse wiinuu lõpuni, pattude andeksandmise tunnistuse saanuud ja on alanuu uut elu Jõsandas.

2) Lõpuni wiimata patukahjatsus pole weel ümberpöörduuine! Ka tõlner kahjatsenuu aga ta ei wiinuu kahjatsustu lõpuni, ega loobunuud endistest pattudest ja pöördus tagasi oma endisesse seisukorda *).

3) Alati ei järgne patukahjatsusele ümberpöörduuine. Sest kui inimene ainult kahjatsenuu ja jätkab patustu elu, siis ei järgne sellele ümberpöörduumist.

Põhiküsimus II.

Mis wahke on patukahjatsuse ja ümberpöörduumise wahel?

Wastuseb:

Kõik: Patukahjatsus on kannatus tehtuu pattude pärast ja pöörduuine tähendab pattudest ja ilmaelustu loobuda!

Täiendawad küsimused:

1) Kas saab patukahjatsuseta ümberpöörduuda?

Wastuseb:

Kõik: Ei saa!

2) Niisugusteb on patukahjatsuse ja ümberpöörduumise tagajärged?

*) Seletuseks waata: „Tõlneri ja wariseeri palwe“. (hind 15 s.)

Wastused:

Al. P: Pattude andeksandmine on kahjats-
semise tagajärg.

Ar. D: Kahjatssemise tagajärg on pat-
tude andeksandmine ja inimene hakkab
teist teed käima.

Er. P: Hakkab uut elu elama — see on
ümberpöördumise tagajärg.

Hr. L: Ümberpöördumise tagajärg on
maailma mahajätmine ja täieliku kah-

jatssemise tagajärg on pattude andeks-
andmise tunnistus.

H. R., J. K: Ümberpöördumise tagajärg
on elu Kristusega.

El. P: Ümberpöördumise tagajärg on:
Sumala tahtmise täitmine.

M. D: Täielikule patukahjatsusele järg-
neb pattudest wabanemine; ümberpöör-
dumisele uus elu Jeesusega.

Se N. Smirnoffi märkused nende küsimuste puhul: Pattude
kahjatsusel on tegemist mööbdunud patuse eluga; ümberpöördumisega algab uus elu
Isfandas. Nii on patukahjatsusel tegemist wana eluga, ümberpöörmisel aga uue
eluga ühenbuses Kristusega.

1) Ilma patukahjatsuseta ei saa ümberpöörduda; pattudest saab lahti ainult
kahjatsuse läbi, niikaua kui seda pole, on inimene pattude sees! Pattude sees aga ei
saa ümberpöörduda, waid peab sellest seisukorrast wälja tulema kahjatsuse läbi. Kui
wana patune elu on mööda, siis ainult wõib uut elu Jeesusega alata. Pimebust ja
walgust ei wõi segada!

2) Tõelise ümberpöördumise peatagajärg on Kristuse jõud, mille Isfand meile
annab patule ja kiwatustele wastu panemiseks ja wastu seismiseks! Wil. 4, 13. Täieliku
patukahjatsuse ja ümberpöördumise tagajärjel algab inimene uut elu. Mitte ainult
maailma, ennast, waid ka maailma kumbed ja reeglid peab maha jätma nagu näiteks:
moed, wiisatuse—wormid ja teised, mis Kristuse Waimule on wõõrad. Inimene muu-
tub lihtjaks kriisilaseks! Wõtab noomitusi wastu ega saa haawatud! Haawatud olek
tuleb enefearmastusest ja see awab, et „mina“ on weel selle hinge ebajumalaks.
„Kahj isandad ei saa teenida“, ütleb Kristus (Luuk, 16, 13). Emblumb, kas Kristus
wõi mina! Ümberpöördunud inimene jalgab enese „mina“ ja wõtab wastu Kristuse
Waimu alanduse ja tasaduse.

Põhitõhusus III.

Kuidas peab talitama, et kiiremini
kahjatseda pattu ja ümberpöörduda?

Wastused:

Kõik: Sügawalt kahjatseda ja maailma
elus! lahkuda.

Täiendawad küsimused:

1) Kuidas peame olema enese „mina“ wastu?

Wastused:

Al. P: Ennast ärasalgama.

Ar. D: Ennast ära salgama, mitte „oma“
tahtmist täita.

El. P: Ennast wihtama.

Kõik teised: sama.

2) Kuidas peab waatama endisele elule?

Wastused:

Ar. D: Peab endise elu peale waatama
kui ühe wiletsa patuse elu pääle.

Al. P., E. P: Endise elu pääle põlgatusega
waatama.

Kõik teised: sama.

Viies koosolek.

(Teine lõne).

Vanem õde avab koosoleku palvega. Õde M. D. loeb ette tõlgitud vaimliku lõne mis koosolekuks saabunud õde Smirnovilt.

Wäär ümberpöördumifest.

„See rahvas austab Mind huultega, aga tema süda on Minust kaugel ära; aga nad austavad Mind asjata, sest et nad inimeste seadmisi teevad oma õpetuseks“. Mt. 15, 8—9.

(Menge tõlge.)

Minu südamest armastatud sõbrad Issandas! Tänaõks koosolekuks on mulle avatud sõna ümberpöördumise siisust. Meie ajamärk seisab selles, et igalpool püha mõiste all ümberpöördunu leiame selle nimega ilmalikke inimesi. Endistel aegadel olid inimesed tõsisemad ja ausamad: kuigi nad Jumala Sõna järele ümberpöördumist läbi eland polnud, ei lubanud neile Jumala kartus Jumala ees ja häbi inimeste ees vaimlikkudes küsimustes waletada! Tänapäeval kohatakse igal pool usufelthides ilma waimu uppunud hingi, kes tunnewao ennast õigustatud olemat ümberpöördunutena näidata. Waimlik wale on saanud harjumuseks; ja need, kes lubavad enesele seda walet ja wäljendawad ennast rahulikult õigetena, päästetutena ja ümberpöördunud hingedena. Sellele peab tulema lõpp. Jumal ei kannata seda walet Oma filmade ees ja karistuskohus nende waletajate üle läheneb. Ka täna ütleb Jumal nendele wale ümberpöördunutele: „Kui teie ka lakkamata palute, ei kuule Ma seda: teie käed on täis weresüüd. Peske ennast ja puhastage ennast!“ (Jes. 1, 15. Menge tõlge). Jumal ei wõta vastu nende palweid, kes Jumala ees waletawad! Nad paluwad, wõib olla ka tumbidewiisi aga nende palweid ei kuulda, sest nad pole kahjatsenud patu ja nutnud oma ilmaliku elu pärast, nendel pündub südames Kristuselt Enefelt tunnistus patu- andeksandmise kohta, tähendab nad pole mitte Kristuse läbi, mitte Tema Were läbi Jumala juure tulnud ja Jumal ei wõta neid vastu „kui teie ka lakkamata palute“ ütleb Issand. Jumal avab wale-waimlikkuse nende warjatud seesmises seisukorras, nemad paluwad nagu oleksid nad Jumala lapsed pole aga Jumaloga Kolgatal lepitanud, sest nad pole Kristuselt vastu wõetud ja seepärast pole neil ka pattude andeksandmise tunnistust! Jumal juhüb nende tähelepanu sellele, et nende käed on täis weresüüd; see tähendab, nende teotsemine ja talitamine on patune ja ilmalik, sest et nad Elawat Kristust oma südamesse ei ole vastu wõtnud! Mis wõib hirmsam olla, kui ennast wälja anda ümberpöördununa ja sealjuures olla Kristuselt wäga kaugel! Jumala

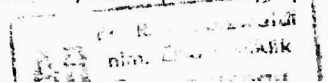
Sõna seletab meie põhjuse, millest see alguse on saanud: „Jeruusalemma prohvetitest on lewinud segadus üle terve maa...

Nad ütlevad ifka nendele kes Mind põlgavad: „Issand on töotanud: „teil läheb hästi“; ja igaihele, kes täib oma südame kangekaelsuses, ütlevad nemad: „teile ei juhtu midagi halba; sest kes on Jumalaga nõu pidanud, et ta oleks Teda näinud ja Tema sõna kuulnud? Kes on Tema sõna kuulatanud ja kuulnud?... Issanda leegitsemise viha prohvetite vastu ei anna järele, sest Issand ütleb: Mina pole neid prohveteid saanud...” Jerem. 23, 14—25 (Menge tõlge). Just samuti räägivad ta tänapäeva kuulutajad, wahet tegemata hingede seisukordades, wahel jagawad kõigile ainult häid töotusi, selleks et neid tömmata enese poole ja tarwidusest kahjatseda, et mitte tulla karistuse kohtu alla nad ei räägi samuti tarwidusest pattude- andestamise tunnistust Kristuselt saada—need usklikud waitivad, sest et nad suuremalt osalt ise patukahjatust ega ümberpöörumist läbi elanud ei ole! — Nad ütlevad just need sõnad: Kes on Kristuse häält kuulnud? ja lijawad juure, et seda tunnistust ei võigi saada. Seega räägivad awalikult Jumala Sõnale vastu: „Kahjatsege pattu ja pöörduge ümber, et teie patud andeks saaksite.” Ap. 3, 19. Enamus usklikke õpetab just selle wastast, mida apostlid õpetasid: Nagu Ap. 3, 19 ja paljud teised kohad meile näitawad, apostlid tunnistasid et hinged pidid kahjatsema ja ümberpöörduma, et saada pattude andeksandmisest. Kuulutajad aga kinnitawad hingetele, et nad ainult uskuma peawad, sest et patud nendele on juba andeks antud! See on häbemata waimlik wale! ja häda prohwetitele, kes seda walele hingetele külge poogiwad! Jumala Sõna tunnistab meile selgelt, et ainult jääl järgneb pattude andeksandmine, kus oli tõsine patukahjatuse ja ümberpöördumine — muidu ei järgne tunnistus! Kolgata Dhwer on toodud ja ainult Kolgatalt on võimalik saada pattude andeksandmise tunnistust, kuid ta sealt wõib seda saada ainult tõeliselt kahjatseja hing: usk üksi ei ole küllalt—nii õpetab meid Jumala Sõna ja meie ei tohi vastu wõtta ühtki uut inimeste õpetust, waid igat küsimust katjuda läbi mitte inimeste waid Jumala Sõna järele! See wale, et patud juba igale on andeks antud ainult usu läbi, ilma patukahjatuse ja ümberpöördumiseta, wiib hinged wäärseisjorka Jumala ees ja nad hukkuvad. Kui hing on ärkand, ta hakkab jännema, hakkab uskuma Jumala Poega — wõib olla ta nutab juba, seal tulewad jutlustajad ja kinnitawad temale, et ära nuta nii palju, kõik on korras, nüüd peab n. n. „ümberpöördunud“ hing ruttu astuma kogudusse? Kuulen wõi loen kirjadesest, mis mulle kirjutatakse, jäärastest ümberpöördumistest, koos küsimusega: „Wispärast pole Issand minule ligi? Wispärast pole minul ühendust Issandaga? Wispärast ei saa ma wastuseid Issandalt? Wispärast pole mul mingisugust juhatust ülevalt? Kuidas on see võimalik, et mina, Jumala laps, kunagi Issanda tahtmisest teada ei saa? Wispärast forduwad wanad patud?” Nendel hingedel on õigus esitada neid küsimusi! — Jumala Sõna järele kui nad oleksid tõeliselt ümberpöördunud, siis peaksid nemad tundma awalikelt waimlikult Issanda lähebut, igapäew olema elawas ühenduses Kristusega; nad peaksid saama kindlasti Issandalt wastuseid; Püha Waimu juhatamine

peaks järgnema warsti pääle ümberpöördumist ja lõpuks peab iga süda, mis on Kristuses warjatud, tundma oma elus Taewa Isa tahtmist!

Misparast neil see puudub? Seejuguiseid küsimusi efitatakse mulle sügawas kurbuses. Eiidantlõhestaw on näha kuidas awameelsed ja tõelised hinged piinlewad oma seisukorra ja töotuste lahkimineku all ja otsivad wäljapääsu. Nad on kurbad, et saatana nii kaua nende parast wõis röömu tunda, kui nad ette kujutasid, et nad ümberpöördunud olid, tegelikult aga ümberpöördumatutena saatana kaenlasse jäid. Paljud süüdistawad mind, et ma oma raamatutega silmad awan hingedel, kes tulewad mitmesugustest organisatsioonidest. Paljastan nende sifemise wäärseisukorra ja neile Jumala Sõna järele tõendan, et nende waimliku surma põhjus on selles, et nad weel on ümberpöördumataid! Intlustajad tõendawad, et see olewat minu poolt armastuseta tegu, et ma awan hingedele silmad nende tõelise seisukorra kohta! Üstuge mind, ma ise lõpmata kannatan, kui ma näen walesti juhutatud hingede kurbi tagajärgi, walida ma ei wõi! Niisugune saatankit armastus, mis hingi hukatusse wiib, on mulle arusaadamata! Hinged ise tunnistawad: nad wõiwad ju waheljal surra ja hukatusse minna, ka on neil kaostatud ajast kahju, nii palju oleks nad wõinud austada Issandat, kui nad oleks tõeliselt ümberpöördunud ja õieti waimlikule teele juhutatud olnud! — Mina ei luba enesele intlustajaid isiklikult armustada, waid ma täidan ainult oma kohustuse ja awan Jumala Sõna järele hinge tõelise seisukorra, et näidata temale wõimalust: kuidas wõib leida Elawat Kristust ja kuidas alata uut elu Lemaga elawas ühenduses, puhast elu Kristuses! Ka ei kutsu ma ühtki hinge isiklikult oma juure, ka mitte meie kogudusse, ma ei püüa meeldida kellelegi ja ei meelita kedagi. Tunnewad hinged ise end tõe läbi meie poole tõmmatud olewat, siis on see hinge isiklik asi, hinge ja Jumala wahelkord. Juhatajad argu takistagu hinge päästmise otjingutel.

Ja, minu armjad! Üstki meist ei tohi jääda enne rahule, kuni to Elawa Kristuse on leidnud! Rõige ilusamad õpetused ja parimad organisatsioonid ei suuda meid päästa! Meie peame otjima sügawas patukahjatuses oma Päästjat — kuni meie Lemaga waimus kohtame ja Issandalt eneselt pattude andeksandmise tunnistuse saame. Hinged tunnistawad mulle, et see oleks olnud neile märksa kergem maailmast lohe ümberpöörduda, kui pääle wäärseisukorda wajumist. See on tõsi! Hing maailmast tarwitseb ainult sügawas patukahjatuses tuua oma patud Kristilõõbu jalgadele. Kui kahjatjus on tõsine ja sügaw, awameelne ja täelik, ma tunnistatan, hinged wõiwad saada ühe tunni jooksul pattude-andeksandmise. Kristus on tulnud just päästma kadunud patuseid ja neid pattudest Oma Werega puhtaks pesema. Criti raskelt ja aeglaselt lähel harilikult niisuguste hingede patukahjatjus, kes ennast on wäljendanud ümberpöördunutena: niisugustel hingedel on wäga raske wälja tulla walekatte tagant. Kui nad seda ka salaja enese ees tunnistawad, jääwad nemad teiste ees endiselt walseisukoha, nagu oleksid nad ümberpöördunud. On ka sääraseid hingi, kes nii tugewasti on selles, et nad nõus on ennem minema hukatusse, kui uuesti hakata pattu kahjatsema

ja ümberpöörduma; ja mis enesearmastusele nii walus on: kõikide ees walet ülestun-
nistada, et nad on ümberpöördumatud! Selle wale läbi on saatan hinge üle waimlikus
küsimumses niijuguse wõimu wõtnud, et hing kaua peab wõitlema pimeduse wõimu
wastu, et wabaneda nendest kõidikudest. Aga Issand ei wõta vastu hinge nii kaua,
kuni ta ei wabasta ennast walefatteft. Seda purustada tähendab: ennast inimestele ja
tuttawatele wälja anda ümberpöördumata hingena, teifi mitte wälise ülespidamise—
wariseerlikkuse läbi—ekstiusesse wiia. Ei! Müüd tähendab see awalikult tunnistada, et
ümberpöörduwine pole weel aset leidnud, kui tunnistus Kristujelt Eneselt hingel puu-
dub. Uhe jutlustaja naine minu küsimusele: „Kuidas ta pöörbus?“ wastas: „Ma
küllastasin üht koosolekut ja julius mõjus minu peale: tulin teises meeleelus koju;
jüda oli nii rahulik ja ma rõõmustasin wäga—nii pöördufin mina.“ — „Tähendab
Sumala Sõna järele pole teie ümberpöörduwad“, wastasin mina, ja sellest tunnist
peale sai temast minu salajane waenlane, sest ta oli nii ilmlit, et ta isegi Sumala
Sõna järele tõde wastu wõtta ei wõinud. Hiljem kuulsin ma, et ta hinge juhatab.
Peab tõeliseft, aga mitte ettekujutusega ümberpöörduma!

See pole ka tõsine elaw usf, kui keegi usub ebatõeliku ja sündimatut! Glaw usf,
mida meie Sumalalt saame — ei wõi usfuda ühtki walet! Inimlik usf, wõib usfuda
ka muinasjuttu! Hingedega sünnib samuti nagu lastega, kes muinasjuttu usuwad nagu
oleks see tõsi! Sumala Sõna manitseb meid ja ütleb et meie ei pea mitte otjustus-
wõime järele lapsed olema: „Armsad wennad, ärge näidake ennast lastena otjustus-
wõime poolest; ei, kurjuses teie peale olema lapsed, aga otjustuswõimes küpsenud
inimesed“. 1. Kor. 14, 20. Menge tõlkes. Järelikult peame meie Sumala Sõna
järele läbi katsuma, mis meile õelbafje. „Olgu teil usf Sumalasse“ Mrk. 11, 23.
Kui hingel elaw usf oleks, mis teotseb Kristuse läbi, — „Kristuse läbi teotsem usf.“
Apf. 3, 16. — siis oleks ta tulnud ise jellele, et kahjatsjema peab selleks, et walmis-
tada sübant Issandale, et Issand seda Oma Werega wõiks puhtaks pesta. See on
meie kohus ja meie ülesanne: endine patuelu südamest wihaga ja põlastusjega wälja
wifata, maailmale selg pöörata ja ennast sügawas patukahjatuses Issandale ära anda,
siis teeb ka Issand Oma päästmistööd meie juures. Usf, millega hingel waimlikult
kaswada tahawad ümberpöörduwisteta, on inimlik usf, mis rahuneb ka walesejuforras.
Kui hing on ekstiuses, siis on see tunnus, et temal pole elawat usfu Sumalasse.
Järelikult esmalt peab saama elawat usfu Issandalt. Kristus awab meile, et usf
Swangeeliimi tõesse ainult pääle patukahjatusf antafje, tähendab hingele, kes mitte
ainult sõnades otjustab, waid südames on kindlasti otjustanud järgneba Kristusele! —
Kristus ütleb:

„Kahjatsjega pattu ja usfuge päästmise-õpetust!“ Mrk. 1, 15.

Järelikult ainult patukahjatusje järele awaneb elaw usf, mis meile awab pääst-
misplaani tõe ja juhib meid Glawa Kristuse juure. Et aga jutlustajad omawoliliselt
waimlikku reeglipära muundawad, mille Kristus Ise ette kirjutab, seeläbi saawad hinged
waimlikult wigastatud ja seda on pärast märkja raskem parandada, kui otse maailmast

ümberpöörduda. Seda tunnistawat kõik hinged, kes olid wäärseisukorras, ettekujutusega pöördunud. Mitte ainult maailma hinged, waid suurem osa usklikke meie päewil peawad kahjatsena ja ümberpöörduma, et Elawast Kristusest kui Tema järelkäija saada wastu wõetud ja et andeksandmise tunnistust saada Temast Eneselt. Hädaoht ähwardab mitmesugusiest waledest igat hinge igast küljest kuni ta elawat ühendust Jesandaga kättesaanud pole.

Õpetus „päästmiseteadusest“, millega tahetakse asendada tõsine ja reaalne ümberpöördumine, on nautiv ekhõpetus! Inimlikul teadusel pole waimlikku alust, sest ta on psüholoogiliselt inimliku hingelise = lihliku elu toode, seepärast ei saa ta olla waimliku elu kriteerimiks, ega mõigi saada! Et inimlik teadmus on hingelise = lihliku elu toode — seda teame meie psüholoogilisest eneseanalüüsist. Jumala Sõna tunnistab, et hingeline inimene ei mõi aru saada waimlikudest asjadest, sest nendes peab waimlikult armustama. (1. Kor. 2, 14 ja 15 wene tõlkes). Meie ei pea oma teadusega oma päästmist finnitama, waid Kristuselt Jüdamesse saadud pattude = andeksandmise = tunnistusega! Inimlik teadmus, nagu need õpetajad ka korwawad ja ise seda seletawad, võib paljudel põhjustel kaduda! Kõik, mis on ettekujutatud ja waimlikult mitte saamutatud, on kaduw; tänu Jumalale, kui see walealus enne surma purustataks, et hingele jääks weel wõimalus kahjatseda enne, kui see juba hilja on! — Kõik, mis inimlik, on suhteline, kaduw, karkeline ja ei jää igawesti! Kristuselt Eneselt peale kahjatusst saadud pattude andeksandmise tunnistust ei saa ialgi kaotada; see Jumalik tunnistus on kindel, päästab tõeliselt ja annab sellele hingele õiguse igawese elu peale! Ka ei lähe see hing tagasi maailma, kes on kohanud waimus Elawa Kristusega!

„Sest ma olen kindel, et ei elu ega surm, ei inglid ega üliloomulikud jõud, ei praegune ega tulewane, ega ükski wägi, ei taewas ega põrgu ega miski mis loobud, pole wõimas lahutama meid Jumala armastusest, mis meid Jeesuses Kristuses, meie Jesandas warjab“. Room. 8, 38 – 39. Menge t. Jumala Sõna awab siin tingimuse, millal meid miski lahutada ei saa Jumala armastusest ja see on siis, kui meie oleme tõeliselt Jeesuses Kristuses, mis on wõimalik aga ainult peale lõpule wiibud patukahjatusst ja ümberpöördumist. Kellel on elaw ühendus Kristusega, see ei sega ialgi Jumalikku inimlikuga! Ainult saatam pakub hingebele Kristuse tunnistuse asemel inimlikku rabadat „teadmust“, selleks et neid hukatusse wiia. Säärased waleõpetused lewinwad seepärast, et neid wähe on, kes mõiwad tunnistada tõelisest ümberpöördumisest, teised inimesed ei nuri ega tunne Jumala Sõna.

Jeesus wastas nendele: „teie olete ekituses, sest teie ei tunne Püha kirja ega Jumala wäge“. Matt. 22, 29. Weel on üks õpetus ümberpöördumise kohta, nimelt olewat see Jumala arm ja inimene tarwisewat seda ainult wastu wõtta, wõitluseta ja pingutuseta. See räägib ofse wastu Jumala Sõnale, mis meid käseb kahjatseda ja ümberpöörduda. Patukahjatsimine ja wõitlemine oma patuse seisukorra wastu on waimlikult tingimata wajalik selleks, et Jesandale teha waba ruumi oma südamese—pääsmise, ja sihemise tunnistuse sellest: rahu ja rõõmu annab Jumala arm! Kahjatsegem

ja wõidelgem siis awab Jumal meile Oma armu! Need kes kinnitawad, et nad ilma täieliku patukahjatsufeta ja wõitluseta on saanud Jumala päästwa armu osalisteks, effiwad rängasti! Jumal ei wõi Enesele ja Oma Sõnale wastu rääkida: „Kahjatsuge pattu ja pöörduge ümber, et teile teie patud andeks antaks, et tuleksid Jumala poolt lofumise ajad ja et Tema saadaks teile määratud Messia, Jeesuse“. Apłt. 3, 19—20. (Saf. 4, 7 — 10) „Mina olen Tõde“, ütleb Kristus. Kes Elawa Kristuse on wastu wõtnud, sellel on tõde Kristuses ja Kristus on tema wastu wõtnud.

Mitte mina, waid tänane Sõna, mille andis Isjand, kohustab teid kõiki waatama oma südametesse tõe waimus ja ennast ise läbi katsuma: kas teie olete ümberpöördunud? kas teie olete pattude andeksandmise tunnistuse saanud? Est Isjand ei mõista teid õigeks, kui teie jääte wäärseisukorda! Ka ei tee Jumala Sõna erandit teie kohta: pole teie toonud patukahjatsust, pole teie maailmast wälja astunud ja puudub teil pattude andeksandmise tunnistus, siis ei wõi ümberpöördumisest juttu olla! — Leidke Elaw Kristus patukahjatsuses ja ümberpöördumises. Kui teil puudub elaw ühendus Isjandaga, siis pole teil midagi. Urge kujutage enesele ette surmatunnil, et teie Taewariiki lähete. Hingeb, kes igawest elu peale surma ei usu effiwad rängasti. Mii-
jugune arusaamine on surunud uju tagajärg. „Ma olen ülestõusmine ja elu.“ (Joh. 11, 25-26.) „Mina elan ja teie peate elama“, ütles Kristus. (Joh. 14,19.) „Jumal ei ole surmude, waid elawate Jumal.“ (Matt. 22, 32.) Kellel Elaw Kristus on, neis on ka Tema elu ja waimlikult ei jure nad kunagi: nende waim ja hing elawad läbi surmatunnil ainult imelise üleminetu Sealpoolsesse ellu. Hirmus on aga nende surm, kes Kristuse elu wastu ei wõta. Kelles Kristuse elu pole, sureb ja lähleb hukka: sellest tunnistab Jumala Sõna. Minu armsad lüni weel armuacg on: awage Jumala ees oma sisetamine seisukord, nii nagu ta on — kahjatseme koos, et ka teie wõiksite Elawat Kristust wastu wõtta ja Temaga igawest elu! On ju kirjutatud: „Soodsjal ajal olen sind kuulda wõtnud ja päästmise päewal sind aidanud“. Waata, nüüd on soodsaim aeg, waata nüüd on päästmise päew: 2. Kor. 6, 2.

Õde Kristuses Nataly Smirnow.

Õhine palwe. Paul.

Kuues koosolek.

Vanem õde avab koosoleku palvewega. Õde M. D. annab teada koosoleku teemi:
„Ümberpöördunu ülewalpdamisest“.

„Teie peate olema pühad, sest Mina olen püha.“ 1. Peetr. 1, 16.

Põhitüsimus I.

Millele peab pääle tõelist ümberpöördu-
mist pöörama tähelpanu?

Wastused:

M. K. ja E. P: Kristuse pääle.

H. L: Oma elu pääle, et see oleks koos-
kõlas Jumala Sõnaga.

H. K: Et inimene tagasi ei langeks,
waid edasi kaswaks waimus.

El. P; S. M; M. P: Et Jumala nimi
saaks austatud ja Tema tahtmine
täidetud.

M. D: Et me tõesti Jumala tahtmise
järele elame aga mitte inimesi endi
pääle ei lasse mõjuda oma waimlikus
elus.

Õde Smirnowi märkus: Peaasi on: ärge kaotage Kristusega Elawat
ühendust — kõik muu sõltub sellest.

Täiendawad küsimused.

a) Kuidas peab ümberpöördunu suhtuma
oma endistele pattudele?

Wastused:

M. K: Patudest ja wanast elust lahutama.

El. P: Mitte iialgi kordama.

H. L. ja H. K: Wanu pattusid põlata
ja mitte enam korrata neid.

S. K: Endist patuelu wiskama.

M. P: Põlgama.

E. P: Põlgusega ja seda enam mitte
teha.

M. D: Pattusid wiskama ja iialgi neid
enam korrata.

b) On see võimalik, et see kes ümberpöör-
dunud tagasi pöörab oma endiste
pattude ja harjumuste juure?

Wastused:

Kõik: On küll võimalik, siis kui ta
pattude wastu ei wõitle ja maailma
armastab.

c) Misjulguse jõuga peab ümberpöördunu
pattu ja kiusatusi wõitma?

Wastused:

M. K: Lõhki ristist lööma, Kristuse läbi.

Kõik: Jeesuse jõuga.

d) Milles seisab waltwamine?

Wastused:

S. K: Palwes ja waltwel olemises.

M. K; H. K. ja H. L: Palwes.

E. P: Palwes ja pühask hooles.

M. P: Palwes.

M. D: Oma seisukorda hoida, wõita kõike
saatana kawalaid plaane. Hoiduda
pattu tegemast; alati palwes olla.

Õde Smirnowi lisa märkus: Seepärast Waltwate, et mitte katkestada
sõnemist ühendust Jeesandaga.

e) Kuidas peab alal hoidma oma seisurorda?

Wastused:

M. R: Ei tohi kõige südamese wastu wõtta, mis tuleb.

H. R: Alati palwes, sellega ennast hoida Kristuse sees.

J. R: Ei tohi ühineda maailmaga.

H. L: Palwes olla, saatamat mitte ligi lasta. Maailma inimestega mitte ühineda.

E. P: Palwes olla, ja puhast südametunnistust kanda Jumala ja inimeste ees.

A. P: Palwes ja paastumises.

E. P: Wõideldes.

M. D: Rogu aeg walwates ja palwes.

De Smirnowi märkus: Jeesuse abiga oma sifemist seisurorda mitte kaotada wäliselt läbi käies inimestega; sifemises seisukorras ennast edasi wiia, ilma ennast wälise läbi lasta segada.

f) Kuidas saab kätte alalise ühenduse Kristusega?

Wastused:

M. R: Uuestisündimise läbi.

A. P. ja H. L: Palwes ja walwamises.

J. R: Siis kui enam „mina“ ei ela, waid Kristus mu sees; tähendab kui „mina“ on jurnud.

H. R: Alalise palwe, enese „mina“ ära-salgamise läbi.

E. P: See on Kristuse töö, mitte inimese; ei aita üksi meie jõupingutused. Kui me saame hingamise sisse, siis on Ta alati meie juures.

M. D: Pääle täieliku ärasalgamisi kõigest maailmast ja enesest; pääle läbitatjumiste ja kannatuste; alalises palwes.

De Smirnowi märkus: De E. P. wastus pole waimlikult õige; ja mitte Kristuse waimus, ning Jumala Sõna toes. Ka räägib see wastus wastu waimlikule elukogemusele. Kui alaline ühendus Kristusega „ainult Jeesuse töö oleks“, siis oleks Kristus juba ammu terve patuse maailma enesega ühendanud. Aga põhjus seisab just inimeses eneses, et Kristus seda ei saa teha. Inimesele on antud Jumalast waba tahtmine, sest et ta Jumala näo järgi on loodud. Seepärast on inimene kohustatud wabas tahtmises ise Kristusega ühendust kätte püüdma! Kristus ei saa hinge eest lahjatseda, Ta ei sa hinge eest ümberpööruda, Ta ei saa hinge eest otustada ja waimlikku saawutada — seba kõik peab inimene ise tegema! Kristus ütleb Ise: „Aga Kristija Johannese päewist peale kuni käesolewa tunnini murrab Taewariik enesele jõuga teed, ja need, kel jõudu on, kisuwad seda enese poole“. Matt. 11, 12.

See de wastus on jurnud usklikkude põhilause, kes sellega õigustawad oma tegevuset, eluta, jõuta ja wiljata elu — ja ootawad, et Kristus kõik nende eest peab tegema: nemad wõtawad ainult wastu! — Need inimesed katsuwad õigustada selle läbi oma waimlikku laiskust, aga Jeesus käsib meid süweneda ja kaewata oma sifemises seisukorras (Luuk. 6, 48), ning Kristus mõistab hukka laisa ja kawala julase. (Matt. 25, 26 ja 30). Teine osa sellest wastusest räägib Jumala Sõna ja ülbse waimliku loogika wastu. Jeesus on alati nõus aitama ja ootab ainult wõimalust, et päästa hinge. Takistus seisab just selles, et hinged waimlikke jõupingutusi ei tee, et

edasi jõuda. On hing teinud tarvilikud waimlikud jõupingutused, siis juhib Issand niisuguse hinge töotustesse — nii õpetab Jumala Sõna. — Sügawa ja õige wastuse andis õde J. K; ainult meie „mina“ lahutab meid Issandast; see wastus on Jumala Sõna järele! — Ja õde M. D. mõistab dieti teed selleks, läbi kannatuste ja läbitatsumiste.

Õhiküsimus II.

Kuidas peab ümberpöörduu suhtuma maailma?

Wastused:

El. P: Ennast südamega maailmast täiesti lahti ütleva.

M. K: Kõigest maailmast lahti ütleva ja oma eluga töit näitama.

H. K: Maailmale mõdraks jääma.

J. K: „Teie olete maailma walguš“ seda peame olema.

H. L. ja A. P: Maailmast lahti ütelda ja teda wihata.

E. P: Peame maailma põlgama.

M. D: Maailmaga mitte arwestama, eriti siis mitte kui see puudutab waimlikke asju. Muudu aga hoituda pahanduste eest. Peab mõistlik olema ümberkäimises maailma inimestega. Peaksime olema tõsised kristlased, et maailm meie elust tunneks, kes me oleme.

Täiendawad küsimused.

a) Kas tohib ümberpöörduu oma sugulastele wõi sõpradele järgi anda waimlikkudes küsimustes?

Wastused:

Kõik: Ei tohi.

b) Kuidas üldse peab ümberpöörduu suhtuma oma sugulastesse, sõpradesse ja tuttawatesse?

Wastused:

H. L: Nendega mitte ühinema.

H. K: Nendega mitte ühinema ja oma eluga näitama, et me Kristuse õpilased oleme. — „Enne peab Kristuse õpilaseks saama.“ M. S. —

J. K: Nendega mitte ühinema, waid armastusega püüdma neid Kristusele wõtta. —

El. P: Ümberpöörduu ei pea lihalikku sõprusi armastama, waid peab Kristuse eeskjuu järele tegema.

H. K: See on ühendus maailmaga.

H. L: Sää! on ainult nimeuslikud.

El. P: Sää! on maailm ja maailma waim.

A. P: Kõik maailm käib sää! koos!

J. K: Jumala Sõna ütleb, et see suur patt ja abielurikkumine on Jumala ees. —

M. D: Kui amelikku kiriku liige, oleme ikkagi waimlikult sellega seotud ja wabad ainult siis, kui sää! tuleme wälja, nagu muust maailmastki.

A. P: Mitte ühinema; näitama neile, et meie Kristuse pärast oleme aga mitte maailma.

M. D: Neid armastama, austama ja iseenast alandama. Waimlikult aga mitte ühinema. Oma eluga tunnistama Kristust ja tõe eest alati seisma, kuigi see sugulastele ja sõpradele on wastu.

c) Kas peab ümberpöörduu igale, keda ta kohtab, awaldama, et ta on usklik?

Wastused:

J. K: Ei.

H. L. ja H. K: Kui sellest jutt, siis küll, ise aga mitte.

El. P: Kus tarwis pole, jää! ei. Häbene! aga ei tohi.

M. K: Ei, kui tarwilik, siis peab.

A. P. ja E. P: Mitte rääkima, aga ka mitte salgama.

M. D: Eluga ikka, sõnadega ainult siis, kui see tarwilik.

d) Kas peab ümberpöördunu oma sugu-
lastele ja sõpradele avaldama oma
sijemisi isiklikke waimlikke elamuusi?

Wastused:
Kõik: Ei.

Põhiküsimus III.

Kuidas peab ümberpöördunu suhtuma
ametlikku kiriku?

Wastused:
H. P: Mitte minema, säält lahti ütsema.
Kõik teised: Ametlikust kirikust wälja
astuma.

Täiendawad küsimused.

a) Kas võib tõeliselt ümberpöördunu olla
ametliku kiriku liige?

Wastused:
Kõik: Ei või!

Õde Smirnowi märkus: Õde H. P. annab sellega waimlikult täieliku
wastuse. Wäline organisatsioon ei saa tõsist ümberpöördunut rahuldada, sest et tema
nõuded on sisetised ja waimlikud.

Ühine palwe. Laul.

Seitsmes koosolek. (Kolmas kõne).

Wanem õde awab koosoleku palwega. Õde M. D. loeb ette tõlgitud õe M. Smirnowi
waimliku kõne:

„Usulistest organisatsioonidest“.

„Ma tean sinu teod; sa seisad (selles) kutsumises, et sa
elad, ja oled siiski furnud. Urka ja kinnita ülejäänud liik-
meid, kes lähedal wäljasuremisele; sest Ma ei ole leidnud
sinu teod minu Jumala ees täiuslikud olevat.“ 3Im. 3. 1-3

(Menge)

Minu armsad sõbrad! Suurem osa kaasaegselt usklikke wäidab, et nad nii isik-
likus kui koguduse elus tõsiselt kristlased on. Waatleme koguduste elu Jumala Eõna
walgusel ja püüame selgusele jõuda, kas see on wiimasega kooskõlas? Meie ei puuduta
isikuid, waid waatleme Eõe walget, mida kõneleb, manitseb ja õpetab Jumala Eõna

b) Witspärast?

Wastused:

M. D: Ta on seal ju nii kui maailmas!
— „Sügam tõde!“ M. E. —

c) On ümberpöördunu kohustatud ühte
organisatsiooni ennast liikmeks kirju-
tama, kui ta ühiki ei leia, mis
Kristuse nõudmisele wastaks?

Wastused:

Kõik: Ei ole.

H. P: Ümberpöördunut ei wõi rahuldada
wäline organisatsioon.

J. K: Võib olla waba nagu lind, nagu
Sundar Singh. —

d) Kas tohib tõeliselt ümberpöörnu olla
sijemises ühentuses ümberpöördumata
„usklikudega“?

Wastused:

Kõik: Ei tohi.

foguduste elusti. Esiteks, foguduse juhataja ja tema pere elagu maailmasti lahutatud püha elu. Jumala sõna keelab niisugustel foguduse juhtidel waimliku juhtimise, kelle perekonda kuulub uskmatuid ja ilmliku waimuga läbiimbunud perekonnaliikmeid. (1. Tim. 3. 4-5.) Kristuse järgijatele oli wõõras ja isegi tundmata uskustlik elu, rikkus, moodne riietus, walitud toit, suurforterid, juwilad j. n. e. Kes tõsijelt Kristuse järel tahawad käia, neile on ka tänapäew kõik sarnased eluviisid ja mõnuhused keelatud. (Luuk. 9, 23-25; 14, 26-27 ja 33; Matt. 8, 20.) Kristus ise näitab fujutamõõnes rikkast mehest ja waehest Laatsaruselst, et mees, kes elas külluses ja kelle laud oli kaetud igapäew rikkalikude roogadega, lõpetas oma elu põrgus. Waene Laatsarus leidis taewas troosti ja igawese õnne. Kristus ei kõnele selles näites rikkast, kui ilmlikust ja ebauusklikust inimesest, wastupidi, ta esitab rikka uskliku tüüki ja kinnitab seda Abrahami sõnadega: „Minu poeg...“ (Luuk. 16, 26.)

Rikas mees on uskliku tüüp, kes pilkawa elu tõttu ei taha ega juuda loobuda maifetest hüwebest, niisuguses waimlikus seisukorras ei juuda aga pattu kahjatseda, ümberpöörduda. (2. Kor. 12, 21) ja minna Kristuse teele. Teiselt, esimestel kristlastel oli kõik waimne ja maine wara ühine, ükski ei nimetanud oma — „omanduseks“ — waid kõik jagati mennalikus armastuses oma wahel tarbeid mõõda. (Apslt. 2., 44-45; 4., 32, 25.) Kuna kaasaegne ajawaim on tihedalt segatud kaduise, wiha ja waenu waimudega ning lõhnab werest, peaksid tänapäewa kristlaste esinema näitena ja elawana tõendina Glawast Waimust. Kui inimesed, kes nimetawad end kristlasteks, ei juuda seda, siis ärge jutlustatagu Kristuse Armastusest! Kristlane andku oma süda ja elu Issandale ja loobugu südames kõigest maifest. (Mark. 10, 21.) Kes oma risti enese peale ei wõta ja minule ei järgne, see ei ole Minu wäärt. (Matt. 10, 38.) Kristuse järgrid ei saanud oma waimliku tegevuse eest kindlat palka, waid elasid elawas usus ja lootuses Jumalale. (Matt. 10, 9-10.) Jumala Sõna ütleb: „...muidu saite, muidu ka andke“. (Matt. 10, 8.) Kuidas wõib jutlustaja tänapäewgi müüa oma jutlusti wõid rakenduda palga eest inimeste teenistusse, kui ta oma jutluse waimliku siju Jumalalt armuandena on saanud. „Kui Jumal kellegi on kutsunud Ennast teenima, siis Ta ka muretseb oma sulase (teenija) eest, aga ta jätku see (täielikult) Jumala hooleks. Ka apostel Paulus kirjutab: „Astu kui Kristuse Seesuse wahwa sõdur kannatusteosadusse. Ükski sõdur ei anna ennast ära leiwateenistusega; sest muidu ei meeldi ta sellele, kes tema teenistusse wõttis; ja kui keegi ta wõistlusest (wõistlusmängud) osa wõtab, jääb ilma wõidupärjata, kui ta korrapäraselt (reeglipäraselt) ei wõistelnud. Maamehel, kes waewarohket tööd teeb, on esimene õigus wiija maitsta. Püüa enesele selgeks teha mu sõnade mõte (siju); küll Issand sulle kõigeks arusaamist annab“. (2. Tim. 2. 3-7.) Ümberpöördumatud jutlustajad on enesestmõistetawalt wabad sellest nõudest! Kui aga jutlustaja on midagi waimlikku otse Jumalalt saanud, siis kaotab ta selle niipea, kui ta enese palga eest inimestest sõltuwaks teeb. Issandat teenida tähendab inimestest rippumata olla. Usklikkude kohta, kes ühelt poolt tahawad Jumalat teenida, teiselt poolt aga inimestest sõltuwad on, ütleb Kristus:

„Palgaline, kes ei ole karjane ja kellele lambad ei kuulu, nähes hunti tulewat jätab lambad maha ja põgeneb; hunt rööbib ja ajab nad laiali; ta on ju ainult valgaline ja teda ei seo waimlikult lammastega midagi.“ Joh. 10, 12—13 (Menge t.).

Valgaline karjane pole kunagi südamega oma lammaste juures, seepärast ei ole ta waimlikult tõsine ja hea karjane. Jumala Sõna ütleb, et Jumala Sõna kuulutajad elagu Jumala Sõna kuulutamiseft. (1 Kor. 9. 14). „Samuti on Jhsand nendele käsu annud, kes Päästmisejõnnumit kuulutawad, et nad elagu Päästmisekuulutamiseft“ (Menge järgi). See käsk kõneleb jónaselt, et Jhsand ei luba Oma töölistel palga eest inimesi teenida, waid nad peawad leppima armuandidega, mis Jumal neile jagab.

„Kellele Jumala Sõna õpetatakse, see jagagu õpetajaga kõik ainelised hüwed (Güter), mis tal on.“ Gal. 6, 6 (Menge).

Mida see waimlikult tähendab? Tutlustaja, kes waimlikult surunud ei suuda ennast elatada jutlustamisest, sest nendel puudub elaw usk Jumalasse ja Püha Waimu. Ka puuduwad neil tundemärgid, mis saadawad tõelisse usklikke (Mk. 16, 20) Niisugused surunud usklikud on palgast rippuwad ja ei usalda Jumalat. Palga ära jäämise puhul lähewad nad meeleheittele. Järelselt palk hoiab neid ülewal — mitte elaw usk. Neil puudub Kristuse Waim ja kristlik elu. Wäliselt ja kunstlikult aimatakse järele kristlikku elu, mis aga Jumala Sõna walgul osutub waleks ja wariseerlikuks. Klusad ruumid ja kõlawad sõnad, puuduwad aga elawa usu teod! On usklikke, kes püüawad õigustada oma kindlatsmääratud palku ja wäidawad, et kogudus jeda teeb armastuseft nende wastu. Niisugusel puhul on ka säärasele usklikul mõimalus näidata oma armastust koguduse wastu: reas kogudustes saawad koguduse juhatajad palga wälismaalt ja hoiawad palga määra koguduse eest saladuses. Dige kristlane awalbaks kogudusele oma palga ja paluks kogudust seisukohta wõtta tema palga suuruse kohta, filmaspildades elutarbeid, ülejäanud summa aga jagatagu koguduse waeste wahel. Kui aga koguduse juhataja kardab kogudust oma suurpalga pärast, kus on siin kristlikkus?! Need on rikkad mehed, keda Kristus kujutab oma kujutamõnes: Nad ei jaga midagi koguduse waestega — Raatjaruse tüübiga. Jumal on õiglane! Tehti maa peal ülekohtu, siis peab taewas õiglus jalule seatama. Luuk. 16. 25: Alga Abraham wastas: „Minu poeg, mõtle järgi, et sina oma hea maises elus oled kätte saanud, samuti Raatjarus kurja; nüüd aga rõõõstitakse teda siin, kuna sina piinu pead kannatama.“ Kristus hoiatab rikkaid ja awab neile silmad õigel ajal (Mk. 10, 23-25). Ap. Paulus ütleb: „ma kardan, et mu Jumal mind teie juure (waimus) ilmu des, teilt lasseb saada alandawaid kogemusi, ja et ma paljude pärast pean kannatama, kes warem patustanud ja ebakõlbfa elu pärast, hooruse ja pillawate eluviiside tõttu, mida nad elanud, on jäänud patukahjatsuleta.“ 2. Kor. 12, 21. „Kui meil ainult toit ja riietus on, siis rahulolegem sellega; sest, kes rikkaks püüawad saada, langewad kuwatuse ja filmusesse ning paljudesse narrustesse ja kahjulikkusesse himudesse, mis inimese langusele ja hukatusse tõukawad, sest kõige kurja juur on armastus raha wastu; üsna paljud, kes sellele on

andunud, on ujus äraeksinud ja on enesele ise palju piinarikkaid kannatusi valmistanud." 1. Tim. 6, 8—10.

Tänapäev korraldatakse kogudustes ostu-müügi pidusid (näitemüügid). Et raha korjata, müüakse kõike võimalikku! Riided, kes jeda korraldavad, tunnistavad sellega, et Kristuse Waim — esimeste kristlaste waim — nendele täiesti mõõras on. Niisugustel inimestel puudub arusaamine, mis on kristlus.

Tuleb päew, mil Kristus ilmub piitsuga nende juure ja neid templitst välja ajab ühes nende rahaga ja taubaga ning ütleb: „Ärge tehke Minu Isa maja taubamajaks“ Joh. 2, 15—17. See näide väljendab selgesti, et kristlasele ei sobi taubelda. Kui puudub raha, siis ohwerdatagu tõelises Kristuse armastuses oma wara. Kristusel polenud, nagu Ta ise tunnistab kohta, kuhu panna Oma Pea (Luuk. 9, 58) Puudub raha, siis paluge aga ärge seadke kauplust sisse.

Kõik, mis teie palves palute, uskuge ainult, et teie tõesti saanud olete, siis antakse see teile Mk. 11, 24. M. t. Surnud ja elawa usu wahel seisab selles, et surnud uft väljendub tühja sees sõnades, temal ei ole tegudes wilja, puudub jõud! Elaw uft awaldub elus: tegudes ja waimlikkudes tagajärgedes. Surnud usklikud näitawad kogu ilmale, et nende Jumal on surnud; Elaw Jumal, kes Oma lapsi kunagi maha ei jäta—on nendele tundmatu! Nad ainult räägivad Elawast Jumalast, näitawad aga eluga, et nendel Teda ei ole! Koosoleku lõppedes korjatakse raha. Niikui inimesed, kes tulid koosolekule kuulama jutlust kõitwõimast elawast usust ja armastusest, mis kõik võib ohwerdada, kasutatatakse usklikkude poolt sissetulekuallikana. Üks ilmahing ütles kord: „Arusaadamata! Kuidas usklikud enesele wastu räägivad, ühelt poolt jutlustatakse usust, mis kõik võib, teiselt poolt ei suuda nad usuga midagi saawatada, palun seletage mulle see ära!“ Kuidas võib maailm uskuda Elawasse Jumalasse, kui usklikud neilt raha kerjawad. Kus raha korjatakse, seal ei ole Elaw Kristus!

Kui koosolekul n. n. „ümberpööratud“ liikmed ehitust riietatud, dekolteeritud, moodfate soengutega j. n. e. esinevad, siis ei ole seal Kristuse Waimu! Kui pääle koosolekut aetakse maailma jutte ja segatakse maailma meeljust kristliku waimuga, siis ei saa tõsised otsijad ja jänunejad hinged sealt midagi waimlikku. Nad kohtawad siin sama waimu, mille eest nad põgeneda tahtsid. Suba koosoleku sifust taipawad hinged, et see on imbunud wäärwaimust. Wääruslikud, tõsised hinged, keda Jeesus oisib, kes Talle kallid on, peletatakse eemale koosolekutelt sõnade ja seesmise elu wahel walitsewa wastolu tõttu. Tõtt otsiw hing paneb tähele niisuguste usklikkude wäärwaimlikku seisukorda. Rahkumine sõnade ja seesmise meelsuse wahel kihutab ilmlikke inimesi usklikkude üle kohut mõistma: saatan teeb kristliku koguduse naeru ja mõnituse objektiks, seepärast ajagu kõik kristlikud kogudused välja ilmlit waim ja palugu Jeesandat, et ta wabastaks koguduse sifeelu saatanana mõimusest. Wäärwaim koguduse elus on tingitud sellest, et koguduse juhatajad ja liikmed ei ole ümberpööratud. Et nad walguft piinedusega segawad, seepärast ei suuda nad esineda tõsistena ja wäärus-

liikudena kristlastena, kõigi pingutuste peale vaatamata ebaõnnestub neil aimata järgi kristlikku kogudust. Need on ebaümbepöörumise kurwad tagajärjed. Tänapäev on usklikkude seas massiliselt tekkinud Anania ja Sawira tüüpe. (Mpt. 5):

1) On hingi, kes ütlevad, et nad enese ja oma elu on Kristusele ära annud, samal ajal elavad aga ilmlikku elu ja koguvad hoolega omale maiset wara; 2) on hingi, kes ütlevad ent elawat Kristusele, seesmiselt elavad aga enesele, taotlewad isiklike eesmärke näit: kuulsust, rikkust; 3) nad kõik väljenduvad inimeste ees teistsugustena kui Jumala ees. Need on waimliku elu komöödiandid. Kõik usklikud, kes Jumala eest oma südant püüawad warjata ja Lemale waimlikku wäärseisuforda esitamad, sarnanewad Anania ja Sawira kujudele.

Nagu Anania ja Sawira arwasid, et Jumal nende walet ei tea, nii waletawad ka tänapäewa usklikud, — Ananiad ja Sawirad — Jumalale rahulikult igapäew, kui nad inimeste ees teistena esinewad kui Jumala ees. Nii areneb waimlik komöödia. Sgauks katsugu igapäew ennaft läbi, oma seesmist seisuforda analüüsides, kui midagi walet ja wõõrast on sisse hiilinud, siis kahjatsedul Kahjatsjega ja paluge, et 38sant kõik salajase ja wale wälja toob, et mitte hukkuda.

Mulle esitatakse sagedasti mitmejuguiseid küsimusi tänapäewa kristliku literatuuri: raamatute ja aegkirjade kohta. Kuidas lunda religioosset kirjandust, kas see Jumalast on või mitte? Selle kohta on analüüs minu raamatus: „Mis teie Elawat jurnute juurest otsite.“ Lehekülj 26—27. Sifaldab religioosse sisuga raamat või aegkiri usulise sisuga artiklite kõrwal maailmawaimu sünnituji, siis on see Jumala Sõnale wastu (1 Kor. 6, 14), milles segamine on waljult keelatud. Teiselt poolt on see 38sanda käskudest üleastumine: „Nemad õpetagu minu rahwast wahet tegema püha ja ebapüha wahel ja tehku selgeks wahel puhta ja ebapuhta wahel.“ (Hesek. 44, 23; 3. Moosese. 10. 10; Hesek. 22, 26).

Aegajalt tuleb kogudustes ette üksikuid usu läbi terweksaamisi, mida siis oma koguduse häälelendantjas reklaamitakse. Et igasugune reklaam Kristuse Waimule wastu räägib, on enam kui selge ja õige Kristuse jünger ei tee seda kunagi. Niisugused terweksategemised koguduse üldise palwega ei tõenda weel, et koguduse juhataja ja liikmed tões Kristusele järgnewad! Endisena wene õigenju kiriku liikmena, olin mitme niisuguse terweksategemise tunnistajaks ja wõin kinnitada, et need nähted nii wene õigenjukirikus kui ka siinsetes wabalogudustes on seletatawad üksikute, koguduse liikmete lihtsa, imelise ja wäärustliku lapsesuga. Nii ametlikud kirikud kui ka wabad kogudused püüwad weel üksikute liikmete lapselikku usu waral. Need on lihtsad hinged, kes ei ole teadlikud selles, et nad inimliku eksiõpetuse omaks wõtawad ja walewaimu kumardawad, sagedasti ei tea nad koguduse sifemistest intriigidest midagi, nad usuwad pimesi Kristuse nime sisse! Kristus ütleb kõikidele ka ümbepöörumatele: „teie usu järgi sündigu teile!“ (Matt. 9, 29)—nii sünniwad ka terweksaamised kogudustes üksikure hingede usu läbi. Apostlite tegude raamatus ja epistlites edasiantud imebe ja terweksategemiste kirjeldused on lihebalt seotud Kristuse jüngerite nimebege. Imede torbasaatmise

krampsilikult hoiavad inimlikkude õpetuste poole, mind mõistavad, et mu ülesanne
Pöhandalt on, juhutada hinge otse Elava Kristuse juure. Usulised ringid ärgu sidugu
hingi organisatsioonil külge ja ärgu talistagu waimus Kristuse, järgi igatsejaid Tema
juure minna, Kes neid ammu ootab!

Õde Kristuses **Nataly Smirnoff.**
Ühine palwe. Paul.

Kaheljas koosolek.

Wanem Õde awab koosoleku palwega. Õde M. D. annab teada koosoleku teemi:
„Waimlikke küsimusi ümberpöördunu elust“.

„Eest teie olete tunagi pimebuses olnud, nüüd olete teie
Sumala Walguses, rännake (eluteed) Walguse lastena; Walguse
wiil awaldub nimelt selges (kristall) heabuses, õigluses ja
täpsibuses...“ (Ewes. 5, 8-9. Menge tõlge).

Wõhiküsimus II.

Kuidas peab ümberpöörduu ligemise
suhtuma?

Wastused:

H. K: Armastama nagu iseennast.

E. P: Ligemist armastama.

M. D: Neid juhutama ja õpetama.

M. K: Ligemist armastama; aga nii,
et minu seisukord tema peale tuleb,
aga mitte tema seisukord minu peale.

H. K: Teda austama, armastama, aga
mitte temaga ühinema.

S. K: Teda Kristuse pärast armastama
ja püüdma tema hingele lahkuse olla.

El. P: Seda, mida ta enesele leiab tar-
wis olewat, soowida seda ka teistele.

M. D: Armastama nagu iseennast! alati
abivalmis olema ja austama.

Täiendawad küsimused.

a) Kas tohib ümberpöörduu, kellel wa-
randust on oma südant ligemisele
sulgeda?

Wastused:

Kõik: Ei tohi.

b) Kelle pärast peab ümberpöörduu kõige
pealt muresema?

Wastused:

M. P: Ligemise eest ja siis enese eest.

M. D; H. K; H. K: Oma ligemise eest.

E. P: Oma sõprade eest.

M. K: Oma pere eest.

S. K: Omaste eest esiti nagu Sumala
Eõna ütleb, pärast ka teiste eest.

E. P: Oma perekonna ja omaste eest.

M. D: Esiti oma perekonna eest.

Õde Nataly Smirnoffi märkus: Pugege järjekorras järgmisi teksti! Luuk.
14, 26; Luuk. 18, 9; Matt. 19, 29; Mark. 10, 29-30; Luuk. 10, 16; Matt. 10, 40-41,
(kellepärast, et ta üks prohwet on) ja 42: „ja kes ühele neist finaseist wähemast“,

sellepärast, et ta Kristuse jünger on, „ainult ühe karika täie värsket mett joodab, — tõesti Ma ütlen teile: see ei pea temale mitte tajumata jääma.“ (Menge tõlkes). Joh. 13, 20: „kui Mina kedagi läkitan“.

Nii on selge, et selle hää eest, mida me omastele teeme, meie mingit taju ei saa; ka paganad teevad omastele hääd. Luk. 6, 32-33. See seisab selles, et kui me Tema jüngeritele ja Sumala tõelistele prohvetitele hääd teeme — ainult siis taju järgneb! Kristus kriipsutab alla waimlikku: Tema mõtleb ainult neid usklikke „keda Tema wälja on saatnud“ — „kes Tema sõnu ütlewad“ — „Sumalast määratud prohvetid.“ — järjekult, mitte kõiki „uslikke“. Ainult Sumala saadikutele järgneb taju tehtu eest, nii tunnistab meile Sumala Sõna. Meie küsimusele saame kohe wastuse apostel Pauluse läbi Kalat. 6, 10. „Kõige enam neile, kes meie usku on.“

Tundsin üht uort õde, kes armastas palawalt oma Issandat, ja tahtis tema õpilaseks saada; ta palus selle pärast. Sää! awanes temale tehti: Mark. 10, 39. Ja warsti pääle seda pani Issand ta proowile. — See oli Wenemaal hirmsaina nälja ajal. Noor õde oli nõrk ja wäsinud näljast ning tema palawalt armastatud ema lamas nõrkusest juba woodis, surmale lähedal. Ema oli weel ümberpöörbumata; muidu aga juurepäranne inimene ja inimlikult usus kindel. Noor õde sai sel ajal waimliku ilmu- tuse kaudu Issandalt Eneselt käsu wastu wõtta waimlikku juhatust Tema jüngerist, et kätte saada waimlikku eesmärki. Ja see Kristuse tõeline jünger ei saanud enmast ka ühel päewal nälja nõrkusest liigutada. Sää! sai õde ootamatatult ühelt oma sõbran- nalt postpaki tangudega. Ta kandis seda paki ja palus, et edasi saada, sest ta oli peaaegu kukkumas nõrkusest, kuna polnud kedagi, kes teda oleks aidanud. Sää! tuli katsumine. Temalt küjiti waimus: „Kellele annad Sa paki?“ Südan purustaw ja lõhestaw mõtlus tõusis tema südames, tunnistas õde. „Kellele? Emale? Wõi Kristuse jüngerile?“ — Temal oli tunne nagu oleks mõõd teda läbi lõiganud; piim oli ärarääkimata. Ka tunnistas ta, nagu oleks ta oma kättega oma inimliku, nõrga ja seotud südame wälja pidanud kiskuma! Ja ta otsustas paki anda Kristuse jüngerile et tema jääks ellu, ja wiiks lõpule hingede juures Issanda töö; ja ema eest tõi tema purustatud süda palwe, et armastuses päästa tema hing.

K ü j i m u s: Kas õde tegi teie arwates dieti? M. R; E. P. ja M. D. ütlewad et esmalt peab omaste eest muretsema. See õde, pääle tunnistuse waimus, et ta oli talitanud dieti, nägi ka praktilises elus, et ta oli dieti teinud. Ema sai ootamatult abi wäljast; aga tema lahtumisetund oli juba määratud ja toit ei saanud Sumala otsust muuta, aga ta päästeti igawikku. Aga mida ta Kristuse jüngerile oli teinud seda arwas Teesus, et see temale tehtud oli, Sumala Sõna järele. Ka õde tunnistas, et see läbikatsumine näitas temale selgelt kui wälke ja nõrk ta oli oma otsuses järg- neda Teesusle ja misjugune muutus tuli, kui ta oli teinud selle otsuse.

Katse seisab ikka selles: mida walitakse: Teesust wõi inimesi ja inimlikku. Kõit Kristuse jüngerid peawad mingil wiisil wõiduga sellest proowist läbi minema. Katsege endid läbi: kas teie seda wõitte?

c) Kes on meie ligemine?

Wastused:

El. P: Kõik kellel läheb waja abi.

U. D: Wanemad ja onaksed.

E. P: Meie sõbrad.

U. D: Mitte üksi sõbrad waid ka waenlased.

H. E: Kõik kes wajawad abi; nagu Samaariamaa mees tegi nii peame ka meie.

H. K: Wigased, waeled, haiged — kõik kes wajawad abi.

M. K: Kõik on meie ligemised, ka waenlased, usklikud aga kõige ligemad.

S. K: Kõik on meie ligemised, kuid esmalt need kes meie usku; me peame nagu Samaariamaa mees kõigile ligemiseks ruttama.

M. D: Meie ligemine on iga inimene, peaaegalikult aga igauks kes meie abi wajab.

b: Kas tohib ümberpöörduu haiguse nakkust karta?

Wastused:

Kõik: Ei tohi!

Wõhiküsimus II.

Misjagused wäljendused lahutawad tõelist ümberpöörduu teistest usklikudest?

Wastused:

M. K: Ei tohi wihata kedagi, peab kõik armastama aga mitte nendega ühinema ja nende usku wõtma.

H. K: Tõeline ümberpöörduu on lihtne, pole uhke, on täis Kristuse armastust ja rahu. Pole tujukas.

U. D: Ta ei ühine teistega.

E. P: Ei ühine waleusklikudega.

U. P: Teeb kõik südamega, mitte pealiskaubfelt.

El. P: Mitte kanda ainult Jumalafartuse nägu, waid kõiges elus Jumala wäele ruumi teha, et kõik saaks ellu wiidud.

S. K: Tõelised usklikud on lihtsad ja tõe sees, ja neil on Püha Waimu wilja näha: armastus, rõõm ja rahu. Kuid kes pole tõelised neil pole seda wilja, nad on wariseeritud, wales ja uhked.

H. E: Kõik riides lihtsalt, aitab waeleid ja wigaseid, pole uhke, ei räägi tühje jutte.

M. D: Ta ei otfi seda, mis inimeste meele järele, waid mis Jeesuse meele järgi. Ütleb maailmast täielikult lahti, ei lega usku ega maailma, süweneb enesele.

Täiendawad küsimused:

a) Kas tohib ümberpöörduu, kui Kristuse õpilane (jünger) enmast ehtida, eijneda elegantselt ja moe järele?

Wastused:

Kõik: Ei tohi!

b) Misjagused kohad Jumala Sõnas räägitwad selle üle?

Wastused:

Kõik: Peetruse ja Pauluse kirjades: I Peetr. 3, 1—5; I Tim. 2, 9-10.

c) Mis järgneb waimlikult niisuguste kristlaste elus, kes enesele lubawud toredat elu?

Wastused:

H. K; U. P; H. E: Rangewad tagasi.

U. D; M. K: Lähewad patutee peale tagasi.

E. P: Lähewad hukka.

S. K: Jumala Sõna ütleb: pestud emised lähewad pori sisse pöörlema (II Peetr. 2, 22).

Ei P: Lähewad tagasi wanale teele.

M. D: Sarnased kristlased surewad waimlikult.

Õde Smirnoffi märkus: „Billawa eluwiiši pärast, mida nad pidanud (elanud), on ilma kahjatsujeta jäänud“. II Kor. 12, 21. Billaw elu ja rikkus panewad: 1) takistusi patukahjatsusele, 2) panewad kinni arusaamise õnnetuse seisukordadest.

d) Kas on lubatud ümberpöörduvad õde-
del ennast dekolteerida, kanda lühikesi
kleite ja moorjaid seenguid?

Vastused:

Kõik: Ei!

e) Kuidas peab ümberpöörduvat esinema
ja milles erineb fogu ta oled?

Vastused:

A. D: Julgelt Jumala Sõna tunnistama.

H. P: On alandlik, täidab kõik, mis Ju-
mala Sõnas inimestelt nõutakse.

M. R: Tões ja waimus. — „Hästi ja
sügawalt.“ M. S.

H. R: Tagasihoidlikult, ei hoopse, ei suu-
rustele, erineb selles, et ta on Kristuses.

A. P: Tunnistab julgelt Jumala Sõna,
julgelt läheb vastu kuusatustele.

El. P: Peab esinema kõigile armastuses
ja erinema tasaduses.

M. D: Rihtsalt, wabalt, tagasihoidlikult,
ta ei waja teiste teenimist, waid teenib
ise teisi.

Õde Natalia Smirnowi märkus: Suuremal osal usklikel on wäär-
ettekujus, nagu peaks ümberpöörduvat foguni wainue olema ja wainudes kõitide in-
imestega nõus olema (ta ilmalikkudega ja patustega). 2. Kor. 5, 13: „Kui me oleme
otseski meelest ära, siis on see Jumala teenistuses sündinud. See koht Jumala Sõnas
näitab, et Isand lubab ägeduses Tema ja Tema Tõe eest meelest ära minna.

Kristus Ise annab meile waimliku eeskujuga, kui ta kaupmehed templist piitsaga
wälja ajab: Joh. 2. 14 — 17. Mitte alati pole wõimalik waimlikult rahulikult ja
wainjelt seista.

Wõhiküsimus III.

Kas tohib ümberpöörduvat osa wõtta
laimamisest, klatsist ja waletunnistu-
sest?

Vastused:

Kõik: Ei tohi.

Täiendawad küsimused.

a) Kuidas peab ümberpöörduvat selle
wastu seisma?

Vastused:

A. D: Peab seletama, et see pole õige,
ja ei tohi seda kaasa teha.

A. P: Ei tohi olla kahesekelne, ühes kohas
klatsida ja teises hästi rääkida.

H. R: Klatsist mitte osa wõtta, laimajat
mitte kaitsema; waletunnistuse korral
tõtt wälja tooma.

H. P: Peab õiguse eest seisma, klatsist
mitte osa wõtma.

M. R: Peab seisma selle eest, keda lai-
matakse.

El. P: Waletunnistuse korral waki olema
ja tõe eest seisma.

J. R: Ta peab wenna wõi õe eest seisma,
rahu ja armastuse poole teisi juhtima;
laimu mitte vastu wõtma — kui aga
õigus, siis Kristuse waimus tõtt ära
seletama.

M. D: Ümberpöörduvat ei tohi midagi
tegemist olla walega ega selle warja-
misega, ta peab alati seisma tõe eest.

b) Kas tohib ümberpöörduvat olla ühen-
duses nendega, kes tühje jutte räägivad?

Vastused:

Kõik: Ei tohi!

Wõhiküsimus IV.

Kas on lubatud, et ümberpöörduvat
waletab?

Vastused:

Kõik: Ei ole!

Täiendavad küsimused.

a) Mis sugune karistus järgneb walele?

Wastused:

M. K; H. I; M. D: Surm tule ja wääwli põlemas järwes.

A. D; E. P; A. P; H. K; S. K; E. P: Sgawene hukatus.

b) Kuidas peame mõistma Abrahami walet, kui ta oma naise Saara, õena üles andis; Taametit, kui ta waimuhaiget teeskles ja Raabi, kui ta Issraeli mehe oma juure wõttis?

Wastused:

Kõik: Hädawalena.

M. D: Õde Nataly Smirnoff seletas mulle lord, et Abrahami wale tuli inimeste kartusest; ta kartis, et teda tapetakse, seepärast andis naise oma õena wälja. Ta ei waletanud patu-kurjuse kätteks, waid kartusest inimeste ees. Wahe seisab selles, kas wale on kurjuse warjamiseks või kawalusest s. o. saatanaast; või armastusest nagu Raabil, või kartusest nagu Abrahamil ja Taametil.

Hiljem saabunud lisamärkusi õelt Smirnoffilt: Du ütskõit, mis põhjusel keegi waletab. Sga wale jääb ikka patuks Jumala ees. Kristlane kaswagu Jeesuses, kes Tõde on, ja jäägu tõewaimu ning otfigu kõikidest rasketest seisukordadest wäljapääsu tõstses usus Issandasse. — Lott ja ta külalised ei waletanud, waid löid pimeusega patuseid, kes Lotile ja ta külalistele tahtsid kurja teha. — Kristuses, uue seaduse waimus, on meil võimalus wale asemel kindlas usus leida teist wäljapääsuteed. Du keegi weel nõrk, et usuwõite waimus saawutada ja waletab, liigutatud mitte himust ega kurjusest, waid ainult armastusest, siis katab Jumala Sõna järgi armastus jeda pattu. Jumal on õige kohtumõistja ja ei mõista kohut mitte wäljaste tagajärge järele, waid selle järele, mis oli südamel! Issand waatab ikka inimese südamesse ja mõistab kohut südamel seisukorra järele.

c) Kas tohib walet õigeks mõista ja õigeks pidada?

Wastused:

Kõik: Ei tohi!

d) Mis katab pattude hulga?

Wastused:

Kõik: Armastus.

Uhine palwe. Paul.

Üheksas koosolek.

Vanem õde avab koosoleku palvega. Õde M. D. loeb ette tõlgitud õe Smirnoffi waimliku kõne:

„**Ust ja teod.**“

„Seft Kristusese Jeejusese on... tähendus... usul, mis teotseb armastusega.“ (Kol. 5, 6. Menge t.)

Kaua on usklikud waieunud ja tülitšenud küsimuse pärast: kas saawutatakse igawene elu usuga wõi tegudega? Ühed arwawad — ainult usuga; teised hindawad ainult hääteguisid. Mõlemad pooled toetuwad Jumala Sõnale ja leiawad wastastikku, et apostlid Paulus ja Jakobus selles küsimuses teineteisele „wastu räägiwad“. Apostlite õpetuste wahel ei ole aga mingeid sihulisi lahkuminekuid, waid usklikkude waimlik arenematus on põhjustanud niisuguse pealiskaubse otsustuse. Et ap. Paulus ja Jakobus teineteisi täiendawad, näeme Pauluse sõnadest: Enes. 2, 8—10. Paulus ütleb, et päästmine jõnnib usuga ja tunnistab etasi, et meie Jeejusese Kristusese oleme loodud hääde tegude jaoks, sest selleks on Issand meid ka määranud. Ühelt poolt õpetawat Paulus usu läbi pattudest õigekõndimisest, teiselt poolt tunnistawat Jakobus niisuguse usu, kui tegudeta usu, surmuduusjaks. Jakobusele heidetakse ette, et ta ei olewat Kolgata Ohwri jisu õieti mõistnud, mida ta wäljendawat oma õpetuse usutegudest. Apostel Paulus kui usuapostel seatakse aukohale nende usklikkude poolt, kelle surnud waimlikule seisukorrale on wõõrad usuteod. Arusaamatus seisab Kristusese jüngrite walesti mõistmises. Apostlitele poogitakse külge oma waimu sünnitusi selleks, et õigustada isiklikku ilmalikku waimlitu wastutufeta elu. Neil on hirm Kristusese ristii ja kannatuse tee ees, seepärast ütlemad elawa usu tegudel wähe tähtsust olemat. Et oma inimlikku tahtmist täita, heidawad awalikult kõrwale Kristusese ristii ja elawad lõbusat, fergat ja mugawat „maailmakristlase“ elu, mida tabawalt iseloomustab Dr. H. Menge.

Analüüsime seda küsimust: esiteks ei kõnele apostel Paulus kaasaegseid usklikke iseloomustawast surmuduusjast. Pauluse ümberpöördomine oli Elawa Kristusese kohta mine ning fogu tema elu kandis elaw ust.

Ta palus, paastus ja kannatas waeusese, hädas ja kurbuses — kõik elawausu pärast; aeti taga ja pekfeti Elawa Kristusese pärast. Kes usklikkude seas Pauluse poole hoiab, ärgu tehku seda ainult sõnadega, waid käigu ka tema jälgedes ja teenigu ise töõga leiba elawas usus. Ei ole kristlik, näiteks fogubuse juhatajal, olla fogubusele koormaks ja sealjuures elada mugawat maailma elu, millist waejed kaaekliikmed ihaldadagi ei tea. Kolgata Ohwri läbi päästmise küsimuses on Jakobus ja Paulus Pühast Waimust ühtwiisi õpetatud: teod ei päästa kedagi, waid elaw usk Kolgata Ohwri were kõikwõimuse patukahjatussega ja ümberpöördomisega saadab forda selle Ime. Uus elu Issandas algab siis, kui hing on Kristusese Weres pattudest puhtaks pestud ja selle kohta Kristuselt Eneselt waimus pattude andekõndmise tunnistuse on saanud;

alles sellest silmapilgust on hingel kindel teadmine, et ta kuulub Kristusele. Meid päästab Jumala Poja Ohwer, mitte head teod ja wiisakas ülalpidamine maailma ees. Häätegedel on Jumala ees ainult siis kaalu, kui neid on tehtud Jumala kartuses — eeskujuks on siin Korneelius. Ilmlikkudel inimestel ei ole põhjust hoobelda oma häätegedega, sest nende igasugused teod on weresüüteod: kuriteod, üleastumised, patud j. n. e. Jumal wiikab niisuguseid weriste kätega tehtud „hääteguisid“. (Jees. 1). Seepärast kõneleb apostel Paulus õigeks mõistmisest elawa usuga Kolgata Ohwri läbi kes ainultsi, tasuks tema patudeta kannatamise eest, inimhingede päästmist teenida wõis.

Ta teeb selgeks oma epistlites, et need emast waimlikult petawad, kes isiklikkudele tegudele toetuwad ja arwawad, et neid sel teel Jumala ees õigeks mõistetakse, näit. „warijeer“. Ainult Jeesuse Kristuse Weri päästab inimese! Ap. Paulus osutab elawale usule kui abinõrte, millega tuleb Kolgata Ohwer vastu wõtta. Ta selgitab ilmlikkudele inimestele, kuidas nad ilmliku elust pääseda wõiwad. Ap. Jakobus jutlustab usklikele, wendadele ja õdebele. Ta manitseb neid ja juhib nende tähelepanu elawa ja surunud usu olemusele. Ap. Jakobus analüüsib usku ja näitab, et elaw usk teotseb: tähendab ta kannab wilja. Surunud usk on tegudeta, tulemusteta, wiljata. Tähendab juba tol ajal oli usklike, kes uskusid ebamääraselt ja ettekujutusega tunnustasid Kolgata Ohwrit, südamel olid aga surunud, sest nad ei elanud oma südamel läbi Kolgata Ohwri Weri imetegewat mõju — neis puudus Jeesuse elu! Jakobus pidi kuidagi usklike waimliku wäärseisukorra awalikuks tegema ja neile selgitama, et nad waimlikult surunud olid. Ta toetub Kristuse käjule: puud tundke tema wiljast — järelikult usklike, nende elu ja tegude järele. Kristus peatus korduvalt elawa ja surunud usu küsimuse juures ning wiis kuulajaid selle sügawustesse. Et seda waimlikku tõe jüngritele nähtikult selgeks teha, neab Kristus wiljatu wiigipuu, millel oli wõime wilja kanda. See oli elulik näide usklikele, kes peakisid wilja kandma, kuid loobuwad sellest — neid ootab needus! Süngrid ei saanud aru, kuidas wõib wiigipuu igal ajal wilja kanda. Loobusjeaduse järgi oli aegu, mil ta wiigipuu wilja ei kannud. Hiljem wastas Kristus nendele ja ütles: „Minuta ei wõi teie midagi teha“ Joh. 15, 5. Wiljakandjad wiinapuu oksad toidetakse wiinapuu mahladega. Kristus seletab: wiinapuuoksjad s. o. usklikud hinged peawad olema kõige pealt wiinapuu külses ja seesmisest ühendatud puu mahladega. Eraldatud oksjad jurewad ja kuiwawad ära. Teiseks ütleb Kristus: et elawad olla ja wilja kanda, peawad oksjad alaliselt wiinapuu mahla enesesse imema ja sellel s. o. Elawa Kristuse mahlal alaliselt enesest mõjuda lastma. Kuiwand oksjad murtakse maha ja põletatakse ära s. t. surunud usklike ootab waimlik häwimik. Ka ap. Suudas peatub selle küsimuse juures ja awastab mitme sügawa sõrdulesuga surunud usu hirmjad tagajärjed. Millega õigustawad usklikud oma surunud ja wiljatut usuelu? Kuidas wõiwad waimlikult surunud, olla elawa Jumala lapsed? Ei! Minu armsad! See oks kannab wilja, kuhu jumalik Kristuse elumahl jisse woolab. Wiigipuud püüawad meid ehitada oma ilusate, lopsakate ja roheliste lehtedega s. t. usklikud kõidawad oma ilufõnedega Kristusest ja osutades oma lehtedele tõendawad,

et nendes on Kristuse Elu. Kristuse jüngerid seisawad inestunult ja ei mõista mida see tähendab: wiigipuu on roheliste lopsakate lehtedega ja Kristus neab tema kui wiljatu puu. Kristus tahtis aga neile piltlikult seletada usklikkude hirmsat wäärseisukorda, mis iegi jüngerid segadusse wiis. Kristus külastab waimus hingi et näha, milleks kasutatakse Temalt fingitud elu — kas kaswatatakse eluwilja wõi hoobeldakse ainult roheliste lehtedega. Wiigipuu ei kannud wilja, ehküll tal lopsakad rohelised lehed olid ja Isjand neidis ta See on waimlikult furnud usklikkude lõpposa! Kristus ja Tema apostel Jakobus manitsewad usklikke, et nad usuwilja kannaksid s. t. teeksid elawa usu tegusid, Kristus ja Jakobus ei nõua usuwilja ilmlikkudelt. Järelilikult ei kõnelda siin õigetsmõistmisest patukahjatuse ja ümbepöördumise teel, waid laiskade ja truuduseta usklikkude inimhingede elust. Need on hinged, kes Kristuse eimese armastuse jahenedes langewad hirmsasse leigesse waimlikku seisukorda ja kaotawad igasuguse waimliku elustumise lootuse. Nad ei ole wilja kannud ja Kristus sülgab nad Oma juust kui kõlbmatud. (Jlm. 3, 16). Külmad ilmlikud inimhinged wõiwad armastusest Kristuse wastu korruga kuumeneda, leiged on aga ükskõiksed, püüawad enmast eesõigustada inimeste juures ja arwawad, et Isjand seda ei näe. Ap. Jakobus teeb selget, et elawal usul Kristuse Armastuses on tegusid ja usuwilja. Ap. Paulus ütleb, et usk, lootus ja armastus on usuelu waimlikud alused, kuid kõrgeim neist on armastus. Usutegudel ja lootusel, nagu kõikidel andidel on ajaliselst piiratud kestmus — armastus on aga igawene. Usk kaob, kui usus püstitatud siht on saawutatud; ka lootus täitub, lootusega kättesaadud eesmärgis; armastus on aga igawene Jumalik loom waim, mille tegewuswili on Igawene Elu. Ap. Paulus awab ka selle saladuse, et usul ja tegudel, kui neid ei saada armastuse waim maa peal, Jumala ees ei ole mingit wäärtust. Kristus ja kõik tema apostlid, mitte üksi Jakobus ja Paulus, olid kõigis küsimusis ühel arwamisel, sest neid juhiti ja õpetati Pühast Waimust ja Kristusest. Ainult usklikud waimlikus arenematuses, wõiwad leida Jumala Sõnas wasturääkimaid lohti. Usklikud ei tea Jumala Sõna waimlikku siju seepärast, et nad ei ole Püha Waimu osaduses. Nad uuriwad Jumala Sõna kirjatahje järgi. Kirjataht juretab, waim teeb aga elawaks. (2. Kor. 3, 6). Kuni uuritakse kirjatahti ja leitakse wasturääkimust Jumala Sõnas, jeni ei ole inimesed waimlikult küpsed, neil pundus Püha Waim. Need, kes uuriwad Jumala Sõna Waimu järgi, teawad kindlasti, et Pühas Kirjas ei ole ühtki wasturääkimust. Kristus ütles niisugustele „täheuurijatele“: Kas teie ei ole mitte seepärast ekstuses, et teie pühi kirju ja Jumala Wäge ei tunne? (Mark. 12, 24. Menge t.). See maksab ka käesolewa küsimuse puhul. Apostlid täiendawad üksteist mitmekülgiselt ja waimlik terwik tuleb elawas usus omaks wõtta, milles on elu, waimu jõudu, usutegusid — eluwilja. Kristus ütleb: „... nende wiljast tundke neid“. (Matt. 7, 20.). Elawal waimul on elaw waimlik wili, furnud waimul ei ole wilja, seletab sügawalt Jakobus. Ap. Paulus tunnistab, et wõrdlematu tee on teotsewa igawese armastuse tee — mis oma wilja igawikku kogub (1. Kor. 13, 1—8).

Õde Kristuses **Nataly Smirnowff.**

Rünnus koosolek.

Vanem õde avab koosoleku palwega. Koosoleku juhataja annab teada koosoleku teemi:
„Pühast ja inimlikust armastusest“.

„Suuremat armastust ei wõi kellelgi olla kui see, et ta oma elu annab ära oma sõprade eest.“ Joh. 15, 13. (Menge tõlge).

Põhiküsimus I.

Misjugune armastus peab täitma ümberpöördunu südant?

Wastused:

H. K. ja M. D: Püha armastus.

H. L; L. M; M. M; D. S; S. K: Kristuse armastus.

Täiendawad küsimused:

a) Milles erineb püha armastus inimlikust armastusest?

Wastused:

M. K; H. L; L. M; S. K. ja M. M: Inimlik armastus on lihalik, püha on puhas.

H. K: Püha armastus on Kristuselt antud, ta on puhas.

D. S: Püha armastus on tõsine ja diglane.
„Süüaw wastus.“ N. S. —

M. D: Püha armastus tahab ainult seda, mis Jumala meele pärast on, inimlik waotab, mis inimesele eenele kasulik.

Selgitusi, mida saatis õde Smirnow: „Inimlik armastus on lihalik, lüha aga ei wõi olla Jumala meele pärast (Room. 8, 8), seepärast, et ta ei ole Jumala silmis mitte puhas ega püha. Püha armastus on waimlik, seepärast on ta ka puhas!

Püha armastus erineb inimlikust armastusest seepoolest, et: 1) ta on waba maiseft: ta pole maa külge seotud; 2) on waba wälispidisest: ta ei waata näole, waid südamele; 3) on waba hingelisest—ta lähleb sügawamale ja teeb tegemist waimuga. Püha armastus wiib meid imelise waimliku ühendusse Jumala rahwaga, kus kõik inimlik lõppeb: jääb pole ühki müüri rahwuse, usu, klasside ega isikuste (individualiteedi) wahel. — Püha armastus wiib meid Kristuse läbi Taewase Isa juure — wiib meid Jumala riiki!—Kristuses pole ka sugude wahet, sest hinged sarnanewad inglitele ja püha armastus ühendab kõik päästetud hinged üheks Kristuse kirikuks. Püha armastus hoiab meid Jumala läheduses—olgugi, et meie weel maapeal oleme, tõuseb waim Jumala juure! — Püha armastus wiib hinge palwetiibadel ja waimlikus ühenduses 33sändaga teise ilma, teise õhkkonda (atmosfääri). See on püha armastus, mis hingi maapealt ära wiib ja nendele taewaše. Üks püha ütles: „peab wõima surra, et saada wastu wõetud taewaše.“ Ja, surra inimlikule, maisele armastusele, oma „minale“, oma isiklikule elule selleks, et igawest wäärtust wastu wõtta!—Kus „mina“ jureb oma „mina“ armastamisega, jääb hakkab wabanenud waim Jumala Olemuse ja Jumala armastuse wajuma. (II Kor. 5, 14).

Inimlik armastus jeob maa külge, inimlik armastus pöörleb inimliku „mina“ ümber!—Wahke püha ja inimliku armastuse wahel on sama, mis päewa ja öö wahel!”

b) Kust tuleb püha armastus — kust inimlik?

Wastused:

Inimlik armastus tuleb lihast, püha — Kristusest.

c) Kelle südan täidab püha armastus ja kes on täidetud inimliku armastusega?

Wastused:

M. K: Kes on ülevalt uuesti sündinud, seda täidab püha armastus. See kes lihameeles, sellel on inimlik armastus.

H. K; H. L. ja J. K: Kes on maailmas, see on täidetud inimliku armastusega,

kes on Kristuses, see on täidetud püha armastusega.

M. M: Sellel on püha armastus, kes on Kristuse Were läbi saanud uueks. See kes lootab weel tahes mõttes, sellel on inimlik.

J. K: Kelle sees Kristus elab, see on täidetud Kristuse armastusega.

D. J: Kes ümberpöörunud ja tõsine kristlane, selles on püha armastus, teistes on inimlik.

M. D: Kes Kristuses on, selle süda on täis püha armastus, kes lihameeles, sellel on inimlik armastus.

Selgitusi, mida saatis õde Smirnoff: „Sumala Sõna ütleb: „Sumala armastus on wälja walatud meie südamesse Püha Waimu läbi, kes meile on laenatud.“ (Room 5, 5. Menge tõlge). Püha armastus täidab nende südameid, kes mitte ainult tõeliselt on ümberpöörunud, waid ka Püha Waimu on saanud. Pääle ümberpöörumist lohe peame Kristuse armastuses kaswama, kuni meie südamed Kristuses walmis on ja sündub selleks, et püha armastusega täidetud saada Püha Waimu läbi. Ja ainult see, kes nagu Paulus on oma lihale surunud ja võib welda Paulusega „mitte „mina“ ei ela, waid Kristus elab minus“ võib olla pühhas armastuses. „Sumal on armastus!“—Armastuses kaswada, tähendab jõuneneda Sumala Olemuse!”

d) Kas võib püha armastust ühendada inimliku armastusega?

Wastused:

Rõit: Ei wõi! — „Samuti nagu walgus ja pimedus ei wõi ühineda!“ M. S.

e) Keda wõime armastada püha armastusega?

Wastused:

M. M: Ainult neid, kes on pestud Kristuse Were läbi.

D. J: Neid, kes Kristuse pärast.

M. K: Wõime armastada esmalt neid, kes meie usku, pärast ka teisi.

Teised Rõit: Rõitil inimesi.

Märkusi õde Smirnoffilt: „Meie kallid hing Jõsandad M. M. wastab sügawalt ja tões: Püha armastuse osaduse wõiwad astuda ainult need hinged, kes on pestud Kristuse Were. Ka meie Jõsandad armastatud D. J. L. on õigus: need hinged, kes on Kristuses ühendatud wõiwad armastada üksteist pühhas armastuses. Ülejäänud annawad järgnema wastuse: püha armastusega võib armastada kõiki inimesi. Minu armjad. — Kas wõite teie siis tõesti üht sataniisti, ateisti, jumalapilkajat wõi

hoora armastada püha armastusega? 1) Kas tohime meie Jumala Sõna järele armastada neid, kes vihkavad Jumalat ja Temaile vastu seisavad? — Isegi Kristus, kes kannatas terve inimsoo eest, palub Oma püha armastuse palves ühendusti Tema läbi Jumalaga ainult väljavalitutele (Joh. 17, 9): „Ma palun nende eest — mitte ilma eest ei palu Ma, vaid nende eest teba Sina Minule oled annud, sest nemad on Sinu pärisomandus!” (Menge t.). Apostel Johannes, püha armastuse apostel ütleb: Urge armastage maailma, ega teba mis maailmas on! Kui keegi maailma armastab, siis ei ela armastus Isa vastu mitte temas (I Joh. 2, 15-16). Järelkult: patuseid ilmainimesi kui inimhingi peame me armastama, vihkame aga nende patte! Meie peame objektiivselt hinge armastama, et teba päästa — see on kannatav armastus, mille annab Kristus, meie südamel selleks, et päästa hingesid. Püha armastusega, õpetab mitmes kohas Jumala Sõna, peame armastama ainult wendi ja õdesid Iseandas“.

f) Mis sugustes suundades jäguneb inimeste armastus?

Wastused:

H. R.; B. J.; L. U.; H. R.: Südamlik armastus ja pealiskaubne.
M. M.: Armastus, mis paistab tegudest;

armastus, mis seisab sõnades; liiderlik armastus.

J. R.: Wale, lihalik, pealiskaubne ja tõearmastus.

M. R.: Wale, kawaluse ja teised.

M. D.: Salalik armastus, mis kawalast, lihalik.

Selgitusi, mida saatis õde Smirnoff: „Sellele küsimusele on M. M-i wastus kõige sügavam: inimlik armastus oma olemuse järele on hingeline. See hingeline armastus võib ka südamest tulla ja väljenduda häädes tegudes; ta võib aga ka pea läbi, mõtetes ennaft tühjadesse sõnadesse riietuda; võib ka läbi lihameele kuni loomaliku astmeni alla tulla. See wastus on psühholoogiliselt õige!“—

g) Mis peab inimene tegema, kui inimlik, lihalik armastus wõimust wõtab?

Wastused:

H. R.: Selle wastu wõitlema.
H. R.: Kristuse abiga wõitlema. — „See-

pärast peab ümberpöörduma, et saada Kristuse jõudu“. M. S.

M. M.; D. J.; L. U.; M. R.; J. R.: Peab palwes wõitlema selle wastu.

M. D.: Peab wõitlema selle wastu ja enne mitte järele andma kui wõit käes.

Õde Smirnoffilt saabunud märkus: „H. R. ütleb, et lihalikku armastust Kristuse jõuga peab wõitma. Iesuse jõud on ainult tõeliselt ümberpöördunud hingedel, kes on elawas ühenduses Iseandaga. Enne ümberpöördumist jääb ainult üks abinõu selle wastu wõitlemiseks — see on nagu pr. M. M. õieti wastab: „palwe“. — Kui kuulatuse lähewaks peab tingimata ka paastuma palwega Iseandale, et Tema Oma nimel liiderlikuse waimud wälja ajaks. Õde M. D. on õigus:

„ei tohi enne rahuneda, kuni usklik Kristusel on saanutanud mõidu ja ümberpöördu-
matudele: kuni nemad Issanda läbi patukahajatuses ei ole päästetud kirgede köidikuteft.“
Joh. 15, 5.

h) Misjuguine armastus peab olema
ümbepöörduuul hingede wastu?

Wastused:

M. M: Miisjuguine armastus, et neid
hingesiõ päästa. Peab nende wastu
alanufes ja manitusfes olema.

J. K: Palaw Kristuse armastus, hinge-
teft kahju tundes.

H. K; H. P; M. D: Püha armastus.

M. K: Tõemeelne ja puhas.

D. J: Südamlik ja puhas.

Selgituji, mida saatis õde Smirnowi: „Ma rõõmustan waimlikult
õige M. M. wastuse üle. Sa! Ümbepöörduu peawad hingi armastama selle
armastufega, mis päästab hingi. See on kannataw armastus, mille Jeesus igale
tõelisel ümbepöörduuule sügawalt annab südamesse, et päästa hingi! See armastus,
mis kannatab, walu tunneb, hingi kannab, nende eest palub, waimlikult mõitleb ja
paastub hingede eest, seisab nende eest ja ennast ohwerdab armastufe kannatuses.
See on kannataw armastus. Tänapäewal pole seba „isalikku armastust“ nagu Paulus
seba nimetab peaaegu üldse leida. Surnult sündinud ja surnud usklikud on selle
tagajärg, et õpetajatel ja jutlustajatel Kristuse kannatajat armastust ei ole südames!
Teiselt poolt on ka juuri pühikuid, kes enese täielikuks saamise nii süwenewad, et
ka nemad kannatawast armastufest kaugele jääwad! Minult kannatawale armastufese
ilmutab Jeesus hinge siisemist seisuforda ja ainult kannatawale armastufese usaldab
Kristus waimliku hingede juhatusse. Kahtub usklik mitte siisemisel waimlikult juhutada,
siis on see tunnistus, et temal kannatawat armastust pole, talle pole ka selge hinge
seesmine seisuford. Püha armastus seob Kristuse Weres päästetud hinged. Püha
armastus teotseb puhas ühenduses! Joh. 17, 26: „... et armastus, millega Sina
Mind armastafid nendes oleks ja Mina nendes.“ — Kannataw armastus tuleb Jeesu-
selt; püha armastus walatafje Püha Waimu läbi.“ (Room. 5, 5).

k) Kas tohib ümbepöörduu isaliku
armastufe juure jääda?

Wastused:

Kõik: Ei tohi. — „Room. 8, 13. Palun
see salm lugeda“. N. E. —

l) Misjugused on püha armastufe tunnused?

Wastused:

Kõik: Need, mis I Kor. 13 peatiitf.

M. D: Annab oma elu teiste eest, ta
kannatab kõik, ei wäfi ära!

Ühine palwe. Laul.

Üheteiskümnes koosolek.

Kanem öde avab koosoleku palvega. Juhataja öde ütleb „koosoleku teemi:
„**Misjuguine on väärtuslik Kristuse õpilane?**“

„Die truu surmani, siis tahan Mina sulle See Wõidu-
pärja anda“. 3lm. 2, 10 (Menge t.)

Wõhiküsimus I.

Misjuguiseid omadusi nõuab Jeesus Oma
järelkäijalt ja mida laidab ta?

Wastused:

L. N: Papseliku meelt.

Teised köid: Sõnakuulmist, tasadust, alan-
dust; laidab argust, sõnakuulmatust,
fõrkust, nõhust ja laiskust.

Selgitusi, mida saatis öde Smirnof: „Jeesus ütleb: (Matt. 25, 21 ja 23): „hää ja truu sulane! sina oled wähesse üle truu (ustaw) olnud, Mina tahan sind palju üle panna...“ Tähenab hääduft, truuduft nõuab Jeesand Oma sulastelt. Minult truuduse eest, mis kuni surmani on, antakse wõidupärg! 3lm. 2, 10: „Die truu surmani, siis tahan Mina sulle See wõidupärja anda“. Truudus on Jeesanda teenimise aluseks. „Kes wäheses on truu, see on ka rohkeses truu...“ Luuk. 16, 10; Matt 24, 45 loeme: „Kes on nüüd truu ja mõistlik sulane, keda Tema Jeesand on pannud Oma pere (Gesinde) üle, et ta nende nende oja õigel ajal annaks. Önnis on sulane, keda Tema Jeesand Oma tagasitulekul jarnases tegewuses leiab“. Kristus ilmutab meile, et truu sulane annab waimliku toidu hinge-
dele õigel ajal. Siin awaneb sügaw saladus waimliku teenimise kohta: Minult see on waimlikult truu ja waimlikult tark (mitte mõistuse poolest), kes õigel ajal toidab hingesid, tähendab koosõlas nende sifemise seisukorraga. Nii saawad rahuldatus hingel sifemised waimlikud nõuded, sest ainult niisuguse toidusega saab hing waimlikult kaswada, millest ta just seda saab, mida ta sel tunnil tarwitab! — On selge, et kõik jutlustajad ja juhatajad, kes waimus toitu ei saa, wastawalt sifemisele hinge seisukorrale, waid toitu oma mõistusest wõi raamatutest walmistawad, ei saa kunagi õigel ajal hingebele tarmiliku rooga anda! — Kui tahes ilusad sõnad ja ilmlikult targad need mõtted ka oleks, on nad waimlikult tühjad ja kasutud! Önnis on sulane, keda tema Jeesand õiges waimlikus tegewuses leiab! Kristus laidab halba, laiska ja teistes Piibli tõlgetes „kawalat sulast“, kes mitte ainult truuduseitu ja laisk, waid ka kawalusega ennast piilib õigeks teha. Matt. 25, 24—30. — Pange seda tähele, et teie ennast kunagi ei hakka õigeks mõistma selle asemele, et pattu kahjatseba ja selle asemele et seda parandada, mida teie halvasti olete teinud. Teie ei tohi mitte kawaluse ja pettusega oma laiskust katta ega peita. Kawalus wiib karistuseni — kahjatlus andeks-
andmiseni!“

b) Mis on selle laiskuse põhjus?

Wastused!

Rõik! Selmises küsimuses vastatud.

Selgitusi, mida saatis õde Smirnoff: See on teie imelik joon, et teie ei pööra kunagi tähelepanu truudusele! Truudusetus on siselikult igale patule, see on ainuke langemise peapõhjus! Saatan töötab hinge juures, et neid Issandale truudusetuks teha wäheses — on see temal korda läinud, siis läheb ta edasi ja wiib hinge patu laiale teele! Truudusetu hing ei kõlba millegiks! Truuduse puudumisel peab seda tähele panema ja paluma truudust ja ise õppima kõiges truu olema! Ka püholoogiliselt olen tähele pannud, et truudus on siin mõõras. — Nii tunnistawad noormehed ja tüdrukud, et nemad oma armastuse esemeid — isegi päewas mõiwad mitu korda wähetada. Noor tüdruk, kes oma ja sõna juba armastatule abieluks annud, ehtis ennast ja püüdis meelbida teistele noormeestele; temal polnud arusaamistki sellest, et oma wabatahtliku ja sõna järele, tema oma armastatu pärisomanduseks sai. Teiselt poolt, keegi noormees, kes waevalt kihlatud, püüdis meelbida ühele mõõrale preilile — ta tema ei teadnud, et tema pidi kuuluma ainult oma pruudile. Hiljuti sain ma ühe kirja, milles minult küsib üks noor preili: kumba kahest noormehest peaks ta walima? — Midagi koguni arusaadamatut! — Juba see juhus, et ta tahab walida, näitab, et siin juttugi pole armastusest ja truudusest. Kui ta ka ühe walima peaks, siis teeb ta noormehe kindlasti õnnetuks. Ainult tõine armastus, millega truudus seotud, võib abieluinimesi õnnelikuks teha — ja seda peab paluma Issandalt! —

Seal ei saa olla juttugi walikust! Abieluinimesed, perekonnaliikmed elawad siin eraldatud elu enesele, ja on mõõrad ning wastastikku truudusetud! Inimesed armastawad ainult ennast ja on oma „minale“ truu! Rõik pöörleb „mina“ ümber! — sõprused, nagu ma neid siin olen tähele pannud on imelikul wiisil täiesti wäärloomulised ka egoismi seisukohalt. Sõprus egoismist!!! Niisuguse sõpruse aluseks on isiklikud eesmärgid: see kestab ainult nii kaua kuni isiklik sõprus toidetud saab, ja puruneb kohe, kui „mina“ kuidagi rahuldatud ei saa! Ja ometigi peab olema truudus abielus, perekonnas ja sõpruses kui kaljune alus! Truudus, kus „mina“ unustatakse armastusest ligemise wastu, kus „mina“ ohwerdatakse armastuse pärast! See truudus — kui seda pole, siis peab seda püüdma kätte saada. Truudusetus tuuakse nõndanimetatud „isiklikudelt“ ka usuelusse: truudusetud inimesele on hinged ka truudusetud Issandale. Ap. Johannes ütleb: „Kes maailma armastab, sellel pole armastust Isa wastu!“ (I Joh. 2, 15). Truudust peate teie paluma Issandalt ja truust peate teie saama! Truudusetusest Issanda wastu tuleb ka waimlik laiskus, kus hing ainult oma „minat“, seda salajast ebajumalat, tahab truult teenida! Raht ihandat ei saa teenida — ütleb Kristus (Luu. 16, 13). Usklikud on laisad Jumalale truu olema, laisad waimlikult töötama. Jumalat truult teenida tähendab oma „minale“ surra.“

c) Mispärast on laiskus waimlikus elus
nii hädaohtlik?

Wastused:

M. M.; M. N: Ta wiib teda uuesti ta-
gasi maailma.

R. N; H. E; H. R; D. S: Wiib langusele.
S: R: Väheb tagasi, kaotab oma õnnistuse.
M. D: Laiskus teeb inimese leigeks ja
leigeid lubab Jumal Oma suust
välja sülitada. (3Im. 3, 16).

Selgitusi, mida jaatis õde Smirnoff: „Laiskus waimlikus elus on hirmus, seepärast, et: 1) laisk ei taha waimlikult üles tõusta! Kui waimlikult wirt on pattu teinud, siis ta kahjateb, wõitleb pattu vastu ja töötab oma seisukorra kallal, et Kristuse abiga wabaks saada. — Laisk aga jääb patu sisse, ei too patukahjatust, ei wõitle patu vastu ja on selleks laisk, et oma seisukorras waimlikult töötada. Negamööda langeb ta nii, et ülestõusmine ojutub wõimatuks. 2) on laisk ükskõikse kõigele waimlikule: ta parem kaotab kõik, selle asemele, et oma seisukorras töötada — ja jääb waimlikult ükskõikseks. Õde M. D. ütleb, et laiskus teeb inimese waimlikult leigeks. See pole waimlikult dieti taibatud. Laiskus toob ükskõikse ja seisukord muutub waimlikult seeläbi leigeks, sest et hingel waimlikku energiat ega armastust pole waimlikult aktiivne olla“.

d) Kuidas karistatakse laisku waimlikus
elus?

Wastused:

Kõik: Jumal sülitab Oma suust välja.

Õde Smirnoffilt saabunud märkus: „Laiskusele waimlikes asjus järgneb karistus (Matt. 25, 30) „kasutu sulane wisake välja pimedusse.“ Waimlikes asjus laiskad heibetakse tagasi ilmlikku seisukorda, pimedusse. Seda wõime elus tihti tähele panna. Näiteks näeme noort tüdrukut, kes kõik waimliku on saanud tõeliste usklikkude läbi ja nii kaua kuni waimlikkudel juhatajatel oli õigus teda palmes ja paastumises pühastada — tähendab waimliku tegewuse läbi teda hoida igawese hukatuse eest, paistab noor tüdruk usklikuna ja paljudel isegi pühana. Sääl tuleb tund, kus Issand aru nõuab noorelt hingelt ja waimlikus kohtus tehakse awalikuks, et tema ennast kanda lastis waimlikkudest juhatajatest, ise aga midagi waimlikult ei teinud, isegi midagi enese päästmiseks! Issand ei lasse sellest tunnist peale enam oma teenrit pilgata ja inimesi noorest hingest oma paiste-pühadusega petta: laisk, sifemiselt truudusetu ja wale hing saab pimedusse, maailma tagasi wisatud. Issanda õiglane kohtus! Tema tajub truuduse, ohwerdama armastuse Oma sulastele teiste truude hingedega, kes waluga haisewaid, jalajasi, truudusemurdmise haawu sellel noorel hingel katsid piisaratega ja kannatustega ja tema hinge kandisid. Truudusetu hing aga, kes sifemiselt ennast Issandale ei lastnud pöörata, jäetakse maailmalikku seisukorda — pimedusse, ja me näeme järstu: et see noor tüdruk — näiline püha — päewiti kinosse wõi teatrisse läheb j. n. e. — ja maailma maitsemises enesele rahuldust leiab. Et ta laisk waimlikus oli, ja armuaega ei kasutanud, et pöörduda — ja jäi laiskaks, nii tuli päewawalgele tõde, kes ta dieti oma seisukorras oli ja selleks jäi!

Nüüd pakutakse ka Issandalt, tõelist waimlikku toitu. Tema Ise ütleb Oma teenija läbi teie hingedele. Lasete teie laiskusest, truudusetusest, ükskõikjusest j. n. e. ainult kui sõnad enestele heliseda, wõi et teiste ees näidata, et teie nüüd targemaks olete saanud kui nemad; selleasemel et waimlikku kui toitu, jõudu, kui väljapääsuteed ekstintsest tarwitada, nii wõib ka teile tulla tund, kus waimlik abi ära wõetakse ja teie leiate ennast jälle järsku oma wanas, oma, pimebas, kurwas seisukorras! Seepärast olge truud ja wirgad waimlikus töös oma sisetises seisukorras, et iga waimlikku tõde kui toiduwahendit elusse wõtta — kui uut jõudu wastu wõtta, kui väljapääsuteed — et uut elu, püha elu Issandas lätte saada. Et Issand leiged wälja sülitab, tähendab et Kristus need hinged Oma olemusest, Oma kirikust wälja wiskab, Enesega ühendusest ja oma abist ilma jätab.

e) Kas tohib Jumala teenija olla truudusetu?

Wastused:

Kõik: Ei tohi.

f) Mille läbi wõib Issanda teenija muuta truudusetuse?

Wastused:

I. K; M. N; Sõnakuulmatuse läbi, Kristuse waenlastega ühinedes.

L. N: Hoolituse läbi.

M. M; H. K; H. L; D. S: Ilmarahwaga ühinedes.

M. D: Siis kui ta ühineb inimestega ja selle läbi katkestab ühenduse Kristusega.

Selgitusi, mida saatis õde N. Smirnoff: M. M. ja õde M. D. wastawad waimus õieti: ennast wõõraste ilma waimudega ühendada, tähendab olla truudusetu Kristuse Waimule! Kui ühineme maailmaga wõi „maailma usklike waimudega“ kes püüawad koos teenida Jumalat ja saatanat, ühendada pimedust ja walgust, siis murrame truudust Issandale! — Mis tähendab olla Issandale truud enne ümberpöördumist? — See tähendab kõike kahjatseda, ära öelda ja eemaldada, mis takistuseks meie ümberpöördumisel. Ümberpöördumine, kus me Elawaga Kristusega kohtama peame, saagu meie eesmärgiks. Näiteks, on kellelgi maailma peigmees ja ta on kindel, et see armastus pole takistuseks ümberpöördumisel — ja wõib selles pettuda. Iga sibe seob südant ja toob lahkiminemisi hinge elus. Suimene jagab ennast Jumala ja peigmehe wahel, sest siin segab maailma waim ja selles kahelordses sisetises elus ei saa miina hing pöördumiseni. Patukahjatsuse ajal on soovitatav wälja wistata südamest kõik, kõik päale Jumala, et anda wabalt ennast terwena Jumalale! Olaks ümberpöördunud — on see lihtne teada saada Issanda tahtmist selles tähtsamas eluküsimuses. See tähendab truud olla Jumalale ja kõrvaldada eest kõik takistused, mis meid lahutawad leidmast Issandat, ja pärast päälle ümberpöördumist teenida Teda!

g) Mis ütleb Jumala Sõna truudusetute kohta?

Wastused:

I. K: Luuk. 12, 46.

M. M: Siduge nende käed ja jalad kinni ja wistake neid tulle, kus on hulumine ja hammaste kiristamine.

Teised: Sama mis M. M.

W. D: Neetud on igaüks, kes Sumala tööd lohakalt teeb!"

h) Kas peab ümberpöördumist ainult Sumalale truu olema, või ka oma ligemisele?

Wastused:

Kõit: Peab Sumalale ja ligemisele olema truu.

S. K: Meil on käsi ligemist armastada nagu iseenmast, siis peab ka ligemisele truu olema.

W. D: Peab esmast olema truu Sumalale, kuid inimestele ka, kui truudus Sumalale nõuab mõnes kohas truudusetat olemist inimeste vastu, siis peab ainult Sumalale truu olema.

Selgitusi, mis saadud öde Smirnofilt: Ma palun lugeda öde S. K. poolt ette toodud Sumala sõna koha: Luuk. 12, 45—48. Öde W. D.-lt esitatud tehti on õige, kuid koha peab aru ma ka: Jer. 48. 10. Öde W. D. wastus näitab, et teile truuduse mõiste üsna segane ja wõõras on; teie segate truuduse mõiste sõnakuulmisega. Palun lugeda: Apost. 4, 19 ja 5, 29. Need kohad näitawad mõtte järele seda, mida öde W. D. tahtis öelda ja siin seletatakse, et meie enam Sumalale kui inimestele peame sõnakuulsi kitud olema. Wahe sõnakuulsi kitud ja truuduse wahel on järgmine: sõnakuulsi kitud wäljendub tegudes, aga truudus waimus ja näitab meie kogu seisukohta Sumala wastu. Truu Isjanda teenija on Sumalale ikka sõnakuulsi kitud. Sõnakuulsi kitud aga wõib waimus esineda truudusetuna, kuna sõnakuulsi kitud wõib olla ka ainult wälisne, ükshikutes tegudes. Truudus aga täidab hinge sijemist seisukorda ja toob tagajärjena alalise sõnakuulsi kitud.

Ühine palwe. Paul

Kaheteistkümnemes koosolek.

Wanem öde awab koosoleku palwega. Koosoleku juhataja ütleb koosoleku teemi:

„Kriistlikust abielust.“

„Mida nõuab üks (Sumal) — Sumala seemet! Siis olge tähelepanelikud oma waimu pärast ja ära teotse truudusetat oma naise wastu!“ Mal. 2, 15. (Menge tõlge).

„Meie päiwil, kus abielu mitte üksi maailma-inimeste juures, waid ka usklikude pool on hirmjas seisukorras, leian tarwiliku olewat mõned koosolekud jellele küsimusele pühendada ja palun meie armsaid sõpru Isjandas, läbirääkida ja wastata järgmistele küsimustele.

Need, kes abielus on, saavad selle läbi selgust mitmetes tundedes küsimustes oma abielus ja wallalised õpiwad tundma: misfugune peab olema kristlik abielu".
N. Smirnoff.

Õhiküsimus I.

Kuidas peab sõlmima kristliku abielu?

Wastused:

Õbit: Jumala tahtmise järele.

Selgitu si äelt Smirnoffilt: „Sellele küsimusele wastawad õbit: Jumala tahtmise, aga mitte oma waliku järele. Aga ometigi nagu seba elus näeme, sõlmitakse õbit abielud oma waliku, isikliku arwamise järele. Tänapäewal lähenewad ka noored usklikud üksteisele ilma Jumalast küsimata, kas nad on teine teisele määratud. Ja kui neilt küsida, siis wastawad nad rahulikult: nad astuwad abiellu ainult Jumala tahtmisel. Mis peab aga tähendama jarmane lähenemine ilma Jumala tahtmiseta? Nemad waliwad ise ja lõpuks küsitakse Jumalast wõi ei küsita üldse! (Matt. 5, 28). Tähendab nemad astuwad niifugusesse sõbralikku ühendusse, mis ainult abielus wõib olla, ja kujutawad enesele ette, et nad Jumalale on sõnakuulelikud ja imestawad, et nad ei saa selles seisukorras ümberpööruda. See on minu kohustus usklikule noorsoole awalikult öelda, et nad Jumala Sõna järele ühelegi neiuale ega noormehele sõbralikult läheneda ei tohi abielu mõtetega ega tunnetega, enne kui nad Jumala tahtmist selle kohta teawad. Noormehed waliwad ise oma isikliku tahtmise järele ja siis ütlewad nad Jumalale: „Õnnista meid!“ Ei! Jumal õnnistab seda, mida ta ise ühendab! Jumal peab teile teie Nebeka wõi Jisaki määrama, sest Looja Üksi wõib igale Adamale tema Gewa juhataba, kes waimlikult tema küljeluuft on tehtud, nii nagu Jumala Sõna õpetab abielu loomise kohta. Lähed tänapäewa Adam oma ligemise Gewa juure, tähendab lähened wõõrale naisele, kuigi ta seda weel pole, siis algab ta juba abielurikkumist waimlikult seisukohalt. Teie ütlete mulle: aga inimene ei tea, kes temale on määratud. See on wale! Inimene ei taha Jumala tahtmist teada, iseäranis siis, kui ta lihalikus himus oma isikliku waliku on teinud: ta on isegi karilik teada saada Jumala tahtmist, sest tal on hirm, et Jumala tahtmine tema tahtmise wastu wõib olla! Niifuguses seisukorras, sijemises wastuseismises Jumalale pole ümberpöördu misest juttugi, ega ta ühtki õnnistust niifuguses abielus! Oma ja teiste kogemustest tean kindlasti, et Jumal nii wõi teistki ikka Oma wastuse annab. Kui ma ilmsikus seisukorras olin ja noormehed katset tegid mulle läheneda mõttega mind omale wõita, siis jäin ma wait ja küsisin sijemiselt Seba, Kellele kuulub minu elu, sest Ta on minu Looja ja minul enese üle mingit õigust pole, jain ma selge wastuse: „Tema ei ole see“. — See kordus, kuni ma lõpuks otjustasin üldse mitte abielluda, et Jumalat paremini teenida — siis olin juba ümberpöördu nud Ja Jumal ise saatis minule ja minu wene õbedele mehed. Teised õed ei saanud wastust, aga kui nad tõeliselt jätsid waliku Jumala hooletse ega seganud ennast wahese, said noormehed korraga nende eluteelt kõrwaldatud. Müüd küsimus: kuidas saab hing ümberpööruda, kui ta abielu mõtetega ja tunnetega ühineb wõõra hingega, kes temale pole määratud Jumala poolt? — Kuidas saab Jumala arm

selle hinge kallal töötada? Ta segab Jumala tahtmist, viib kangekaelselt läbi isikliku tahtmise ja inestab, et Jumal teda ei õnnista! Enne kui teie ise valite. — Küsi Jumalast avameelses sõnakulmises ja kindlusega täita Jumala tahtmist. Kuigi Jumala vastus on teie tumestatud teie tunnete lärmist, siis paluge Jumalat, kui see abielu tema tahtmine pole, et Ta teile sääts takistusi ja tühistaks teie valiku või eemaldaks küsatute kuni teie saate kindlaks Jumala tahtmise täitmisest“.

Täiendavad küsimused.

g) Mis on dieeti iga õnnetu abielu siu-
line põhjus?

Vastused:

J. R: Armastamatus. See, et nad ei tunne Jumalat.

M. R; D. S: Pole Jumala kartust ega armastust.

El. P: Pole Jumalat abielus.

H. P: Kõik abielud on õnnatud, mis pole sõlmitud Jumala tahtmise järele.

M. D: Inimesed ei täida abielus Jumala käski, vaid seavad oma nõudeid ja kui need nõuded ei saa täidetud, siis tulevad tülid. Puudub Jumala õnnis-
tus.

Selgitusi, mida saatis öde Nataly Smirnoff: „Sige vastuse sellele küsimusele annab H. P. Täielik õnn võib olla abielus, kus mõlemad pooled oma sihi ja püüded uputavad Jumalasse — kus nende süda, nagu üks süda ainult tahab austada Jumalat. See on abielu kõrgeim tipp, kus ta oma Looja kätes on ja Jumalast kõitide tormide vastu on kindlustatud. Seba abielu waimlikku õnne tundsid Abraham Saraga, Isak Rebelaga ja t. Seepärast astusid ka nende naised Jumala ees meeste töotusse. Waimlik abielu — tähendab waimlik ühenduses, on ainult sääl, kus abieluinimesed teineteist waimus täielikkuseni täiendavad. Hingeline õnn on ainult sääl võimalik, kus kaks hinge saavad üheks täielikuks hingeks — ja see saladus on Jumala kätes warjatud, mida Tema kui Looja Ilksi teab. Seadust positiivsest ja negatiivsest elektrist teab igauks — see seadus on ka waimlikus elus: sarnased tõuka-
wad teineteist tagasi, nagu negatiivne elekter negatiivset tõukab, somuti on ka positiivsega — aga kontrastid täiendavad teineteist: negatiivne ja positiivne elekter täiendavad üksteist ja annavad walguje! — See on kontrastide saladus, et nad üksteist täiendavad ja selle läbi mitte ainult õnneliku koostöla ei saavuta, aga mis meel imelikum, nad ülenewad üksteist ja tõstavad üksteist walguje ja tõe kõrgustesse, nad peegeldavad enestes Jumaliku plaani ja teenivad Jumala käes üheks pühaks järe-
tulewaks jooks — waimlik walguje, mis paistab üle aastasadade. — Need mõlemad õnneliku abielu astmed ainult siis saavutatakse kui abielu on Jumalast sõlmitud. Kolmas aste on loomalik aste — kus lihalik lõtu, kired, isiklik moise ja siht määravad abielu. Sellel astmel pole mul kogemusi aga terve literatuur ja maailm räägib selle üle. See aste purustab mõlemad esimesed. Rahes esimeses walitseb Jumal, kolmandas jaatan ju lõhub kõik mis Jumal on loonud ja uputab inimeste püha mudasse — ja inimesed teenivad jaatanat ning armawad, et nad oma õnne ise septsewad. Sellega on ka järgnewad küsimused wastatud“.

2) Mis peab teadma enne abiellumist?

Wastused:

Kõik: Kas see Jumala tahtmine on wõi ei.

3) Mispärast on tarwilik eelseiswa abielu kohta Teewa Ija tahtmist teada?

Wastused:

E. P: Abielu on Jumalast seatud seepärast on ka kõigis abieludes Tema tahtmist tarwis tunda.

M. K; H. L; D. J: Siis jääb abielu kindlaks, ei tule pahandusi.

J. K: Minult see, mis Jumala tahtmise järgi, võib olla häa, ilma Tema tahtmiseta pole midagi häa.

M. D: Sellest ripub abielu õnn wõi õnnetus.

4) Kas võib isiklik walik ja inimlik armastus kindlustada (garanteerida) õnnelikku abielu?

Wastused:

Kõik: Ei wõi.

5) Mis peab olema kristliku abielu alus?

Wastused:

J. K: Jumalafarius.

M. K: Jeesus Kristus on see Kalju, kelle pääle ehitada koda.

D. J: Et Kristus oleks alati nende juurs.

E. P; H. L: Jumal, Tema Sõna ja Tema tahtmine.

M. D: Ühifelt Kristuses täita Jumala tahtmist.

See Smirnowi wahemärkus:

M. K. ja M. D. wastawad sellele küsimusele, teised nimetawad waimlikke tagajärgi, mis sellest järgnema peawad. Abielu olgu Jumalas ja sõlmitagu taewas.

Põhiküsimus II.

Mis on abielu eesmärk?

Wastused:

H. L: Ühifelt töötage Tema Nime auks ja hingebe kasuks.

M. K; E. P: Täita Tema tahtmist, Tema riiki kaswatada.

J. K; D. J: Üksteist aidata et õndsaks saada. Jumalale peret kaswatada.

M. D: Jumalale lapsi sünnitada Waimlikus kaemus ja tees üksteist täienada.

Selgitusi õelt Smirnowilt: „Jumal on abielu eesmärgiks seadnud püha järe tulewa põlwe. Nii peab ka usklikudel olema abielu eesmärgiks püha järe tulew sugu, Jumla Sõna järele. Mal., 2, 15. M. D. ja D. J. andsid õige wastuse. — Ja teine eesmärk: Jumala Sõna järele püha ja puhas elu jaawutada“.

Täiendawad küsimused:

1. Milleks on Jumal loonud abielu?

Wastused:

D. J: Et Jumalale rahwast sünnitada.

E. P: Et inimene võiks olla õnnelik.

J. K; H. L: Jumal ütleb: „Täitke maad“.

Et nad üksteisele ka abiks oleks ja Jumalale lapsi kaswataks.

M. K: Seepärast, et inimsugu ebasi kanda.

M. D: Et inimest sünnitada, sest lastes on sünnistus. Jumal ütleb Ise, et see pole häa kui inimene on üffi.

Selgitusi, mida saatis õde Smirnow: „Iseenesest mõistetaw, et Jumal võiks püha järe tulewat sugu ka ilma abieluta lüua. Jumal lõi aga abielu: 1) kaks peawad täiendama teineteist üheks täielikuks Jumala loominguks. 2) kaks lihwivad teineteist. Abielu Jumalast on sarnane järgnewale kõrbõlusele: kaks wäärtuslikku kiwi, kumbki omab aga eri läike, walguse ja wärwide mangu — abielus lihwid

wad üksteist need mõlemad liivid ja muutuvad feeläbi hindamata kalliks ja wäärtuslikuks. See lihwimine toob neile waimliku iluõuse mida wõimata sõnadega seletada. 3) kus fakt saab waimlikult üheks abielus on üks täiendusüks teisele ja näeb alanduse ja tänuilikkusega, et täielikkuse saawutab teist täiendades. 4) Tuge, warju, arusaamist, osawõtmist j. n. e. annab niisugune abielu, mis on sõlmitud 33. aastal. 5) Jumal on püha abielu walinud Oma edaspidise loomingu jätkamiseks. Suurim ja ilusam ime, mis üldse olla võib, on ühe lapse sündimine, kes Jumala käest tuleb, sest ta juba enne sündimist pühitsetakse nagu Taawet ütleb. Pühas abielus on kõikidel lastel töötused või õnnistused. Püha abielu on loodud püha järcitulewa soo soetamiseks ja püha ning waimliku elu saawutamiseks".

2) Kas tohiwad kristliku abielu inimesed Jumala eesmärgi oma isikliku eesmärgiga asendada?

Wastused:

Rõik: Ei tohi.

3) Kas tohiwad „kristliku abielu“ inimesed selle ajemel, et anda eumaist Jumala käskude alla — oma reeglid wälja mõelda ja nende järele talitada?

Wastused kõik: Ei tohi.

Selgitusi õelt N. Smirnoffilt: „Waluga südames pean teid hoitama, ühe patu eest, mis nagu ma kuulnud olen nüüd on lewinenud, mida ehmatusega mulle tunnistatas keegi usklik naine, et ta tema mees teeb seda pattu (1 Moos. 38, 9) ja naised sunnitakse kaasa patustama! Usklik mees, kes ipseerib ärgu jutlustagu ega õpetagu teisi, teiselt poolt on niisuguse patuse lõpp kohutaw. 1 Moos. 38, 10.

4) Kas tohiwad kristlikus abielus lõbuda ja kired etendada peaosja?

Wastused:

Rõik: Ei tohi.

5) Kuidas peab puhastama abielu?

Wastused:

D. S: Jumala Eõnaga.

S. R: Jumala tahtmise järele tegema.

M. R: Kasinasti ja puhtasti elama.

E. P: Jumalakartuses ja armastuses.

H. E; M. D: Palwega ja paastumisega.

Õe N. Smirnoffi märkus: „H. E. ja M. D. wastused on õiged. Paljud õed, kes on abielus kannatanud, tänawad nõu eest kooselamisel paluda. Palwe puhastab ja pühitseb, ja paastumise läbi kaotawad firewaimud jõu ja wõimuse“.

6) Kuidas peawad kristlikud abielu inimesed teineteise vastu olema, et püha järeletulewat sugu sünnitada?

Wastused:

S. R; E. P. ja H. E: Armastuses ja Jumala kartuses ühineda.

M. R: Palwes, paastumises ja armastuses.

D. S: Jumalakartuses, palwes ja armastuses.

M. D: Pühas armastuses, puhtuses ja usalduses.

7) Kas on Jumala Eõna järele lubatud ükskõik misuguses staadiumis (järgus) last tappa või takistada uut elu?

Wastused:

Rõik: Ei ole.

8) Kuidas seisab Jumala Sõnas lapse-
tapmise küsimuse kohta?

Wastused:

Rõik: Keelab.

Se Smirnoffi märkus: „Neeb
kohad Jumala Sõnas näitavad, et see
patt karistatakse surmaga: 1 Moos.
31, 9—10; 2 Moos. 20, 13“.

9) Kas võib usklik öde nõus olla sel-
lega, kui tema mees temale keelab
lappi sünnitada?

Wastused:

Rõik: Ei või.

Selgitusi delt Smirnoffilt: „... naised, teie alistuge oma meestele, et
ka niijugused mehed, kes sõna ei kuula, oma naiste elu järele ilma sõnabeta võidetud
jaavad, kui nad teie Jumala kartust, puhasst elu wastu võtavad.“ I Peetr. 3, 1—2
(Menge tõlge.)

3) Kas tohib öde waimlikkudes küsi-
mustes usmata mehe saatanikkudele
nõuetele järgneda?

Wastused:

Rõik: Ei tohi.

4) Kuidas peab öde ülejäanud küsimus-
tes oma ismliku mehe wastu seisma?

Rõik wastasid: Tema sõna kuulama.

5) Kas tohib öde oma sisetuses (kui ta
Jesandaga on ühenduses) ennast wai-
mus ühendada oma usmata mehega?

Rõik wastasid: Ei tohi.

Wõhiküsimus III.

Kuidas peab usklik öde oma abielus
ennast ülewal pidama kuhu ta astub
ismlikus seisukorras?

Wastused:

S. R. ja S. E: Peab kannatlikult oma
risti kandma.

Teised rõik: Peab selle all kannatama.

Täiendawad küsimused:

1) Kas tohib üks öde omast mehest lahkuda?

Rõik: Ei tohi.

2) Misjugal wiisil soab usklik naine
oma meest tuua usule?

Rõik: Armastusega, kannatuslega ja palwe-
tega tema eest.

6) Misjugal waimlikul põhjusel ei tohi
ta seda teha?

Rõik wastasid: Jumala Sõna keelab meid
ühineda maailmaga ja seda peab enam
kuulama kui inimeste sõna.

Öde N. S. märkus: „Saak. 4, 4; I Joh.
2, 15—17.“

7) Suhul, kui öde ennast sisetelt
ühendab usmata mehega, kas võib
ta teda siis waimlikus aidata ja talle
eeskujuks olla?

Rõik wastasid: Ei või.

Selgitusi, mida saatis öde Smirnoff: „Üks öde Jesandas (ümber-
pöörduud) ei või ennast sisetelt ühendada oma usmata mehega järgmistel põhjustel:
1) Peab mõistma lahutada püha ebapühast, puhasst ebapuhast (3 Moos. 10, 10).
2) Ei tohi Kristust saatanaga ega walgust ühendada pimedusega (II Kor. 6, 14).
3) Võtab naine ühenduses olles mehega tema usmata seisukorra ja ühinedes maailma
waimuga langeb ta pimedusse! 4) katseb ühendus Jesandaga, kaob palwe jõud, usk
nõrgeneb. Öde, kes waimlikult oma usmata mehele järele annab ja võtab tema
seisukorra selle asemel, et seista Jesandas iseiseiswalt — ei saa oma meest waimlikult
aidata ega ka eeskujuks olla, sest ta on oma mehe läbi saatanast võidetud“.

Põhiküsimus IV.

Misugused küsib ja ettekirjutused annab
meile Jumala Sõna abielu kohta?

Vastused:

Kõik: Kuues küst; Pauluse kirjad. Abielu peab olema puhas ja püha.

„On tarvilik juure lišada: on abieluinimesed laste saamise vastu, siis toob see hirmsaid tagajärgi, mida ma lohuštun nimetama, et awada jumalafartlikkudele hingedele nende seisukord. Ešiteks häwitatakse sellega abielu eesmärk, nimelt uue elu tekkimine. Abielu muutub sihituks ja patuseks! Teiseks häwitatakse Jumalast saadud abielupilt, mis Tema loominguat kandma pibi. Kolmandaks wõtawad abieluinimesed enestelt ära õiguse ja au laste sünnitamiseega osa wõtta Jumala loomistõõsti. Neljandaks: naine, kes loobub lapsele elu andmasti seepärast, et ta ei taha sünnitada, karistatakse Jumala Sõna järgi (1 Tim. 2, 15) hukatusjega. Wiierendaks: abielu, mis omawoliliseelt takistab laste sünnimist, kaotab waimliku olemise õiguse. Kuuen daks osutub niisugune abielu mustaks, rõõjaseks ja on Jumalata lihalik kooselamine. Pealegi on niisugune abielu Jumala antud normide wastane. Seitsmendaks: Jumal ei tunnista omaks ega õnnista niisugust abielu ja wiimane muutub saatana tegevuse plotwormiks. Kaheksandaks: häwitatakse jumalik loomistõõstem, tühistatakse Jumala küst ja tunnustatakse saatanat.

Õde Kristuses **Nataly Smirnowi.**

Üldine palwe. Laul.

Kolmeteiskümnes koosolek.

(Wiies kõne.)

Wanem õde awab koosoleku palwega. Suhataja õde loeb ette tõlgitud õe N. Smirnowi waimliku kõne:

„Abielu küsimusest.“

„Siin lamab meie ees suur saladus; aga ma kaunan selle üle Kristusele ja kogudusele (wahetorda)“ Ewef. 6, 32.

Minu armsad sõbrad Isjandad! Täna awati mulle waimus, et ma pean teile andma sügawama seletuse abielu kohta. Tänapäewa usklikud ja jutlustajad keelaw seda, mida Kristus ja apostlid lubasid ja lubawad seda, mida Jumala Sõna waljusega keelab. Abielu kohta on rida erinewaid waateid, seepärast on tarwilik põhiküsimused Jumala Sõna alusel kindlaks määrata, kuna inimlikkudel waadetel abielu küsimuses ei ole midagi olulist ütelda. Abielu on Jumalast loodud, kes eitab abielu, see astub Jumala seadmistele wastu. 1. Moos. 1, 27. Ap. Paulus ütleb, et üks wiimseaja tunnuseid on abielu eitaw õpetus ja seda ärge wõtke wastu. 1 Tim. 4, 1-3.

Igaüks jäägu kindlaks selles, kelleks Sumal ta on kutsunud. Ometi nii kui Jēšand igale tema liiju on langetanud, nagu Sumal igat on kutsunud, nii elagu ta edasi; ..."
1. Kor. 7, 17. Kelle Sumal abieluks ei määranud, see ärgu abieluigu, on aga teegi abieluks kutsutud, siis peab ta ka abielluma. 1. Kor. 7, 27: „Oled ja naisega seotud, siis ära püüa wabaneda sellest wahekorvast, oled ja wallaline, siis ära otji naist!“ Iha naise järgi alandab Kristuse õpilašt! Abielu on meie ainult õigus, mida siuliselt normeerib aga Taewase Iha tahtmine. Meie esimene kohustus on olla Sumalale kõigis eluküsimuštis sõnakuulelik. Sõnakuulmine on suurem kui kõik õhwrid! (1. Sam. 15, 22—23) kõneleb Sumala sõna. Kristus ütleb abielu kohta: „...Sumal loti inimese meheks ja naiseks. Seepärast jätab mees oma isa ja ema maha [ja hoiab oma naise poole], ja nad mõlemad saavad üheks kehaks. (1. Moos. 2, 24). Mis nüüd Sumal on ühendanud, seda ärgu lahutagu inimene (Mark. 10, 6—9.) Kristus Ise tunnistab, et abielu on Sumalast loodud ja põhjendatud. Sõnades: „seepärast jätab mees oma isa ja ema maha ja hoiab oma naise poole“—awab Kristus, et igaüks (mees või naine) kohustub Jēšandalt küsima, kes temale naiseks või meheks Sumala poolt on määratud ja alles siis abielluma. Kristus tunnistab, et Sumal abielupooled kokku juhatab. Sumal Ise normeerib abielu maa peal, kiriklikul või muul dokumendil ei ole siinkohal waimlikku wäärtust, kuid see peab sündima teiste pärast. Tema kui Kooja üksi teab, misjugušele mehele wastaw naine kui täiendus on loodud. Kui sugupooleb abielluwad Sumala tahtmise järgi ja kõrwale jätawad isikliku maitše ja lihalikud ihad, siis õnnistab Sumal seda abielu. (I Moos. 1, 27; I Moos. 24, 7 ja 51). Sumal Ise jääb niisjugušesse abieluše kui selle ühenduse tunnistaja. (Mal. 2, 13-14. M. t.) „Sumala sõlmitud abielu, ärgu lahutagu inimene“—ütleb Kristus. Kõik, mis inimene Sumalata ette wõtab või põhjendab jääb Sumala õnnistujeta. See on kõikide õnnestute abielude põhjus. Inimestele, kes pole Kooja poolt teineteiše määratud, on abielu raskets ristiks ja õnnestujeks seepärast, et nad on wõõrad. Kui inimesed abielu siiski Sumalata sõlmiwad, siis maksab ka nende kohta käšt: abielupooled ärgu lahugu teineteišešt, waid kandku lõpuni oma walitud rist. Abielulahutamise wastu kõnelewad järgmises kohab Sumala Sõnas: Matt. 19, 3-9; Matt. 5, 31-32; Mark. 10, 2-12; Luuk. 16, 18; Rooma 7, 2-3. „Abiellunuid käšen aga mina, — ei, mitte mina, waid Jēšand, — et naine ei tohi lahuda oma mehešt: on ta siiski lahunud, siis jäägu ta wallaliseks või leppigu jälle oma mehega; samuti ärgu tõugatu mees ära oma naist“. 1. Kor. 7, 10—11. Tänapäewa lahutamised on Sumala kästudešt üleastumised. Apostel Paulus seletab: esiteks, Sumal keelab nii wendadele kui õbedele abielu-lahutuse; teiseks, kui abielulahutus on sündinud ühe poole teadmatuše tõttu, siis ei tohi lahutaja pool uuesti abielluda, muidu osutub ta abielurikkujaks. Väab walida: kas wallaline olla, või kui ta tahab abielus olla, mingi tagasi oma mehe juure. Mees ei tohi oma lahunud naist ära tõugata ja uuesti abielluda enne, kui wiimane on abiellunud teise mehega; nad on waid wäliselt lahutatud ja kohustuwad leppima ning oma risti kandma. Kristus tunnistab abielulahutust kui käštu ainult ühe poole

liiderlikkude eluviiside puhul: „kes oma naisest lahkeb, — wäljaarwatud liiderlikkuse põhjusel, — see annab temale abielurikkumise põhjuse, ja kes abiellub lahkunud naisega see rikub abielu.“ (Matt. 5, 31—32. M. t.) Kui mees lahkeb abielust ja põhjuseks ei ole liiderlikkus, siis annab ta naisele põhjuse abielu rikkumiseks ja jagab naisega selle patu süü seepärast, et mees andis lahkumise jaoks põhjuse. Mees ei tohi ka lahutatud naisega abielluda, naine rikub siis abielu oma esimese mehega ja teine mees võtab abielurikkumise osa — seletab Kristus. Milles seisab Jumala Eõna järgi liiderlikkuse (hooruse) hädaohtlikkus? Apostel Paulus ütleb: „Põgenege hooruse eest! Sga teine patt mida inimene teeb, jääb wäljaspoole tema keha; kes aga hooratööd teeb, patustab oma ihu küljes. Kas teie ei tea, et teie keha on teie elawa Püha Waimu tempel (Paulus kõneleb ainult tõsiselt ümberpöördunutele), mida teie Jumalalt olete saanud ja et teie enesele ei kuulu? Seft teie olete kallist ostitud. Niisiis austage Jumalat oma kehast.“ (1. Kor. 6, 18—20).

On kogudusi, kus abielurikkumise puhul wennad-õed kohustuvad oma patu pärast kogubuse wanemwenna ees kahjatsema. Kui hing on wanemwenna ees kahjatsenud, wõib jattata endist patust elu. Sniimliku õpetuse järgi annab Kristus patud andeks ka inimeste ees kahjatsedes; patt kordub, kuid wormiliselt on andeks antud ja inimliku arusaamise järele nagu ei ole enam pattu. Jeesus ei andesta pattu kunagi enne kui see ei ole maha jäetud. Jumala Eõna järgi patukahjatus nõuab iga patu täielikku mahajätmist. Kahjatsema peab Kristuse ees kuni Tema Sfe andeks annab.

Uflik wend ei tohi elada naisega, kes hoorab, sest naine määrib meest abielu kaudu. Niisugune wend muurub kõlbmatuks waimlikuks tööks. Kristus ja apostlid lubasid abielulahutust niisugustel juhtumitel. Puhtus waimlikus elus nõuab ka puhtust abielus, kuid see on tänapäew enamusele arusaadamata. Paljud [redacted] kes teatud eesmärkide saawutamiseks teeskewad pühadust, elawad abielu liiderlikkude naistega, waatamata Jumala Eõna waljudele normidele. Ma küsisin ühest [redacted], mispärast ta seda teeb? Ta wastas: „Mehele elawad märksa liiderlikumalt kui naised, järelikult on naistel õigus ka oma mehi maha jätta.“

„See pole põhjus“ — wastasin mina — „ei ole õigust Jumala Eõna inimeste maitsetele kohandada!“ „Ka mehed peawad abielus olema truud ja puhtad. Jumal Sfe mõistab kohut abielurikkujate üle, ütleb Püha Kirj (Ebr. 13, 4). Kumbki abielu pooltest ei tohi Kristuse kätse järgi, lahkuda! Weel üks küsimus: kuidas on käst niisugusel puhul, kui naine hoorab — teise mehega abiellub ja siis uuesti oma mehe juure tagasi pöördub; kas tohib endine mees teda wastu wõtta kui ta selle teise mehega üheks kehaks sai? I Kor. 6, 15—16. Enesest mõistetawalt — ei! Naine on teiskordse abiellumisega esimese abielu häwitanud. Uflikud, kes ei tunne Jumala Eõna, otsustawad selle küsimuse ijikliku wendumise kohaselt ja seletawad, et wend, kelle naine abielu rikkus teise mehega, kohustub oma naist, selle tema juure tagasi pöördudes, wastu wõtma. On neid, kes seletawad, et wend peab ootama oma abielurikkuja naise tagasitulekut ja tema wastu wõtma. Kas on usklikudel siinkohal õigus? Kuidas nor-

meerib Jumala Sõna niisuguseid juhusid? Tähenдатud küsimuse kohta annab vastused Jumala Sõna: „... ehk kui teine mees kes temaga (naisega) abiellunud—sureb, siis ei tohi esimene mees, kes tema maha jättis, peale seda kui ta roojaseks on muutunud teda jälle naiseks võtta. Seft see oleks jält Jumala filmis, ja fina ära koorma pattudega maad, mille Issand sinu Jumal sulle pörandada tahab“. 5. Moos. 24. 4. Pöhwet Jeremia ütleb: „... Kui mees oma naise maha jätab ja see tema juureft äraläinud, teise mehe naiseks on saanud, tohib ta siis uuesti tema (naise) juure tagasi pöörduda? Kas ei saa wastaw maa see läbi koguni roojaseks?“ Jerem. 3, 1 (Menge t.) Issand Ise keelab usklikke niisuguseid naisi tagasi võtta! Kristus ütleb: „kes abiellub lahutatud naisega, rikub abiellu! Jumala sõna keelab seda sõnaselgelt: 1) Naine on roojane, kui ta teisele mehele läheb ja esimese mehe maha jätab. 2) Jumala filmis on ka see jält, kui esimene mees oma endise naise peale teise mehe jurma, tagasi võtaks. Selle üleastumiseega koormatakse töotustemaa patuga. Pöhwet tunnistas, et niisugune weresegamine toob kaasa nii palju mustust, et sellega terwe maa roojastatakse (Jer. 3, 1). Usklikud tunnawad imestamise wäärt wähe Jumala Sõna, et ka nii tarwilikke küsimusi Jumala Sõna järgi ei mõista lahendadal Kristus nõuab lahutamist kui käsku hooruse puhul, kuna abiellu seeläbi juba on murtud. Issand annab Oma rahwale käsu, et ümberpöördunud wend ei tohi oma endist naist, kes üheks saanud teise mehega (1. Kor. 6, 15—16), tagasi võtta oma abieluwoodisise; naine on temale kui jurnud. Naised ja lesed, kes elawad pillawat ja liiderlikku elu ja langewad kirgedesse, on ap. Pauluse sõnade järgi juba eluajal jurnud. 1. Tim. 5, 6 M. t. Kui mees ei tohi Jumala käsu järgi liiderlikku naist tagasi võtta, siis mõiab ta ainult Jumala tahtmise puhul uuesti abielluda, seft Jumala Sõna ütleb, et parem on abielluda kui kannatada kiimalistes himudes. Müüd on küsimus, kas on öde waba uuesti abiellumiseks niisugusel puhul, kui tema mees tema wastu on olnud truuduseta? Tal on wabadus mehest lahuda, kui ta tahab puhtuses Jumalat teenida. Ap. Paulus ütleb: „kas teie ei tea, et teie kehad Kristuse liikmed on?“ Kas pean mina need Kristuse liikmed mõtma ja hoora liikmeteks tegema? Ei kunagi! Wõi et tea teie, et see, kes ripub hoora küljes, temaga on üks ihu? On ju öelud (1. Moos. 2, 24), et nad mõlemad peawad üks keha olema. Kes Issanda küljes ripub, see on üks Waim Temaga“ 1. Kor. 6, 15—16. Kuni öe mees on liiderlik, seni võib öde Jumala ees õigena mehest lahns elada. Jumala Sõna lubab öel oma meest tagasi võtta, kui mees kahjatses ja Jumala ees puhasi ja truu abielu töotab. Naine võib oma mehe tagasi võtta, kui ta waheajal teise mehe naiseks ei ole saanud, Jumala Sõna lubab naisele seda. Jumala rahwa elu annab meile selge ettekujutuse abielu-käskude kohta ödede jaoks, mis erinewad norwideft meestele. Naised ei pane neid Jumala Sõna kohti tähele, aga neile on see käsuks määratud. Uues Testamendis wiib Kristus abielu Jumalast loodud ideaalsele tasemele. Gewa anti Adamale Jumalast kui ainuke naine. Ka tänapäew peaksid mehed omale naised Jumalast paluma, siis oleks õnnistus ja õnn kõikides abieludes. Apostel Paulus kõneleb weel ühest

abielulahutuse motiivist, mis apostliku kiriku elus esines ja mis andis õiguse abielu katkestada: „Ülejäänutele aga ütlen mina, mitte Issand: „Kui kristlikul vennal on naiselks mitte-kristlane ja viimane on nõus temaga (vennaga) edasi elama, siis ärgu lükkaku see teda (naisi) ära. Samuti, kui kristlikul naisel on mitte-kristlik mees ja see on nõus temaga edasi elama, siis ärgu jätku ta oma meest maha. Sest mitte-kristlik mees on naise läbi pühitsetud, ja mitte-kristlik naine on pühitsetud kristliku venna läbi; muidu oleks ka teie lapsed roojased, ja nad on ometi pühitsetud. Kui mitte-kristlik pool siiski lahtuda tahab, siis võib ta seda teha: niijugustel juhtudel ei ole wend wõi õde orjalikult seostatud; sebaenam on Jumal teid eluks rahus kutsunud. Sest kuidas võib sina, naine, teada, kas sa päästad oma mehe? Wõi kuidas võib sina, mees, teada, kas sa oma naise päästad? Ometi nii kuidas Issand igale tema liisu on langetand, kuidas Jumal igaili on kutsunud, nii elagu ta edasi. 1. Kor. 7, 12-17.

Kui usklik wend wõi õde usulistel põhjustel mitte-kristliku poole nõudmisel lahkeb, mitte-kristlik pool aga abielu seisukohalt truuks jääb, siis ei tohi see wend wõi õde uuesti abielluda. Sest truu mitte-kristlik abielupool võib ümberpööruda ja patu-kahjatusjega abiellu tagasi pööruda. Kui aga lahkus olemas mitte-kristlik abielupool on waheajal sõlminud teise abielu, siis on esimene abielu murtud ja wend wõi õde waba uueks abieluks. Kui üks pool rikub abielu, siis annab lahutus süütule poolele wabaduse. (5. Moos. 24, 4; Jerem. 3, 1; Matt. 5, 31—32).

Naisel ei ole kunagi mitme-mehepidamise õigust olnud; meestel oli aga Wana Testamendi järgi mitmenaisepidamise õigus. Jumal, lubas ja õnnistas Abrahami, Jaakobi, Daaweti ja t. abielu mitme naisega. Kuna Wanas Testamendis lubatud oli mitmenaisepidamine, seepärast ei kõnelda Jumala Sõnas naiste õigustest oma meest maha jätta viimase truudusetuse puhul. „Seewastu nooremad lesed lükku tagasi; sest kui nende meeleliselt ärritatud iha neid Kristusele andumisest ära lihub, siis tahawad nad jälle mehele minna, ja nemad tõmbawad oma peale süüdistuse, sest nad on murdnud esimese truuduse. Edasi, ümberpöörduvad lesed (1. Tim. 5, 11-12 M. t.) jäägu oma (ümberpöörduvad) mehele truuks; oli lese mees aga ilmselt inimene, siis on ta waba abiellumiseks 1. Kor. 7, 39.

Prohwet Malatia räägib abielu vastu wäärjumala tütardega — jätkust on tehitud Iisraelis ja Jeruusalemmas: Issandale kallid pühadus, on sellega roojastatud, et sõlmiti abielusid wäärjumala tütardega Mal. 2, 11—12 (M. t.). Selles tekstis on alla kriipsutatud, et usklikud ei tohi abielluda nendega, kes wõõraid jumalaid kumawad, tähendab ilmlikkude elu elawad 1. Esra 9; 2. Moos. 34, 16; 5. Moos. 7, 3; Koht. 3, 6. Teiselt, hoiatab prohwet, et Jumal keelab abielulahutuse.

„Ma wihtan abielulahutust! Nii räägib Issand Iisraeli Jumal... olge waltwad oma waimu pärast, et teie truudusetu ei teotse“ Mal. 2, 15 (M. t.) Prohwet ütleb, et truudusetus abielus on waimlikult kahjulik! Harilikult õigustatakse hoorust sellega, et see olewat ainult patt teha vastu. Prohwet aga hoiatab hingi, et nad oma abielus oleks tähelepanelikud, sest truudusetus kahjustab ka waimlikult. Abielu truudusetus roojastab waimu! Kahjuks ei rajata abielu siht Jumala Sõna järele: püha

järeltulew sugu. „Sest mida nõuab liks? (Sumal)—Sumala seemet! Siis olge tähelepanelikud oma waimu pärast ja ära teoje truudusetult oma eimese naise wastu!“ Mal. 2, 15. On abielu lasteta, siis pole sellel Sumala Sõna järele õnnistust; sarnases abielus pole kõik korras. Lasteta abieluinimesed peawad paluma, et Issand neid wabastaks sellest teotusest—Kõik naised Wanas Testamendis tahtsid lapsi saada ja nad olid väga kurnad, kui Issand nendelt selle õnnistuse ära wõttis, nagu Saara, Anna ja paljud teised. Ja, Wana Testamenti naised palusid Sumalat, et lapsi saada! — Nad teadsid teed õnnistuste juure ja lootsid töotustega järeltulewa soo läbi Sumalalt õnnistust saada! Sumal õnnistas Abrami töotusega järeltulewa soo peale. Sumal õnnistas Israeli tema poegade, kes suguharu ifadena igalüks oma iseäraliku õnnistuse Sumalalt said. On abieluinimesed laste wastu, siis kaotawad nad Sumala õnnistuse. Tegutsewad nad nagu Onan (I Moos. 38, 9—10), wõi seisawad wastu Sumala käskudele, wõi tarwitawad abinõusid, et lasteta jääda, siis pole see kooselamine Sumala ees abielu! Sarnased abieluinimesed on Looja käsu rikkujad, astuwad üle Tema käskimiste ja purustawad abielu eesmärgi Tema jumalikus plaanis. Sarnane kooselamine pole abielu, sest et Sumal siit wälja on lükatud. Niisugune kooselamine on Sumala Sõna järele roojane (Hebr. 13, 4) ja patune! — Paulus ütleb: „Naine saab siiski päästetud kui ta lastele elu annab, kindlasti pidades, et ta usus armastuses ja mõislikult täielikku pühadusse jääb“. I Tim. 2, 15. Isegi usklikud tõendawad, et abieluinimesed wabad on selles, kas lastele elu anda wõi mitte. See koht Sumala Sõnas näitab selgesti, et naine kes lastele elu anda ei taha, selles seisukorras päästetud ei wõi saada! Ja tegewus nagu Onanil saab surmaga karistatud. I Moos. 38, 9-10. Kui Sumal enam mitte armulikult ohwite ei waata ja ande teie käest wastu ei wõta, jääd küsite teie: „mispärast see?“ Seepärast, et Issand tunnistaja oli ühenduse juures sinu ja sinu naise wahel...*) Sel põhjusel on rumalus mõelda et abielu inimeste isiklik asi on; oma walikus, lihaliikus lõbus ja kirgedes sõlmitakse. Nii wõiwad ilmainimesed tegutseda ja seletada, aga mitte ümberpöörduvad kristlased. Kristlik abielu on Sumala kätes tööriistaks püha järeltulewa rahwa loomiseks.

Kogu tõiste kristlaste abielu peab olema puhas ja püha. Ap. Paulus ütleb: „Meie peame ka oma lehaga Sumalat austama.“ Kristlikud abieluinimesed peawad Sumala kartusega täidetud olema ja mitte kunagi unustama, et Sumal Ise nende ühenduse Tunnistaja on! „Sest see on Sumala tahtmine, teie pühitsemine: et teie hoorusest kõrwale hoiaksite; et igalüks teie seast ainult oma naisega läbi täiks; et ta (wõidule) tasule pühitsemises ja aususes järgneks, mitte kirglikkudes himudes nagu paganad, kes Sumalast midagi ei tea, et keegi enesele liialdust ei lubaks!.. sest kättemaksja on Sumal teie ekkimiste üle, nagu meie teile juba enne ütelnud ja nägewalt tunnistanud oleme, Sumal pole meid hoorusele kutsund, waid püha elu jaoks! — Kes neid juhatusi tähele ei pane, see ei pane tähele mitte inimest, waid Sumalat.“ I Tesjal. 4, 3—8. (Menge tõlkes).

*) Mal. 2, 13—14. (Menge t.)

Reljateiskümnes koosolek. (Kuues kõne.)

Vanem õde avab koosoleku palwega. Inhataja õde loeb ette tõlgitud wainliku kõne, mis koosolekuts jaabunud õelt N. Smirnowilt.

Uus õpetus abielust.

„Mis Sumal on ühenbanud jeda ärgu lahutagu inimene.“

Mat. 19, 6; Mrk. 10, 9.

Meie päewil on tekinud uus õpetus abielu kohta. Inimesed kujutawad ette, et nad wõiwad puhtamalt, paremini ja pühamalt abielu kindlaks määrata kui Sumal Ijel... Nad panewad Sumaliku käsu maha ja asetawad oma käsu asemele!

Õpetus seisab selles, et abieluinimesed kooselamise ära jätawad ja ilma lasteta jääwad. Esiteks: Sumal pole abielu loonud lihhaliku lõbu ja kirgede rahuldamiseks. Kirest ja lihalsõbust ei teadnud efinesed inimesed midagi: neile oli awatud puhas, ilma plekkideta, pühitsetud abielu, kui tõõriist Sumala kätes järgnewa põlwe soetamiseks. Piibel annab meile Sumala sulaste elust selge ettekujutuse, et nemad kõik abielu eesmärgina järgnewat sugu nägid! Kirgede, lihahimu, himude ja liialduste wastu manitsewad mitmed kohad Sumala Sõnas. (Gal. 5, 24).

„Abielluda on parem kui kimalisi himusid kannatada“. I Kor. 7, 9. Et saatan peasjalikult kristliku abielu wastu wõitleb, sest ta teab, et ainult, „Sumala seeme“, püha järeltulew sugu, tema wastu seisra saab ja Kristusese saatanana wõidab, seepärast tarwitab ta kõiki abinõusid ja rajab mitmesuguseid õpetusi, et püha järeltulewat sugu häwitada! Patuse, roojase inimsooga saab saatan walmis ja wiib oma plaanid läbi, et Sumala käste ära häwitada. Lihhaliku lõbu ja kire läbi wiib saatan need kofku, kes Sumalast üksteisele loodud polnud ja häwitab kristliku abielu käsu! Selle eluõnnetuse läbi wiib saatan abieluinimesed pattu ja paljud ei jõua kannatada selle oma waltitud risti all, annawad ennast patule ära ja lähewad hukatusse. Lihalsõbu ja kire läbi muutus järeltulew sugu roojaseks. Lõputus on saatan wälja mõel-
nud weel ühe abielu liigi, kus suguelu keelatakse. Sumala Sõna käseb aga abielu inimestele: „Ärgu lahutage ennast üksteisest, muudu kui ühisel nõusolekul teatud ajaks, et segamata, palwele pühenduda ja tulge siis jälle kofku, et saatan teid mitte teie talitsematuse tagajärgel kiusatusse ei wi“. I Kor. 7, 5.

Esimest kord kuulsiin ma selle õpetuse üle Petrogradis, mis abieluinimestele käseb Sumala Sõna wastu ennast üksteisest eemale hoida. Üks õigeusu kiriku preester, Joann Kroonlinna, oli selle alustaja. Ta abiellus, et kiriku seaduste järele kogudust jääda, aga jättis oma naise kõrwale, kuni petetud noor naine awalikult tema peale kaebas. Tagajärjeks oli — Joaniitide sekt, kes waba kooselamist wäljas pool abielu

jultustasid. Teist korda kuulsin niisugusest abielust Gestic; ma ei tea milliseid tagajärgi sellel õpetusel siin on. Sumala Eõna järele on selge, et abielulised kristliku abielu seadusele alistuma peavad! Kui Kristus Oma jüngritele kristliku abielu seadusi seletas, siis ütlesid nemad: „kui see nii on mehe seisukorras naise vastu, siis pole soovitav abielluda“. Matt. 19, 10. Kristus vastas neile: „Mitte kõik ei taipa seda sõna, vaid ainult need, kellel selleks aru on antud. On nimelt abieluks kõlbmatuid, kes emalduft nii on sündinud; on abieluks kõlbmatuid, kes inimeste poolt selleni on viidud; ja on abieluks kõlbmatuid, kes ennast Sumalariigi tahtmise pärast selleks on määranud. Kes taibata suudab see taibatu.“ Matt. 19, 11—12.

Kristus seletab oma õpilastele, et abielu küsimus tema sügavustes on ainult nendel selge, kes selleks arusaamise on saanud; teised on mõimetub taipama selle waimlikku sügawust. Eõasi mainib Kristus wallaliseks jäämise võimalusi. Esiteks, kui inimese loomu poolest ei ole abieluks loodud; teiseks, nagu wanas Testamendis seisab: 3esj. 56, 3—5; kolmandaks, kui hing täielikult 3sandale andub selleks, et Teda teenida, nagu ap. Paulus ütleb: „Abieluinimene muretleb asjade ilma eest... see on fitjamas mõites“ (1. Kor. 7, 33—34). Kristus lisab juure: „Kes suudab taibata, see taibatu!“

Sumalalt on selge küll nendele, kes lõplikult waimlikule elule anduvad ja on waimlike eesmärkide saavutamiseks määratud, wallaliseks jääda.

Nii siis, kes waimlikult selleni on lastanud, et ta sellest kutsest waimlikult aru saab, siis peab ta seda tõestama oma elus; niisugune inimene ärgu üldse abiellugu. Teiselt poolt: Waimlik abielu, milles keit isiklik ja maine on ära salatud selles waimus, et abielupoolel on Sumala tõerriistad püha järele tulewa põlwe soetamise teenistuses. Matt. 19, 11-12.

Kes kristliku abielu kätte täita ei taha, ei tohi ka abielluda. Abiellumise wõi wallaliseks jäämise kohta ütles Paulus: „Selles on igal oma iseäralik aruand Sumalalt, üks nii, teine teisiti“. I Kor. 7, 7. Ka ütleb tema: „3gaüks jäägu jellesse seisusse millesse ta Sumala juure on kutsutud“. I Kor. 7, 24; ka I Kor. 7, 17 (Menge tõlke) Rogu Piiblis ei leia me ühtki kohta, kus kahe tähendusega abielu lubatud oleks; wastupibi, me nägime juba, see on keelatud: I Kor. 7, 5. Sumala Eõna tunnistab meile, et lasteta abielu on Sumala õnnistuseeta. Abielu, kus abielu inimesed ennast teine teisest eemal hoiawad, sellega ühenduses ilma järele tulejateta jääwad, räägib Sumala kaskudele wastu ja näitab misuguse kraadini wale ja walskus usklike juures on tõusnud. Kui nad ei taha abielukohustusi täita, siis peawad nad wallalisteks jääma, nagu ka ap. Paulus usklikele nõu andis. Näitliku abielu rejada on usklike seas soowimatu nähe. Abielu on Sumalast loodud ja prohwet Malafia awab meile, mida 3sand abielu inimestelt nõuab: Mal. 2, 15.

Ei suuda nad seda täita, siis ei tohi nad ka seda surrt ülesannet oma peale wõtta. Sumala käsu olemuse järele on esiteks selge, et Sumal midagi kahemõttelist luua ja õnnistada ei wõinud. Teiseks ei wõi Sumal sellega nõus olla, et inimesed Tema

käske ja jäädufi eitawad. Kolmandaks on niifugune näilik abielu wastu tõe waimule. Neljandaks teelab jeda Sumala sõna. (I Kor. 7, 5). „Mees täitfu naisele abielu kohustused, samuti naine oma mehe wastu“. I Kor. 7, 3. Selle peale ütles mulle üks usklik: „See kuulutaja aga ütles, et tema abielukohustust naise wastu kaita ei taha, sellel põhjuel, et see lihalõbu on“. „Ufub siis see kuulutaja, et kui tema oma abielukohust ei täida, et ta teeläbi oma lihahimu kaotab? Sumala sõna ütleb: „Abieluõbu on parem, kui tiimalisi himusi kannatada“. I Kor. 7, 9. „Seft nii kaua kui meie lihas elofime, mõjusid käsu läbi erutatud patused kired meie liikmetes sarnaselt, et meie surmale wilja tõime. Nüüd aga oleme kui surnud kästust lahti, mis neid sibiemes hoibis, nii et meie nüüd oma tööd teine uues waimu olemuses ja mitte wanas tähe olemuses“ Room. 7, 5—6. Kurb on see, et usklikud meie päewil nii Sumala käske maha kifuwad, et nad üldse arusaamise kristlikust abielust kaotand on! Oma maisse ja lihaliku arusaamise järele kujutawad nad abielu lihalõbuna ette. Nii heide-takse kristlik, püha abielu, mis Sumalast Enesest loodud, mustusesse. Seft iga tõeline kristlane peab oma lihale jurema. (Room. 6, 7). Wole usklikudel paremat ettekujutust abielust, kui ainult lihalõbu ja kired, siis näitawad nad sellega oma seisukoha selles küsimuses. Süü selles, et abielu alahinnatakse, seisab inimestes enestes, aga mitte Sumalas ja Tema käskudes. Sumal pole midagi patust ega musta loonud. Lihalõbu, kirgi ja mustust abielu toob patune inimene ise. Sumala Sõna käseb ja tunnistab meile: „Kõik aga, kes Kristusele Jeesusele kuuluwad on oma liha ühes kirgedega ja himudega risti lõnnud“ Galat. 5, 24. Kui jeda aga usklikkude juures ei ole, siis on see tunnistus, et nad Elawat Kristust oma südames ja elus wastu wõtnud pole!

See on tõstafi! „Puhtatel on kõik puhas“ (Tiitus. 1, 15), kes oma liha kõigi himudega ja kirgedega ristilõnnud on ja oma lihale surnud. „Seft kui teie lihali-kult elate, siis on teil surm kindel; kui teie aga waimu läbi (kurjad) ihu himud sur-mate, siis saate teie elu“ Room. 8, 13. See on Jeesuses wabaks ja puhtaks saanud. Noojastele aga ei saa midagi puhas olla! Ka puhasi, püha määrib ta „seft tema juures on mõlemad, mõtlemine ja südametunnistus määritud“. „Ärge laske pattu mitte enam oma surelikus ihus walitseba, et teie tema himudele sõnatuulmift annate; ja ärge jäädu oma liikmeid mitte ülekohtu tööriistaks patu teenistuses, waid jäädu endid kui niifugused, kes surmasti elusse tulnud on. Sumala teenistusesse, ja andke oma liikmed Sumalale kui õiguse tööriistad“. Room. 6, 12—13. Pääle selle seletab ap. Paulus et abieluinimesed üksteistest lahkuda ei tohi, seft et saatan mõlemaid pooli kiusatusse wiib ja abieluinimesed langewad pattu. Nii on ap. Paulus kategooriliselt sarnase näilise abielu wastu! (I Kor. 7, 5) Keegi teine uue õpetuse pooldaja ütles, et näilise abieluõpetus on põhjendatud Sumala Sõnaga: 1. Kor. 7, 29—30.

Ap. Paulusest ei saada siin aru! Ap. Pauluse siin kohal (I Kor. 7, 29—30) antud wõrdlused näitawad selgesti, et ta ei mõtle, et usklikud üldse nurta, rõõmus-tada ja tawiliku osta ei tohi, waid nii ka abielus, ennast sinna külge ei pea sibiuma waimliselt et iga filmapilk waimus waba olla Jõsandat austama. Paulus ei mõelnud

mitte sellega abielu inimeste kooselamist hävitada, sest iseenesest mõistetavalt ei võinud ta Jumala jädmist ja käsku kaotada ja uut abielu liiki isikliku maitse järele luua. Ka oleks ta sellega vastu rääkinud oma sõnadele. I Kor. 7, 5. Sarnase seletuse mõtetes on selge. Paulus annab sügava waimliku nõuande ja ehisa kristliku õpetuse. Ei tohi mitte abielust, abieluõnnest ebajumalat teha nii nagu seda ilmainimesed teewad. Nõks Kristuse jünger ei tohi mingeid sidemeid omada, mis teda seob ilma ebajumalaga. Kes läe odra külge paneb, ütleb Kristus ja tagasi waatab, pole Jumala riigile kõlbulik. (Luuk. 9, 62). Abielu ja abielu õnn peawad Jumalale ohwerdatud saama, see tähendab: ei pea abielu peale mitte kui isikliku omaduse või isikliku lõbu peale waadata! Ka on abielu loodud, et Jumalat teenida ja Tema Nime austada! Isiklikud huwid peawad kõrwaldatud saama abielust, et ka abielu Jumalat mõiks teenida ja see on mida väljendab apostel. Abielu peab Jumala omanduseks saama ja ei mingisuguseid isiklike eesmärgi nõudma, **siis** jaab ta alles kristlikuks abieluseks. Kurb on, et see püha ja kristlik suhtumine abielu vastu, mida apostel mõtleb—meie aja usklikud ei mõista. Nad tahawad Paulust jumaliku abielu käsu üleastujana wäljaanda! Nende usklikude seletuse järele asutub nagu oleks Paulus Jumala käsku abielu kohta tühistada püüdnud ja luua uut õpetust abielust. See seletus on selle tagajärg, et usklikud Jumala Sõna püüawad lihaliku mõistuse läbi seletada ja oma arwamist, isikliku waadet, Jumala tõena wälja annawad! Waimlik ja tõeline Jumala Sõna mõte jääb arusaamatuks ja suletuks. Need usklikud waatawad Jumala käsu wastuhakkamisele kui pühale kohustusele. Waimlik üleastumine ülendatakse pühavuseks. Särjetorraliselt on saatanaal õnnestunud sisenada usklikudesse filmakirjalikkust mille kätte all mõimalik täita oma inimsoo hävitamise programmi. Põhjus seisab selles, et usklikud Püha Waimuga ristimist läbi eland pole, sellepärast on ka waimlik neile suletud. Särginised salmid (I Kor. 7, 31—32) tõendawad, et apostel uslikke manitseb, et nad wiimasel ajal kus maailm hukkamineku poole läheb, enesele mitte ebajumalaid või sidumisesemeid ei tee, waid eneseärafsalgamise läbi kõik Jumalale pühendawa, et kõiges ainult Tema tahtmist täita. Ka abielu peab Jumalat teenima seisukoha wõtma!

Et usklikud abielus ainult isiklike sihte näewad, siis leiab apostel niisuguste paremaks wassalisteks jääda, et Jumalat segamatult teenida, siiski lijab ta juure: „see on minu arwamine“. I Kor. 7, 40. Näiltselt abielust pole üldsegi kõnet! See on iseenesest mõistetaw, et sarnane juur apostel kui Paulus, kunagi Jumala käskudele vastu seista ei võinud! Patt on Paulusele midagi sarnast juure kirjutada! Kes kristliku abielu eneseärafsalgamise läbi Kristuse Waimus mõista ei wõi, see ei tohi oma lihalikku arusaamist ja oma Jumala vastu seisumist süüks kirjutada!

„Ei taha teie ennast sellele arusaamisele tuua, Issandat teenida, siis otjustage täna, feda teie teenida tahate... Mina aga ja minu maja, meie tahame Issandat teenida!“ Sof. 24, 15.

Õde Kristuses Nataly Smirnowff.
Nõhine palwe. Paul.

Wiiteiskümmes koosolek.

(Seitsmes kõne).

Wanem õde awab koosoleku palwega. Suhataja õde loeb ette tõlgitud waimliku kõne, mis koosolekuks saabunud õelt N. Smirnoffilt.

Mnetest.

„Eest mitte see, kes enmast ise soowitab, pole wäärtuslik, waid see keda Issand soowitab“. II Kor. 10, 18. (Menge tõlkes).

Minu armsad sõbrad Issandas! — Paljude usklikkude sügaw waimlik ekstisus on see, et nad peale pöördumist Jumalalt saadud waimliku andega arwawad saanud olewat Püha Waimu ristimise. Jumala Sõna alusel on waimuandide saamise (Aplk. 2, 38) ning Püha Waimuga ja tulega ristimise wahel (Aplk. 2, 1—4) suur wahje. Paljud usklikud kujutawad enesele ette mõne ande saamise puhul, et nad on läbi elanud Nektipüha ja on Püha Waimuga rätidetud. Praegusaja tõelisel Kristuse jüngeril sünnib ja peab sündima kõik samuti nagu Kristuse esimeste jüngerite juures. Mul neil olid waimuanded (Matt. 10, 8) ja alles Kristuse ülestõusmise järgi, mis mitte üksi jüngeritele tähtis, waid ka meie jüdameis waimlikult peab sündima, said nemad ja saame ka meie ristimise Püha Waimuga ja tulega. Usklikud, kes ainult andeid saanud, wõiwad siiski omale lubada ebakristlikku ja armastuseta elu ning wõiwad waimlikult isegi nii pimedad olla, et nad tõelisi Kristuse jüngerid taga kiusawad ja nende waimlikule tööle takistusi teele ette seawad. Kes jõu ülewalt saanud on, elab waimlikku puhast ja püha elu; tema on alati elawas ühenduses Kristusega. Mii ei ole hingel mingeid isiklikke arwamusi mitmesuguste usklikkude kohta, waid igal juhul, iga üksiku usliku puhul, kellega tal kokkupuuteid on, küsib Jumalat (Jumala armamist). Tema teotseb waimlikult tõsiselt, waljult, õiglaselt ja tõeliselt. Issand Ise Oma jõuga saadab ja kinnitab Sõna sealjuures sündiwate imetähtedega (Mark. 16, 17—20). Kui usklikul ei ole wäge selleks, et wiia hingesid tõelisele patuhajajusele ja ümberpöördumisele; kui ta ei tunne hingede seesmist seisukorda ja ei oska neid juhutada wälja sellest seisukorrast, siis ei saa siin kõnet olla Püha Waimuga ja tulega ristimisest. Ma wõin oma isiklikust waimlikust kogemusest öelda: kord awati mulle waimus palwe siju tumbmatus keeles; teine kord sain ma palwes laulmise ande, kuid nii esimesel kui teisel puhul ei sündinud Püha Waimuga ristimine! Peale selle warji awanes mulle järgmistel apostel Pauluse sõnade siju: „Aga koguduse koosolekul tahan ma meelamini wiis sõna (waimliku) arukasega kõnelda, et ka teisi jeeläbi targaks teha (waimlikult), kui mitu tuhat sõna wõõraid keeli“. I Kor. 14, 19. Kui aga kõik kõnelekid prohweit wiisil (Püha Waimu tegevus) ja tuleks siisse uskmatu wõi

keegi rahwa seas, siis mõbetakse ja paljastatakse ta waimlikult kõikide poolt ja förwaldatakse sel teel kate tema südamel saladustelt, nii et ta langes kummuli kummardab Jumalat ja tunnistab awalikult: „Jumal on teie sees“. (1 Kor. 14, 22—25 Prants. keelse tõlke järgi). Apostel teeb siin kindla wahje andide ja Püha Waimu tegewuse wahel, Kristuse jüngeritel oli inimese seesmise waimliku seisukorra awamise mõime ja see oli tunnus, et nad olid ristitud Püha Waimuga ja tulega; kui tänapäewa usklikkudel see puudub, siis on see seletataw sellega, et ei ole Püha Waimuga ristitud inimesi. Täituvad Kristuse sõnad: „...ainult need, kes Minu Sja tahtmist täidawad, pääsewad Taewariiki“. Paljud ütlewad Minule sel päewal „Issand, Issand, kas meie pole Sinu nime jõuga kui prohwerid kõnelnud (nad ei olnud seda mitte) ja Sinu nime jõuga kurje waimi wälja ajanud ning Sinu nime jõuga palju imesid teinud?“ Siis wastan neile: „kumagi pole Ma leid tunnud, taganege Minust ära teie kuritegijad“. (Matt. 7. 21—23. M. t.) Need olid hinged, kes said Jumalalt andeid kingitusena, Kristuse Waimu ei võtnud nad aga südamesse ja ellu. Rooma 8, 9. Kristusele püüdsid nad näidata, nagu oleks see nende isiklikkude waimlikkude pingutuste wilk, isiklikult oli see aga sügaw waimlik eksiseisukord. Kristus awastab usklikkudes selle eksiseisukorra ja näitab, et nad on unustanud kõige olulisema — Jumala tahtmise täitmise. Jumalalt saadud anded ei iseloomusta weel Püha Waimuga ristitud inimest ja waimlikku seisukorda. Parem on olla andetu kui andefana armastujeta ja muutuda puuks, mis kannab halba wilja (Matt. 7, 17). Kogu Kristuse õpetus on läbitumbunud armastusest. Ka oma jüngeritele ütleb ta, et neid tuntagu sellest, kui neil isekesks armastus on: Joh. 13, 35. On meie elu aga armastuse wiljata, ei käi meie Kristuse Waimus ja ei kannu Kristuse risti, siis on meie kristlikkus wärtujeta. Kui meie ka inimeste ja inglite keeli kõneleksime, aga meil puuduks armastus, siis oleksime tühjad ja waimlikult kuivad, jurnud ja wiljata: 1 Kor. 13, 1. Anded on Jumala kingitused ja seepärast on selge rumalus omale andeid paluda püüda! Kristliku elu mõte ja siht on Issandas wilja kanda. Ka saadud andeid ei tohi inimene kasutada maiste ja isiklikkude sihtide taotlemiseks, ennast nendega ehtida nagu oleks need tema pärisomand. Nad ei mõtle sellele, et ka kingitud annete eest Jumal lord aruannet nõuab! (Luuk. 19, 12—24). Anded ei anna ka mingeid waimlikke eesõigusi, sejada ennast kristliku koguduse walitsemisse. Kellel on andeid kasutagu neid waimlikes piires Issanda austamiseks ja kiriku ehitamiseks. Peetagu silmas, et Kristus iga koguduse waimlikku seisukorda analüüsis ja hindas tegude järgi (3Im. 2, 2; 2, 19; 3, 1; 3, 8; 3, 15; Matt. 25.)

Issand ei hinda ühtki kogudust andide järele; Ta ei kõnele nende wägewast usust, waid mõistab kohut elawast usust wälja kaswawate armastustegude üle. „Sest Jeesuses Kristuses on tähendus ainult niisugusel usul, mis teotseb armastusega“ (Gal. 5, 6. Menge t.) „Raiu nendesse head teha, rikas olla häädes tegudes, arenhada helbust ja heategewust ja nii koguda omale kindel kiinniswara tulewiku jaoks, millega nad ka tõelise elu saawutawad.“ 1. Tim. 6, 18—19.

Kui inimene on hingelis-lihalikus seisukorras, siis hindab ta oma usuelus peamiselt waimlikke andeid ja leiab, et ta nendega juba kõrge waimliku seisukorra saamata. Inimese hingelis-lihalik elu surub maha inimlikugi waimu ja seepärast on temale tundmata waimu wabadus ja sügavam waimlik elu. Selles seisukorras olematele usklikkudele on waimuand ainuke ja üürike wõimalus Issandat austada, seepärast ripuvad nad teatava inimliku õigusega nende waimuannete küljes. Hingelis-lihalikus seisukorras olematel usklikkudel puudub ettekujutus kehtwast waimlikust seisukorrast ja waimlikust tööst. Püüw waimlik seisukord ja tõsine waimlik töö hingede juures Taewase Issa tahtmise järgi, on wõimalik ainult neil Kristuse jängritel, kes on sündinud ja kaswanud waimus. Waimuand on imeline kiir jumalikust waimuilmast, mis filmapiiguts walgustab ja soojendab tema pimedat ja külma hinge — niisugusel filmapiigul kui awalduw waimuand, tunnewat need hinged õnneliku ühendust Issandaga. Seda elamust võib illustreerida järgmise pildiga: Taewas on tihedas pilwes ja tuba täidab hämarus. Tärsku awaneb süngjas taewas ja pilwede wahelt nähtawale tulew päike heidab hetkeks walgusejoa tuppä, järgmisel filmapiigul kannab tuul kohale uue tina halli pilweriinka ja katab päikese; tuba täidab jälle hall ja süнге hämarus. Awaneb waimutaewas ja Jumal saabab üksikuid andeid tiirtena: lauludena, ilusa palwena j. n. e. inimese lihalikku hinge ja hetkeks kiidab hing Issandat. Nii pea kui ta lõpetab laulu või palwe täidab tema hinge endiselt waimutu ja hall seisukord. Hing elab waid mõõdunud elamuse mälestusest. Iga ümberpöörduw usklik võib saada Issandalt kingituseks waimuandeid, kui ta neid palub südamest ja kindlas usus. Üksikuid waimlikke wõimeid nimetataksegi seepärast anneteks, et Jumal neid kingib. Usklikud aga eksiwad ja arwawad, et nad on seda ära teeninud ja kätte wõidelnud. Anded on kingitused, seda tõestab Jumala Sõna. (Apsl. 2, 38).

Kui leidub teisugusel arwamisel olewaid usklikke, siis peegeldawad nad sellega oma waimliku arenematusi. Ka apostlid said emme waimuandeid ja alles siis ristimise Püha Waimuga ja tulega. (Matt. 10, 8). Issegi apostlid said Püha Waimuga ristimise peale pikka ühispalwet (Apsl. 1, 14), sest nad pidid Kristuse käsul (Apsl. 1, 4—8) oma waimlikku seisukorda selleks ette walmistama. Püha Waimuga ristimine ei sünni kunagi tähelepandamatult ja tagajärgedeta edaspidiises waimlikus elus. Tõemeelsed, lihtjad ja Kristuse järele jänunejad hinged, kes niisuguste Kristuse jängritega on kokku puutunud, tunnistawad, et nad peale kokkupuuteid on saanud uut waimu, jõubu, elu ja kehalikku terwenemist. Kristus tunnistab, et ainult need on Tema jängrid, kelle läbi tema teotseb (Mk. 16). Inimlikud targutused jumalikkude jõudude üle ei tõesta weel nende jõudude regewust usklikkude juures. Kõige parem tunnistus Kristuse jängrite sellest, et ta tões seisab, on jõud Ülewast. (Mk. 16:20; Luuk. 24, 49).

Õde Kristuses Nataly Smirnow.

Õhine palwe. Laul.

V 60
2

727/270
51

Sisukord.

Minu ümberpöördumine	Rhf. 1—13
--------------------------------	--------------

Waimlikud kõnelused:

1) Patukahjatsusest	14—17
2) Patukahjatsusest (Bärg.)	18—21
3) Tõelisest ümberpöördumisest	27—30
4) Ümberpöördunu ülewaspidamisest	37—40
5) Waimlikke küsimusi ümberpöördunu elust	46—50
6) Pühast ja inimlikust armastusest	54—57
7) Misjugu on wäärtuslik Kristuse õpilane	58—62
8) Kristlikust abielust	62—68

Waimlikud kõned:

1) Seisukordadest	21—27
2) Wäär ümberpöördumisest	31—36
3) Usulistest organisatsioonidest	40—46
4) Usi ja teod	51—53
5) Abielu küsimusest	68—73
6) Uus õpetus abielust	74—77
7) Annetest	78—80

F# 932

Over